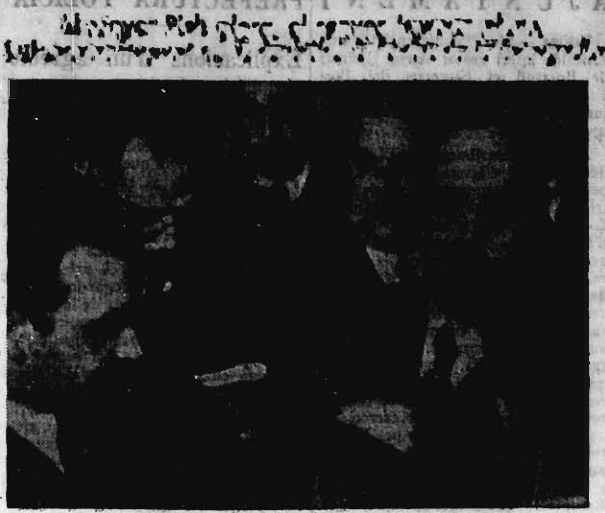

CARNET DE POLÍTICA

EL SENYOR PICH I PON S'ACOMIADA DE L'AJUNTAMENT I DE LA GENERALITAT

L'enterrador comiat del senyor Pich i Pon a la Generalitat

Ahí, a dos quarts d'una de la tarda, el senyor Pich i Pon, com s'havia anunciat des del "Full Oficial", acompanyat de gestors i funcionaris. L'esperaven a la galeria gòtica i al vestíbul, una garrina en la qual, ultra un gran nombre d'altres radicals que reberen el senyor Pich amb aplaudiments i visques.

Al despatx de l'Alcalde fou rebut el senyor Pich i Pon, que anava acompanyat del seu secretari particular senyor Pich Salari i dels senyors Batalla i Giralt, per l'alcalde gestor interí senyor Jaume de Bofarull, els gestors senyors Ullé, Codolí, Farrer, Santacana, Viza, Colí, Rodó, Calderó, Carandell, Rovira, Lleó, Duran, Miroch, Fuster Fabra, Frigola, Roldós, Esquerdo, Farreres, Domènec, Matutano, Mateu, Colla, Cascante, Blasco, Torrens, Bassols, Quintana, Roda Ventura, Camps i Soler Gener; el secretari de la Corporació, senyor Pi i Sunyer, amb els caps de Secció senyors Comde, Culi, Bertran de Quintana i Ros, i tots els caps de Negociat i altres funcionaris de la Casa i altres personalitats.

El senyor Pich, molt emocionat, féu un discurs en el qual s'acomia dels gestors, premsa i funcionaris. Digué que en aquests moments, en els que cal conservar la màxima serenitat, la discreció l'obligava a callar, però l'honoraria força per a parlar demà. Es referí a la lleialtat que li palesaven els funcionaris quan es trobava sol a l'Alcalde, que contrasta amb la traïció de qui ha estat víctima per part d'altres esferes. Féu un elogi dels components de l'Ajuntament Ple, que, fent honor a la seva paraula, no han fet política, preocupant-se només del bé de la ciutat. "Us deixo amb gran pena", digué — "no per mi, que anava deixant ací trossos de la meua vida, sinó per la ciutat, a la qual havia dedicat tots els esforços".

Recomanà als gestors que no trenquin el bloc constituït a benefici de Barcelona i féu al·lusió als problemes pendents a la resolució dels quals volia portar el seu ajut. "Tinc el propòsit de callar — afegí — fins que la difamació i la injustícia siguin esvaides. Tindré altres defectes, però a honorat, a bon català i a bon espanyol, no em guanya ningú". Fou molt aplaudit.

Tot seguit li contestà el senyor Jaume, cap de la minoria de la Ceda a l'Ajuntament, que el substituïa interinament en el càrrec, i també estava molt emocionat.

En el seu parlament palesà l'afecte i admiració que tots sentien pel senyor Pich, el barcelonisme del qual es traduïa en la seva actuació. "En vós — digué — he trobat un dels millors barcelonins i un dels homes de més cor." En aquests moments el senyor Pich i Pon no pogué contenir el plor i es produí un moment de gran emoció perquè el senyor Jaume, contestant-li, es posà a plorar, i com va poder acabà el seu parlament dient que procuraria seguir per norma el gran amor a Barcelona, a Catalunya i a Espanya del senyor Pich, l'exemple del qual ha de guiar-los en la seva actuació. "Podeu comptar amb l'afecte de tots i en nom de tots us abraço".

El senyor Pich i Pon va ésser saludat pels periodistes, que fan informació a la Generalitat i amb aquest motiu es creuaren entre el senyor Pich i els informadors, frases corteses agraint les atencions mútues de què s'havien fet objecte.

Seguidament un periodista va preguntar-li: — "Es cert que durant la vostra estada al Govern General vau oposar-vos sempre a habilitar dependències del Parlament per a oficines de la Conselleria de Justícia i Dret?"

— "D'una manera resolta — va respondre — No obstant m'havia oposat a això, sinó que en el futur pressupost constava una partida de 5.000 pessetes que de la quantitat que el cap de les Forces de Seguretat i Assegurances, tinent coronel Jiménez Caballero, va demanar-me per habilitar unes altres dependències, i així poder treure

de la meua estada. El President, quan m'ha acomiadat, no ha pogut tancar la porta. Amb tot, avui no es tractava pas de fer cap acte de propaganda de Partit... És que no hi ha ad cap gestor radical?" — va preguntar.

Immediatament el senyor Sade, gestor d'Economia, va posar-se al costat del senyor Pich i els fotògrafs van impressionar unes plaques.

Després d'això, el senyor Pich i Pon va abandonar la Generalitat.

EL SENYOR PICH I PON I ELS FUNCIONARIS

Poca estona després el senyor Pich i Pon va abandonar la Generalitat. Els seus funcionaris de la Casa l'esperaven al despatx del Secretari general de la Generalitat, degut a què les ordres rebudes, desaconsellaven que el comiat tingués lloc a la Presidència. El senyor Pich i Pon, però, possiblement molestat per això, no va voler traslladar-s'hi.

Demanant l'aixecament d'una suspensió

Ahí al migdia la Junta Directiva de l'Associació de Periodistes, acompanyada de la Redacció del setmanari humorístic "El Be Negre", va estar a la Presidència per tal de demanar al governador general interí l'aixecament de la suspensió que pesa contra el referit setmanari.

Tal com el lector recordarà, "El Be Negre", ultra la suspensió imposada, va ésser multat amb 5.000 pessetes i dictada contra el seu director, senyor Josep Maria Planes, ordre de presó.

Els detinguts governatius catalans que van ésser traslladats a Burgos

També va visitar el governador general interí l'advocat senyor Vilardona. El motiu de la visita va ésser demanar al governador general interí, que siguin retornats a Barcelona els detinguts governatius que hom va deportar a Burgos.

El senyor Alonso Alonso va prometre interessar-se per la qüestió.

Ahí al migdia, sota la presidència del senyor Ullé, es reuní la minoria radical. L'elementat gestor donà compte de la seva visita al senyor Lerroux i de les instruccions rebudes per a l'actuació dels gestors que pertanyen a la dita minoria.

El mateix diumenge, al vespre, acompanyat per una companyia d'infanteria, amb bandera i música, autoritats, etc., va tornar cap a Madrid amb l'express.

Cal no perdre de vista, però, que el senyor Rahola topà amb l'oposició de la llei de Restriccions, a menys que quan en parlà en Consell de ministres no formulà la petició amb més energia de la que gestà a favor del restabliment de les facultats autonòmiques contingudes en l'Estatut.

El mateix diumenge, al vespre, acompanyat per una companyia d'infanteria, amb bandera i música, autoritats, etc., va tornar cap a Madrid amb l'express.

Els Centres radicals de barriada

Els centres radicals de les barriades se sentiren molt afectats per totes les coses que havien passat, i acordaren convocar immediatament reunions generals per tal de discutir la situació del partit i de les persones. Sembla que, donada l'excitació del moment, haurien passat coses molt importants. El senyor Calero, però, aconseguí convèncer-los que ajornessin la cosa per quinze dies, a fi d'evitar les conseqüències de les decisions preses a cop calent.

Dijous, ple a l'Ajuntament

Per a dijous hi ha convocat el ple de l'Ajuntament, ple ordinari, no

per tractar de res d'aquesta dia. No seria estrany, però, que algú en parlés amb un alcalde tan impulsiu com el que substituïa actualment el senyor Pich i Pon. En aquest ple sembla que no es parlarà de pressupostos, però se'n parla a fora, ja que la Comissió es reuní dissabte. La cosa està molt ennuvolada. El que no n'està gaire és aquell Pressupost extraordinari rebus que havia de servir per a tantes coses, perquè està totalment abandonat. I amb ell, per ara i tant, el projecte d'obertura de la famosa Via C.

Seguirà clausurat un centre polític. — El Partit Republicà d'Esquerra, en la seva última reunió acordà significar la seva protesta contra la injustícia que representa el fet que malgrat haver-se dit per les autoritats que s'havia donat ordre d'obertura de tots els centres polítics clausurats, el Centre Republicà Federal Socialista de Lleida, adherit a la seva política, continua tancat.

Petició d'indult. — El Partit Republicà d'Esquerra ha adreçat un telegrama sol·licitant que sigui indultat Florent Prieto, condemnat a mort pels successos d'Astúries.

La visita a Barcelona del ministre de Marina, senyor Rahola

El senyor Rahola efectuà diumenge al matí la seva anunciada visita als serveis d'aviació dependent del seu ministeri.

Abans, però, es dirigí cap a una fàbrica de carretes contra gasos instal·lada de fa poc temps al carrer de Pere IV. Després s'encaminà cap al Prat.

L'Aeròdrom fou rebut per les autoritats de Marina. Una companyia li va rebre els honors corresponents. La visita a les diverses dependències durà prop d'una hora, i sembla que el motiu d'aquesta visita oficial és fer-se càrrec d'aquesta visita de la conveniència de traslladar l'Aeròdrom a un altre indret més a propòsit.

L'efecte que el senyor Rahola va treure de la visita fou immillorable quant als serveis. Creu, però, que caldrà habilitar alguns diners per a millorar la situació de l'Aeròdrom.

Cal no perdre de vista, però, que el senyor Rahola topà amb l'oposició de la llei de Restriccions, a menys que quan en parlà en Consell de ministres no formulà la petició amb més energia de la que gestà a favor del restabliment de les facultats autonòmiques contingudes en l'Estatut.

El mateix diumenge, al vespre, acompanyat per una companyia d'infanteria, amb bandera i música, autoritats, etc., va tornar cap a Madrid amb l'express.

Cal no perdre de vista, però, que el senyor Rahola topà amb l'oposició de la llei de Restriccions, a menys que quan en parlà en Consell de ministres no formulà la petició amb més energia de la que gestà a favor del restabliment de les facultats autonòmiques contingudes en l'Estatut.

El mateix diumenge, al vespre, acompanyat per una companyia d'infanteria, amb bandera i música, autoritats, etc., va tornar cap a Madrid amb l'express.

Cal no perdre de vista, però, que el senyor Rahola topà amb l'oposició de la llei de Restriccions, a menys que quan en parlà en Consell de ministres no formulà la petició amb més energia de la que gestà a favor del restabliment de les facultats autonòmiques contingudes en l'Estatut.

El mateix diumenge, al vespre, acompanyat per una companyia d'infanteria, amb bandera i música, autoritats, etc., va tornar cap a Madrid amb l'express.

Cal no perdre de vista, però, que el senyor Rahola topà amb l'oposició de la llei de Restriccions, a menys que quan en parlà en Consell de ministres no formulà la petició amb més energia de la que gestà a favor del restabliment de les facultats autonòmiques contingudes en l'Estatut.

El mateix diumenge, al vespre, acompanyat per una companyia d'infanteria, amb bandera i música, autoritats, etc., va tornar cap a Madrid amb l'express.

Cal no perdre de vista, però, que el senyor Rahola topà amb l'oposició de la llei de Restriccions, a menys que quan en parlà en Consell de ministres no formulà la petició amb més energia de la que gestà a favor del restabliment de les facultats autonòmiques contingudes en l'Estatut.

El mateix diumenge, al vespre, acompanyat per una companyia d'infanteria, amb bandera i música, autoritats, etc., va tornar cap a Madrid amb l'express.

Cal no perdre de vista, però, que el senyor Rahola topà amb l'oposició de la llei de Restriccions, a menys que quan en parlà en Consell de ministres no formulà la petició amb més energia de la que gestà a favor del restabliment de les facultats autonòmiques contingudes en l'Estatut.

El mateix diumenge, al vespre, acompanyat per una companyia d'infanteria, amb bandera i música, autoritats, etc., va tornar cap a Madrid amb l'express.

Cal no perdre de vista, però, que el senyor Rahola topà amb l'oposició de la llei de Restriccions, a menys que quan en parlà en Consell de ministres no formulà la petició amb més energia de la que gestà a favor del restabliment de les facultats autonòmiques contingudes en l'Estatut.

El mateix diumenge, al vespre, acompanyat per una companyia d'infanteria, amb bandera i música, autoritats, etc., va tornar cap a Madrid amb l'express.

Cal no perdre de vista, però, que el senyor Rahola topà amb l'oposició de la llei de Restriccions, a menys que quan en parlà en Consell de ministres no formulà la petició amb més energia de la que gestà a favor del restabliment de les facultats autonòmiques contingudes en l'Estatut.

El mateix diumenge, al vespre, acompanyat per una companyia d'infanteria, amb bandera i música, autoritats, etc., va tornar cap a Madrid amb l'express.

Cal no perdre de vista, però, que el senyor Rahola topà amb l'oposició de la llei de Restriccions, a menys que quan en parlà en Consell de ministres no formulà la petició amb més energia de la que gestà a favor del restabliment de les facultats autonòmiques contingudes en l'Estatut.

El mateix diumenge, al vespre, acompanyat per una companyia d'infanteria, amb bandera i música, autoritats, etc., va tornar cap a Madrid amb l'express.

Cal no perdre de vista, però, que el senyor Rahola topà amb l'oposició de la llei de Restriccions, a menys que quan en parlà en Consell de ministres no formulà la petició amb més energia de la que gestà a favor del restabliment de les facultats autonòmiques contingudes en l'Estatut.

El mateix diumenge, al vespre, acompanyat per una companyia d'infanteria, amb bandera i música, autoritats, etc., va tornar cap a Madrid amb l'express.

Cal no perdre de vista, però, que el senyor Rahola topà amb l'oposició de la llei de Restriccions, a menys que quan en parlà en Consell de ministres no formulà la petició amb més energia de la que gestà a favor del restabliment de les facultats autonòmiques contingudes en l'Estatut.

El mateix diumenge, al vespre, acompanyat per una companyia d'infanteria, amb bandera i música, autoritats, etc., va tornar cap a Madrid amb l'express.

quarta República", signat en complot les enteses després de la seva organització, ha llurat al Partit Republicà d'Esquerra una quantitat en metàl·lic destinada a contribuir a l'efort dels republicans madrilenys.

El Partit Republicà d'Esquerra ha enviat a "l'Esquerra Republicana" la indicada quantitat, agraït molt el gest dels entusiastes admiradors del senyor Manuel Azaña.

En Marcel·lí Domingo. — L'ex-ministre de la República, Marcel·lí Domingo, donarà una conferència de caràcter cultural, el dia 10, al Centre de Lectura de Reus.

Proximament, el senyor Domingo prendrà part en un míting de propaganda d'esquerra, que tindrà lloc a Girona.

Seguirà clausurat un centre polític. — El Partit Republicà d'Esquerra, en la seva última reunió acordà significar la seva protesta contra la injustícia que representa el fet que malgrat haver-se dit per les autoritats que s'havia donat ordre d'obertura de tots els centres polítics clausurats, el Centre Republicà Federal Socialista de Lleida, adherit a la seva política, continua tancat.

Petició d'indult. — El Partit Republicà d'Esquerra ha adreçat un telegrama sol·licitant que sigui indultat Florent Prieto, condemnat a mort pels successos d'Astúries.

La visita a Barcelona del ministre de Marina, senyor Rahola

El senyor Rahola efectuà diumenge al matí la seva anunciada visita als serveis d'aviació dependent del seu ministeri.

Abans, però, es dirigí cap a una fàbrica de carretes contra gasos instal·lada de fa poc temps al carrer de Pere IV. Després s'encaminà cap al Prat.

L'Aeròdrom fou rebut per les autoritats de Marina. Una companyia li va rebre els honors corresponents. La visita a les diverses dependències durà prop d'una hora, i sembla que el motiu d'aquesta visita oficial és fer-se càrrec d'aquesta visita de la conveniència de traslladar l'Aeròdrom a un altre indret més a propòsit.

L'efecte que el senyor Rahola va treure de la visita fou immillorable quant als serveis. Creu, però, que caldrà habilitar alguns diners per a millorar la situació de l'Aeròdrom.

Cal no perdre de vista, però, que el senyor Rahola topà amb l'oposició de la llei de Restriccions, a menys que quan en parlà en Consell de ministres no formulà la petició amb més energia de la que gestà a favor del restabliment de les facultats autonòmiques contingudes en l'Estatut.

El mateix diumenge, al vespre, acompanyat per una companyia d'infanteria, amb bandera i música, autoritats, etc., va tornar cap a Madrid amb l'express.

Cal no perdre de vista, però, que el senyor Rahola topà amb l'oposició de la llei de Restriccions, a menys que quan en parlà en Consell de ministres no formulà la petició amb més energia de la que gestà a favor del restabliment de les facultats autonòmiques contingudes en l'Estatut.

El mateix diumenge, al vespre, acompanyat per una companyia d'infanteria, amb bandera i música, autoritats, etc., va tornar cap a Madrid amb l'express.

Cal no perdre de vista, però, que el senyor Rahola topà amb l'oposició de la llei de Restriccions, a menys que quan en parlà en Consell de ministres no formulà la petició amb més energia de la que gestà a favor del restabliment de les facultats autonòmiques contingudes en l'Estatut.

El mateix diumenge, al vespre, acompanyat per una companyia d'infanteria, amb bandera i música, autoritats, etc., va tornar cap a Madrid amb l'express.

Cal no perdre de vista, però, que el senyor Rahola topà amb l'oposició de la llei de Restriccions, a menys que quan en parlà en Consell de ministres no formulà la petició amb més energia de la que gestà a favor del restabliment de les facultats autonòmiques contingudes en l'Estatut.

El mateix diumenge, al vespre, acompanyat per una companyia d'infanteria, amb bandera i música, autoritats, etc., va tornar cap a Madrid amb l'express.

Cal no perdre de vista, però, que el senyor Rahola topà amb l'oposició de la llei de Restriccions, a menys que quan en parlà en Consell de ministres no formulà la petició amb més energia de la que gestà a favor del restabliment de les facultats autonòmiques contingudes en l'Estatut.

El mateix diumenge, al vespre, acompanyat per una companyia d'infanteria, amb bandera i música, autoritats, etc., va tornar cap a Madrid amb l'express.

Cal no perdre de vista, però, que el senyor Rahola topà amb l'oposició de la llei de Restriccions, a menys que quan en parlà en Consell de ministres no formulà la petició amb més energia de la que gestà a favor del restabliment de les facultats autonòmiques contingudes en l'Estatut.

El mateix diumenge, al vespre, acompanyat per una companyia d'infanteria, amb bandera i música, autoritats, etc., va tornar cap a Madrid amb l'express.

Cal no perdre de vista, però, que el senyor Rahola topà amb l'oposició de la llei de Restriccions, a menys que quan en parlà en Consell de ministres no formulà la petició amb més energia de la que gestà a favor del restabliment de les facultats autonòmiques contingudes en l'Estatut.

El mateix diumenge, al vespre, acompanyat per una companyia d'infanteria, amb bandera i música, autoritats, etc., va tornar cap a Madrid amb l'express.

Cal no perdre de vista, però, que el senyor Rahola topà amb l'oposició de la llei de Restriccions, a menys que quan en parlà en Consell de ministres no formulà la petició amb més energia de la que gestà a favor del restabliment de les facultats autonòmiques contingudes en l'Estatut.

El mateix diumenge, al vespre, acompanyat per una companyia d'infanteria, amb bandera i música, autoritats, etc., va tornar cap a Madrid amb l'express.

Cal no perdre de vista, però, que el senyor Rahola topà amb l'oposició de la llei de Restriccions, a menys que quan en parlà en Consell de ministres no formulà la petició amb més energia de la que gestà a favor del restabliment de les facultats autonòmiques contingudes en l'Estatut.

El mateix diumenge, al vespre, acompanyat per una companyia d'infanteria, amb bandera i música, autoritats, etc., va tornar cap a Madrid amb l'express.

Cal no perdre de vista, però, que el senyor Rahola topà amb l'oposició de la llei de Restriccions, a menys que quan en parlà en Consell de ministres no formulà la petició amb més energia de la que gestà a favor del restabliment de les facultats autonòmiques contingudes en l'Estatut.

El mateix diumenge, al vespre, acompanyat per una companyia d'infanteria, amb bandera i música, autoritats, etc., va tornar cap a Madrid amb l'express.

Cal no perdre de vista, però, que el senyor Rahola topà amb l'oposició de la llei de Restriccions, a menys que quan en parlà en Consell de ministres no formulà la petició amb més energia de la que gestà a favor del restabliment de les facultats autonòmiques contingudes en l'Estatut.

CARNET DEL TREBALL

El gestor de Treball anà a Girona per a trobar una solució a la crisi del suro

El gestor de Treball va anar diumenge a Girona per presidir una assemblea que se celebrà al Teatre Municipal i a la qual havia estat convocada per la Generalitat. L'objectiu era estudiar la manera de trobar una solució a la crisi que està patint la indústria suro-tapera d'aquella comarca.

El senyor Torrens Dalmáu obri l'acte dient que la Generalitat estudiava de prop tots els problemes. Que el que més l'interessa és el de l'atur obrer, tant com a conseller — llegeixi's gestor — com com a representant que sóc, en aquest acte, de l'Institut Català de Sant Isidre.

Feta aquesta presentació continuà demanant que parlessin puix que ell havia vingut per escoltar. Es referí, també, a un viatge que fa poc féu a Madrid, on parlà amb la Junta Nacional de l'atur obrer i amb el ministre, que li digué que estava molt interessat a evitar els perjudicis que aquesta crisi portaria a la comarca gironina.

Les solucions que exposen — va dir — jo les presentaré al Govern de la Generalitat i les defensaré perquè aquest les envii a Madrid.

Estic aquí — digué per acabar — en nom del Govern de la Generalitat (es descuidà de repetir que representava l'Institut Català de Sant Isidre) i s'ha de resoldre aquest problema.

A continuació el senyor Guillem Genover, president del Foment de la Indústria i del comerç suro-taper de Palafrugell, llegí un llarg document en el qual s'exposaven les causes que originaren a crisi.

INAUGURACIO DEL MUSEU D'ARQUEOLOGIA

Abans d'ahir, diumenge, a les dotze, tingué lloc la inauguració oficial del Museu d'Arqueologia de Catalunya, del qual ja ens hem ocupat diverses vegades.

L'acte oficial se celebrà a la sala Empúries del museu, habilitada a l'efecte, la qual, malgrat la seva extensió, resultà insuficient per a contenir el nombre públic que assistí a l'acte.

Obert l'acte, féu ús de la paraula el doctor Pere Bosch i Gimpera, rector de la Universitat i director del museu, el qual expressà el desig que la data de la inauguració fos una fita en la ciència catalana.

Féu constar que en l'obra de formació del museu no hi havia intervingut un mer esperit d'anticuari, sinó que s'havien buscat els exemplars, excavant la terra i obeint un pla sistemàtic.

Es referí a la influència de l'obra dels formadors del museu, que ha repercutit en molts arqueòlegs espanyols, els quals han estat desitjant i col·laboradors en la seva obra, i entorn a aquesta s'han celebrat reunions internacionals com el IV Congrés d'Arqueologia i la reunió de la Comissió Internacional de la Prehistòria de la Mediterrània occidental.

Parlà breument de la procedència dels materials que omplen el museu, procedents alguns d'ells de l'antic Museu Provincial de Santa Agatà, i altres de col·leccions particulars com la de Martorell i Penya. Esmentà els que primer es posaren en la tasca d'excavar la terra en busca de restes arqueològiques i féu un elogi de Lluís Marià Vidal, Manuel Cazorro, Josep Colomines, i altres. Dedicà un record a l'ajut que en altre temps rebé el Servei d'Excavacions del senyor Enric Prat de la Riba.

Reunits tots els museus al Parc de la Ciutadella, la seva secció arqueològica prestà ja grans serveis als estudiosos, a la vegada que era un element de treball per al Seminari de Prehistòria de la Universitat, on ja s'havia format un grup d'arqueòlegs que avui col·laboren en el museu i ocupen distingits llocs en el professorat universitari.

La dictadura interrompé les tasques empreses; la República, però, acollí de bon grat la iniciativa de la formació del museu degut, en bona part, a l'afectat regidor doctor Joaquim Xirau; al conseller de Cultura de la Generalitat, senyor Ventura Gassol; i als membres de la Comissió de Cultura de l'Ajuntament senyors Joaquim Ventalló i Pellicer. Dedicà també un record a l'eficaz ajut rebut de l'alcalde de Barcelona, senyor Carles Pi i Sunyer. L'actual gestor de Cultura, senyor Duran i Ventosa — afegí — també ha col·laborat en la nostra tasca, com així mateix l'actual president del Patronat del Museu, senyor Puig i Cadafalch.

Finalment el doctor Bosch i Gimpera es referí als materials que omplen el museu, i de manera especial les restes procedents de les excavacions d'Empúries; esmentà l'ajut del Comitè d'Amics d'Empúries, que presideix el senyor Miquel Mateu, i acabà afirmant que quan restin instal·lades les sales de la secció prehistòrica i les de l'art ibèric, Catalunya tindrà complet el seu Museu d'Arqueologia.

El doctor Bosch i Gimpera, que havia estat saludat amb grans aplaudiments en començar el seu discurs, escoltà al final una gran ovació.

Seguidament parlaren breument els senyors Puig i Cadafalch, Jaume de Bofarull i Duran i Ventosa, que feren grans elogis de l'obra dels arqueòlegs catalans, i el gestor de Cultura de la Generalitat (féu remarcar que sigui quin sigui el tomb de la política, l'obra del museu rebra sempre l'ajut dels organismes oficials).

Acabats els discursos, les autoritats visitaren el museu i feren grans elogis de la seva instal·lació.

El museu que acaba d'ésser inaugurat restarà obert al públic cada dia de nou del matí a dues de la tarda, excepte els diïlluns.

Durant els mesos de novembre, desembre i gener, per tal que pugui ésser conegut i visitat per tothom, l'entrada serà lliure. Després, restant gratuïta els diïlluns i dies de festa, el preu serà d'una peseta.

La Biblioteca del Museu d'Arqueologia podrà ésser consultada mitjançant una autorització de la Direcció del Museu.

LLIBRERIA CATALONIA

No deixeu de llegir

MI REBELION EN BARCELONA

per

MANUEL AZAÑA

Preu: 6 pessetes

RONDA DE SANT PERE 3

Patiu de l'estómac i dels intestins?

SERVETINAL GUMMÀ

Guariment radical del dolor, acidesa, pes, ardor, males digestions, úlcera, vòmits biliosos, de sang, colitis, restrenyiment, diarrea, mareigs, etc., etc.... Es, per tant, un poderós regenerador de les parets de l'estómac i dels intestins.

Tenim el gust de posar a la disposició del públic un nou cas de guar

Tribunals i jutjats

Alliberament del detingut per la denúncia contra el setmanari "L'Hora"

El jutjat núm. 3, que instrueix el sumari amb motiu de la denúncia presentada pel fiscal contra el setmanari "L'Hora", per injúries al Govern, es presenta a la presó a fi i efecte de rebre declaració al detingut Francesc Vela i Yerna, el qual manifestà que en quedar-se sense feina li proposaren que cada setmana anés al vaixell que arriba de Mallorca i que allà recolliria un paquet que duria al carrer de les Penides perquè després hom el repartís pels quioscos.

El detingut negà que sabés que la dita publicació hagués estat alguna vegada prohibida, i que el suplement objecte de la denúncia fou imprès i arribat de València, no de Mallorca, on s'imprimia actualment el setmanari denunciat.

Afegí que el director d'aquella revista o setmanari, és un tal Rovira, funcionari de l'Ajuntament o de la Generalitat, del qual ignora el domicili.

El jutjat després d'aquesta declaració alliberà el detingut.

Processament de l'agent encarregat de la custòdia del senyor Casanoves

Ahí va ésser comunicat el processament a l'agent de vigilància Secundària García Negro, que era l'agent que custodiava el domicili del president del Parlament català, senyor Joan Casanoves, quan gaudia de presó atenuada i s'evadi.

M a r c s

CAUSES VISTES AHIR

SECCIÓ PRIMERA. — Les vistes anunciades se suspengueren per manca de testimonis i letrats.

SECCIÓ SEGONA. — La causa que per estafà s'havia assenyalat se suspengué per no comparèixer el processat.

SECCIÓ TERCERA. — Per manca de jurats calgué suspendre la causa que estava anunciada.

SECCIÓ QUARTA. — Compargueren els processats Josep Saladrí i Antoni Tassies, els quals foren sorpresos en un terrat del carrer d'Aragó quan intentaven robar la roba que hom havia posat a assecat. La pena sol·licitada pel fiscal fou una multa de 250 pessetes i una altra de 500, respectivament, pel motiu d'ésser reincident el segon.

* També es veié una causa contra Vicenç Congost que a Terrassa sotragués diverses peces d'una casa de camp. Per aquest delicte el fiscal sol·licità quatre mesos d'arrest.

A continuació es veié una altra causa contra el mateix processat per un fet comès a Sabadell semblant a l'anterior. La pena sol·licitada que demanà el fiscal foren dos mesos i un dia.

TRIBUNAL URGENCIA

Contra Jesús Lorenzo, acusat d'un delicte de tinença il·lícita d'arma, se celebrà una vista que condemnà el processat a 300 pessetes de multa o a l'arrest substitutori.

* Després de les proves que s'han vist davant aquest Tribunal, es retirà l'acusació que pesava contra el processat Antoni Fernández, acusat de trencament de condemna.

El processat, que havia estat condemnat per la llei de desvagats, fou condemnat a l'estramentament d'aquesta ciutat, cosa que no efectuà per no haver-li estat comunicada la sentència. Com sigui que s'ha demostrat allò dit per aquest processat, ha estat absolt.

* També es veié la causa seguida contra Gabi Alcarr, acusat d'un delicte d'homicidi en la persona de Manuel Cebrian Martínez, a l'avinguda Miquel, el dia 13 de gener d'enguany.

Segons es desprèn de l'apuntament que llegí el relator, el dia d'enguany el processat havia estat en diversos bars bevent uns copes i en sortir d'una de les tavernes es trobà amb l'interfereix al qual convidà a beure, i en negar-se Cebrian, el processat es tragué un ganivet que duia amagat en una màniga i li clavà una punyalada a conseqüència de la qual morí.

El processat en la seva declaració manifestà que aquell dia havia begut bastant i que quan convidà el mort a beure, el Cebrian es tragué una navalla amb la intenció d'agredir-lo i que aleshores ell es defensà i que fou el mateix Cebrian qui es ferí.

El president, a petició del fiscal, fa llegir les declaracions de la víctima que consten en auts que diu que el processat fou l'agressor.

La prova testifical ha estat favorable al processat, ja que tots els testimonis han coincidit a manifestar que era una bona persona, aduix el guardià de seguretat que recollí el ferit manifestà que l'agressor feia fortor d'alcohol i que la víctima no li digué res en aquell moment.

El fiscal en el seu informe sol·licità del Tribunal que condemnés el processat com a autor d'un delicte d'homicidi a la pena de carcer any, vuit mesos i un dia de presó i quinze mil pessetes d'indemnització a la família.

El defensor, recolzant-se en el fet que el processat no era l'autor, demanà l'absolució del seu patrocinat.

La pena que el Tribunal imposà al processat fou de dos anys, quatre mesos i un dia de presó considerant el fet com un delicte d'homicidi amb l'atenuant d'embraguesa no habitual, i indemnització de deu mil pessetes a la família de la víctima.

AUDITORIA MILITAR

Sumari concís. — Pel jutge senyor Urreita ha estat declarat concís el sumari que instruí contra tres indi-

vidus que al Cinema Comtal xiulaven una pel·lícula d'Astúries en la qual sortia el general López Ochoa.

En aquest mateix sumari hi havia encartat Marc Vilarassa i Xirau, el qual fugí en ésser-li decretada la llibertat provisional, motiu pel qual ha estat declarat en rebella.

Proves de plenari. — Han continuat les proves de plenari de la causa número 101, pels successos de l'Hospital. Prestaren declaració vuit testimonis. Hi assistiren els lletrats defensors dels processats.

V A R I A

L'administrador de l'Hospital Clínic donà compte al jutjat de guàrdia que havia mort en aquell establiment Raimond Jimeno Jaques, el qual, procedent de l'Hospital, ingressà en aquell establiment el dia 19 del mes passat. El mort tenia 46 anys. Ha estat traslladat al dipòsit judicial, on se li farà l'autòpsia.

ESTEVA, Casp, 21

En una barberia del carrer de París, propietat de Guillem Hofmann, entraren lladres que s'emportaren eines per valor d'algunes centes pessetes. Foren robades, de més a més, 132 pessetes en metàl·lic que un dels dependents tenia en un calaix.

Davant del jutjat número 5 ha estat declarat el propietari de la taula de venda de carns situada en el lloc conegut per "La mina de Dalt", prop del berenador "La Mina".

Aquest testimoni declarà que va sentir els crits d'auxili i els trets que varen disparar els atracadors que varen matar el seu veí senyor Taneu, i que va veure uns individus sense poder precisar com eren. Va afegir que va trobar el fill del senyor Taneu i que aquest li va dir que el seu pare havia estat ferit, per la qual cosa anà a cercar el seu automòbil i el portà al dispensari de Sant Adrià.

Del jutjat de València s'ha rebut un exhort perquè fos cridat a declarar l'ex-alcalde de Barcelona i diputat a Corts senyor Jaume Aiguader, a fi que manifestés si d'un article que publica el setmanari "Sindicalismo", de València, era ell l'autor. Aquest article fou denunciat per contenir injúries contra el senyor Lerroux, quan aquest era ministre.

Ahí al matí el senyor Aiguader va estar al jutjat. Va prestar una extensa declaració i segons les nostres notícies va manifestar que l'article en qüestió és signat per J. Peiró, que és un pseudònim que ell usa. Com sigui que es demana el processament de l'autor i el senyor Aiguader és diputat a Corts, s'haurà de demanar el suplicatori al Congrés de Diputats. L'exhort complimentat ha estat tornat al lloc de procedència.

El Deganat de Jutjats ha rebut, procedent de l'autoritat militar, la causa per l'atracament al cobrador de la Banca Crèdit i Docks de què va ésser víctima el dia 12 d'agost últim al passatge del Comerç. Per aquest

DE LES TERRES...

GIRONA

Accidents. — Detinguts. — Baralles i altres noves

Girona, 4. — Ha ingressat a l'Hospital de les Comarques Gironines el veí de Quart Per Bonadona, de 64 anys, el qual, en voler pujar al tren a l'estació de Fornells va caure, i es fracturà la ròtula dreta.

Al pas nivell de la carretera de la Batlloria, terme municipal de Riells, el tren ascendent número 201 va encallar el canvi de la matrícula de Girona número 4978, propietat del veí d'Angles senyor Joan Vinyoles i conduït pel xofer Josep Coll. Cap d'ells no resultà amb la més petita contusió, però en canvi el vehicle va quedar força malmetut.

Un agent de la policia francesa ha detingut, a catxore quilòmetres del Pertús, el joie Albert Ferrer i Canals, de disset anys, natural de Santa Coloma de Gramenet, el qual va escapar-se del seu domicili patern fa un any. El detingut ha estat lliurat a la policia de Figueres, i ha ingressat a la presó d'aquella ciutat.

A Viure es barallaren Pere Diez Luna, de 21 anys, i el paraguait ambulant Baptista Ferreres i Forés, i aquest resultà amb una ferida al pit que li produí el seu contrincent amb un ganivet.

L'agressor ha estat detingut i reclus a la presó de Figueres.

El veí de Girona senyor Emili Blanc i Roig ha denunciat al jutjat Municipal de Sarrià que arribat al quilòmetre 727 de la carretera de Madrid a França un automòbil de la matrícula de Girona li demanà pas. En no poder cedir-li per impedir-ho el tren, l'auto se li tirà al damunt, i li produí avaries en el cotxe.

Per infracció del Codi de Circulació ha estat denunciat el veí de Sant Pere Pescador Miquel Ibers.

Per tallar abusiva d'arbres ha estat denunciat el propietari de Sant Hilari Sacalm Josep Soler.

Ha reprès la seva publicació, després de 400 dies de suspensió, el setmanari figuerenc, organ de l'esquerra empordanesa, "Empordan Federal".

TORTOSA

Actor penyorat. — Petit incendi. — Intent de suïcidi. — Noves diverses

Detingut i processat: Salvador Gómez Tokós. La causa ha correspost al jutjat núm. 3.

Al jutjat de guàrdia es varen rebre dues denúncies per uns robatoris comesos durant l'última guàrdia. En un d'aquests fou víctima Agustí Carbonell, al seu domicili del carrer d'Olivares. Li foren robats diversos objectes i instruments de música per valor de 1.300 pessetes.

L'altre ocorregué en el domicili particular del senyor Carles Santiduenque, del carrer de Jovellanos, del qual s'emportaren joies per valor de deu mil pessetes.

Motilures

En el seu domicili del carrer de Padilla, núm. 170, es va suïcidar, penjant-se d'una corda, Francesc Sánchez Maria, de 60 anys. El cadàver fou traslladat al dipòsit judicial. Sembla que les causes que motivaren tal determinació foren els sofriments que li ocasionava una greu malaltia crònica.

Del jutjat de Falset s'ha rebut al Deganat dels Jutjats de Barcelona un exhort perquè es prengui declaració a Josefa Gibert i Gibert que viu a Barcelona, carrer de la Cera, a fi que declarés tot allò que sàpiga referent a un sumari que se s'engeix en aquella població per la troballa del cadàver de la seva mare Maria Gibert i Pasqual, que fou trobat en estat de descomposició en el lloc conegut per Vilella Alta, i s'ignora si es tracta d'una desgràcia o d'un crim.

Assenyalaments per a avui

TRIBUNAL DE CASSACIO DE CATALUNYA

A dos quarts de dotze. — Inhibició entre els jutjats de Serdanyola i el núm. 16 de Barcelona, en el judici promogut per Tramvies de Barcelona, S. A., contra Francesc Raduà.

AUDIENCIA TERRITORIAL

SALA PRIMERA. — Divorci: M. Badal i Riera, contra Jacint Ribes i ministeri fiscal. — Incident: J. Huguet contra M. Rius. — Major quantia: F. Sevilla contra Alzina i Graells.

SALA SEGONA. — Interdicte: Josep Maria Canigó i Cortada contra Reparació Poch i Nadal. — Major quantia: Mercè Puig de Pallejà contra Lluís Soler i Terol.

AUDIENCIA PROVINCIAL

SECCIÓ PRIMERA. — Un jurat per abusos deshonestos contra Lluís Cruz. — Divorci: M. Sangenina contra R. Sabat.

SECCIÓ SEGONA. — Un jurat per corrupció de menors contra Josep Romer i Vallbona. — Tres orals per robatori, furt i estafa contra Joan García, Miquel Arestí i Josep Miquel i un altre.

SECCIÓ TERCERA. — No tenia cap assenyalament.

SECCIÓ QUARTA. — Dos orals per estafa contra Vicenç Congost i Lluís Nater. — Un oral per furt contra Genís Brutans.

TRIBUNAL D'URGENCIA

SECCIÓ TERCERA. — Un oral per incendi contra Joan Vendrell i un altre.

SECCIÓ QUARTA. — Un oral per tinença d'arma contra Lluís Silva.

LES PLUGES D'ABISSINIA

(Ve de la primera pàgina)

Aquests corrents atmosfèrics, que hem triat com a exemples més típics, de cada una de les zones esmentades. En aquesta taula es pot veure el contrast entre les grosses precipitacions dels mesos de màxima pluja i les plujes insignificants o nul·les dels mesos de sequedat.

Potser més instructiva encara és la taula II, on figura el nombre de dies de pluja per mes (naturalment, el promedi de diversos anys d'observació). Per a Addis Abeba (tenim, per exemple, durant els mesos de juliol i agost, pluja diària; si a això s'hi afegim l'enorme quantitat d'aigua que aleshores plou (entre els dos mesos gairebé tanta com en cas de Barcelona en un any), ens farem aviat càrrec del que aquesta pluja representa per a les operacions militars, i no ens serà difícil de comprendre per què, malgrat una febrera preparació, la guerra no ha pogut començar fins que ho ha marcat el calendari meteorològic del país, sobrament conegut pels dirigents de l'exèrcit invasor.

E. FONTSERE

TAULA I. — Quantitats mitjanes de pluja, en mm., per a cada mes

Règim costaner	G.	F.	M.	A.	M.	J.	J.	A.	S.	O.	N.	D.
Massaua	21	39	14	31	1	—	—	—	1	6	21	24
Damas	55	94	39	4	23	—	—	—	—	15	72	68
Berbera	3	28	23	11	8	—	2	1	1	1	5	2

Règim sudanès

Agordat	—	—	1	4	15	22	115	151	30	6	1	—
Salderat	—	—	—	—	7	20	101	149	76	16	—	—
El Obeld	—	—	2	1	11	30	92	115	87	18	—	—

Règim abissinià

Diré-Daua	20	20	85	76	70	38	109	97	57	13	8	21
Harrar	9	40	78	120	126	90	130	160	95	35	15	11
Addis Abeba	13	41	64	94	136	137	245	292	221	22	28	5

TAULA II. — Nombre promedi de dies de pluja per a cada mes

Règim costaner	G.	F.	M.	A.	M.	J.	J.	A.	S.	O.	N.	D.
Massaua	4	7	8	2	1	—	—	—	1	1	2	3
Damas	7	12	9	2	3	—	—	—	—	2	5	5

Règim sudanès

Agordat	—	—	1	1	1	3	10	12	4	1	1	—
Salderat	—	—	—	—	1	2	8	9	8	1	—	—

Règim abissinià

Diré-Daua	1	2	7	9	9	6	12	14	10	1	3	2
Addis Abeba	2	6	9	14	14	22	29	20	24	5	4	1

TERRENY BARATISSIM

Junt Plaça d'Espanya es venen 17.000 pams, junt o en parcel·les, a 3 pessetes el pam. Facilitats de pagament.

Raó: BAILLEN, 200, primer, segona. Telèfon 72624

Com guarir...

Antivenerol

De venda a totes les farmàcies. Depòsit exclusiu: Establiment Vinar, Via Laietana, 50 - Barcelona.

País Valencià

L'AFER DE LES CAMBRES "BECCARI"

Aprofitant l'aveniment de l'actualitat política en l'aspecte dels negocis, sembla que va a reeixir-se la campanya de defensa del barri de Benimaclet contra l'emplaçament d'aquestes Cambres. La Junta de Defensa, integrada pels presidents de totes les societats culturals, polítiques i socials ha tramès al senyor President de la República el telegrama següent:

"Con complicidad Ayuntamiento radical funcionan ilegalmente Cámaras Beccari, a pesar de protestas vecinales Benimaclet y clamor opinión pública. Si se suspendiese su funcionamiento aparecería otro 'affaire' Strauss que está pidiendo justicia." Signat, Junta de Defensa de Benimaclet.

Sabem que la Secretaria General del senyor President ha contestat amb aquestes paraules:

"El Secretario General de la República B. L. M. al Presidente de la Junta de Defensa de Benimaclet y le manifiesta que S. E. el Presidente de la República ha ordenado el envío al Excmo. Sr. Ministro de la Gobernación del telegrama que se le dirige sobre el funcionamiento de las Cámaras Beccari." Signat, Rafael Sánchez Guerra.

Sembla que el governador, senyor Terrero, per indicació del ministre, s'ha postat ja en contacte amb la repetida Junta de Defensa.

Esperem a veure què passa...

CONFERENCIA ECONOMICA DEL PAIS VALENCIA

També aquesta conferència ha sofert un cop amb la qüestió de l'afar dels radicals. Com que s'hi comptava amb l'assistència de personalitats de la política governant i vingut l'assumpte en vigílies d'aquesta conferència, els organitzadors decidiren ajornar-la una altra vegada, abans que prescindir de l'assistència dels ministres.

SABADELL

Urbanització del cementiri. — Donatu

Pels tècnics municipals s'estudia, seguint les instruccions de la Gestoria d'Assistència Social, d'acord amb la seva Comissió informativa, un nou projecte d'urbanització del Cementiri Municipal per tal de facilitar l'accessibilitat als visitants que hi acudien en dies plujosos. L'esmentat projecte consisteix en una porxada de forma semicircular a l'entrada del recinte, la qual, una vegada construïda, contribuirà notablement a l'embelliment del lloc.

La Caixa d'Estalvis d'aquesta ciutat, amb motiu de la celebració de la "Dial·lus Universal de l'Estalvi", lliura a l'alcalde gestor la quantitat de mil pessetes per a ésser destinades a l'obra d'urbanització.

Aterratge d'una avioneta francesa a Tarragona

Tarragona, 4. — Al lloc conegut per la Platja Llarga, d'aquesta ciutat, a les set de la tarda, ha aterrat una avioneta de la casa Renault, pilotada per un mecànic de l'esmentada casa i en el qual anava un passatger.

L'aterratge ha estat degut a una avaria de motor, i s'ha provat que portava la documentació en regla per a viatjar expedida pel ministeri de la Guerra francès. L'aparell havia sortit de Perpinyà a les sis de la tarda en direcció a l'Àfrica del Nord.

Afortunadament, no hi ha hagut cap danys a l'aterratge.

... CATALANES

TARRAGONA

Robatori. — El servei amb Palma. — Diverses

Tarragona, 4. — A Prades uns desconeguts entraren al domicili de l'advocat Joan Llobregat Macip, de 74 anys. Després de registrar la casa, s'apoderaren de 1.200 pessetes que hi havia guardades en un pot de llaua. Avisada la guàrdia civil pretesa seguidament gestions que determinaren la detenció de Josep Llobregat i Ferrer, com a presumpte autor del robatori.

El president de la Cambra de Comerç, senyor Manuel Vilar, ha visitat avui l'alcalde gestor senyor Cereceda, per tal d'anunciar-li l'acord de la Cambra de traslladar-se a Madrid per gestionar del Govern la no suspensió del correu setmanal a Palma de Mallorca. El senyor Vilar recaptà del senyor Cereceda l'ajut oficial per al millor èxit de les gestions.

Durant comptades hores, dissabte estigué a Madrid el comissari interí de la Generalitat senyor Vila, el qual visità el ministre d'Instrucció Pública, senyor Bardagi, que li prometé visitar Tarragona durant el mes en curs.

BADALONA

Concert de l'Orfeó Badaloní. — Subhasta. — Els gestors s'adhieren. — Petició d'uns ciutadans. — "Yerma".

El ple dels gestors. — Consell de guerra contra un badaloní. — Denúncia. — Persones assistides al dispensari. — El Museu de Badalona

Badalona, 4. — L'Orfeó Badaloní donarà al cinema Nou, el proper dia 8, un concert dedicat als seus socis protectors.

El mateix dia, a les set de la tarda, tindrà lloc a l'Ajuntament la subhasta de la taula número 328 del mercat de Torner, destinada a la venda de carn de vedella, sota el tipus de mil pessetes.

Els gestors s'han adherit a la petició de l'entitat "Assistència Social" d'igualada, la qual ha demanat al ministre de Justícia i Treball que fectat per a tenir dret al retir obrer sigui de 60 anys i no als 65, tal com és actualment.

Ha estat tramesa a l'alcalde gestor una instància en la qual uns ciutadans demanen que siguin reposats en flurs carrers els guardes rurals Francesc Batlle i Domènec Curaneta. Han estat acomiadats per haver-se esgotat la consignació que hi havia en el pressupost. Es dona el cas que mentre els gestors deixen aquests dos homes a la misèria, atenen-se estrictament al pressupost, en la darrera sessió acordaren per unanimitat posar a la disposició

del gestor de Governació la quantitat de mil cinc-cents pessetes per atendre els compromisos econòmics contraets amb la publicació del "Butlletí Oficial de l'Ajuntament". Una cosa va per l'altra. Es tracta d'afavorir un radical.

Està projectat representar al teatre cinema Nou, per la companyia de Margarida Xirgu, l'obra del poeta andalús García Lorca titulada "Yerma".

Demà es reunirà l'Ajuntament gestor per a celebrar el ple ordinari municipal.

A Barcelona ha tingut lloc el consell de guerra contra el nostre conveí Antoni Güell Cavallera, acusat d'haver detingut la nit del 6 d'octubre l'aviu gestor de Cultura Dr. Gassió. Ha estat condemnat a sis mesos i un dia de presó.

Encarnació Martínez Arana, de 39 anys, domiciliada al carrer de la Paloma, número 22, ha denunciat al jutjat el seu marit, el qual li produí ferides en apallissar-la. Fou assistida al dispensari.

També fou assistit de diverses llesions Joaquim Martín Palanca, de 40 anys. Manifestà que li foren produïdes per un individu que l'agredí. Finalment, ioren assistits Jordi Ballester Pérez, de sis anys, d'una mossegada de gat; Alfons Pérez Jiménez, de 10 anys, i Angela Sánchez Tauli, de 8, de ferides a la mà i a la cara, respectivament, per haver estat agredits.

Entre l'Ajuntament construïx l'edifici per al Museu de Badalona, han començat a càrrec de l'Aggrupació Excursionista Badalona, en una casa del carrer de Costa, obres per a instal·lar-hi el dit Museu.

LLEIDA

Ferits greus en una topada d'automòbils. — Detinguts per robar un cotxe

Lleida, 4. — En el quilòmetre 528 de la carretera de Madrid a França, terme de Sant Pere dels Arquells, toparen els autos de turisme de la matrícula de Lleida números 4586 i 3421. Resultaren ferits greus els ocupants del primer, anomenats Miquel Flotats Garriga i Miquel Cervera Pons, veïns d'Ignada, a l'Hospital de la qual població foren traslladats.

A requeriment de Manuel Aldea, veí de Sevilla, que viatjava en un auto de proves, a la carretera de Madrid a França, prop d'Alcarràs, fou detingut el seu fill Manuel Aldea López, de 25 anys, i Antoni Rodríguez Heredia, natural d'Albarga, els quals es dirigien a Barcelona en l'auto número 15566 de la matrícula de Sevilla, que fou robat el 18 d'octubre últim al garatge "El Pilar", de la ciutat de Badalona.

Els Centres Oficials

A J U N T A M E N T P R E F E C T U R A P O L I C I A

Explicacions d'un agredit que no convenen la policia

El ferit que es trobava al Hospital Clínic anomenat Isidre Rius Marqués, qui manifestà que la nit passada s'havia presentat al seu domicili un desconegut amb el propòsit de robar-lo i en voler evitar-ho fou agredit amb una pistola, fent-li la ferida d'arma de foc que té a la cama esquerra, davant l'inspector que es presentà a l'Hospital per a interrogar-lo, manifestà residir a l'avinguda de la Verge de Montserrat, 40, torre propietat de la senyora Dolores Manent, qui es troba actualment a Madrid, i al servei de qui està en qualitat de jardiner. Explicà que, trobant-se a la porta de la casa, des d'uns enderrocs propers, li engendraren un tret sense saber qui, afegint que no té enemics ni pertany a cap sindicat obrer, i fa tan sols uns anys que es troba a Barcelona.

Aquestes explicacions no convenenren la policia i sembla que s'ha manat una investigació sobre aquest afer.

EL DIA D'AHIR A MADRID

El Consell de ministres d'ahir

Per tal de facilitar l'aprovació dels pressupostos s'ha trobat una fórmula que permetrà l'assistència del nombre necessari de diputats al Parlament

Entre altres assumptes, el Consell s'ha ocupat a més de les qüestions internacionals, del carnet electoral i del projecte d'Ordenació ferroviària

Madrid, 4. — Des de dos quarts d'onze del matí fins a un quart de tres de la tarda ha estat reunit el Consell de ministres.

El secretari del Consell ha facilitat la referència verbal següent:

—Ha començat el Consell amb el despatx del ministre d'Estat, que ha parlat plenament, en primer terme, de la situació en què es troben les negociacions de tots els tractats comercials en tram, i després de la situació internacional en la seva relació amb el conflicte italo-etiop.

El senyor Martínez de Velasco ha donat compte també de certa notícia publicada en alguns diaris sobre el projecte del Govern espanyol d'emetre un emprèstit a l'estranger, notícia absolutament falsa, que el ministre d'Estat, per encàrrec del cap del Govern, s'ha apresat a desmentir per mitjà dels nostres representants.

S'ha parlat també de l'incident, que vostres ja coneixeu, per l'exhibició d'una pel·lícula de la casa Paramount elenica per a Espanya. Segons sembla, per les informacions que es reben dels nostres representants, la dita empresa no ha completat el que oferi al Govern espanyol, per la qual cosa aquest ha pres en el Consell d'avui l'acord que si el dia 1 d'aquest mes, o sigui dintre sis dies, no es retirava la dita pel·lícula, destruït el seu negatiu, quedaria prohibida, a partir del dia 11, l'exhibició de tota pel·lícula, sigui quin sigui, procedent de la casa Paramount.

El ministre de la Guerra ha exposat el pla general d'aviació, que ha estat aprovat pel Consell i que comprèn l'adquisició de material de vol amb el seu armament, material complementari i l'ampliació d'aeròdroms, defensa d'aquests i formació de pilots, tant militars com civils. Per al descabellament d'aquest pla, que comprèn un termini de cinc anys, es consignarà la primera anualitat en el pressupost per a 1939.

El ministre de la Governació ha parlat de l'organització interna de les forces a les seves ordres i, després, de la situació interior d'Espanya, francament favorable en tot el que es refereix a l'ordre públic, com ho demostra que adhoc en l'ambient passional polític se celebren el diumenge passat diferents actes, sense que ocorregués cap incident.

El ministre d'Agricultura, Indústria i Comerç ha proposat al Consell, i aquest ho ha aprovat, la creació d'una comissió de blat, que representi dintre el ministeri una preocupació per aquest problema sobre la continuïtat d'una política en el que a aquest es refereix.

El ministre d'Instrucció Pública, senyor Bardagi, ha exposat extensament el seu criteri davant el problema de la continuïtat de les obres del teatre de l'Òpera, que té pel seu volum molta més importància del que l'opinió pública pugui creure. El Govern, a la vista de l'informe del ministre d'Instrucció i de tots els emesos pels tècnics que han intervingut en aquest assumpte, ha acordat dirigir un interrogatori a l'Escola d'Arquitectura, que serà redactat immediatament, perquè aquella contesti amb la màxima rapidesa. A la vista d'aquesta contestació el Govern prendrà una resolució definitiva.

El ministre de Treball ha facilitat l'onzena relació de les obres, adjudicades de conformitat amb la Llei de l'Atur.

Després s'ha parlat del carnet electoral, i ha portat tot l'expedient i projecte per a la seva implantació immediata. La Direcció d'Estatística té fet, pel que es veu, un treball molt complet, car fins ha portat el model del carnet. El Govern ha acordat la immediata implantació del carnet electoral en poblacions majors de vint mil habitants. Tot seguit es dictaran les oportunes disposicions i es treurà a subhasta la confecció d'aquest carnet, que serà a compte de l'Estat.

Finalment per la presidència s'ha parlat de la situació política en la seva relació amb el Parlament, i ha manifestat una vegada més, i d'acord amb el Govern, la ferma resolució de portar endavant tota l'obra governamental en projecte.

—Hi ha quelcom en relació amb el nomenament de director de Seguretat? —li ha preguntat un informador.

—No: no s'ha tractat res d'això.

—I dels agents pendents de responsabilitat al cos?

—Fa dos o tres Consells que es tracta d'aquest assumpte, i s'acorda que el ministre de Governació portis una proposta, que encara no ha portat.

LA CONSIGNACIÓ PER MATERIAL DE GUERRA

A les 2 i 30 de la tarda ha sortit el president del Consell del seu despatx, el qual ha dit als periodistes:

—Ja us heu donat la referència del Consell.

Un periodista l'informa de la nota oficial facilitada, i el senyor Chapaprieta ha dit en arribar al punt referent a la labor parlamentària que això era el que ell tenia més interès que figurés en la referència.

Se li ha preguntat si pujava 100 milions la consignació en el pressupost de l'any 1939 per a material de guerra i d'aviació, i ha contestat que aproximadament era aquesta quantitat, de la qual uns 40 milions es designaven al material d'aviació.

També se li ha preguntat si Espanya havia contestat sobre l'aplicació de sancions econòmiques a Itàlia, i el senyor Chapaprieta ha contestat que en principi Espanya s'adhereix a l'acord de la Societat de Nacions, però ara el que s'està

judicial en relació amb l'assumpte Strauss, i ha manifestat la seva poca satisfacció; s'ha acordat que el ministre de Justícia faci indicacions a la dita autoritat perquè procedeixi en el dit assumpte amb la màxima diligència.

EL NOMENAMENT DE GOVERNADOR GENERAL DE CATALUNYA I ALTRES NOMENAMENTS

No s'ha tractat en el Consell de la provisió d'altres càrrecs de governador general de Catalunya i director general de Seguretat, ni de la combinació de governadors, cosa que es farà possiblement aquesta setmana i molt probablement en el Consell del divendres vinent.

LES NEGOCIACIONS COMERCIALS AMB ELS PAÏSOS ESTRANGERS

El ministre d'Estat, en el Consell d'avui, ha donat compte als seus companys d'algunes negociacions comercials que estan pendents amb determinats països estrangers. Ha manifestat que la firma d'alguns dels Convenis pendents significaria grans avantatges per a l'economia nacional. Ha dit també el senyor Martínez de Velasco que havien millorat les relacions comercials amb França i que tenia l'esperança que es podria arribar a un acord amb el dit país. El Conveni amb Nord-Amèrica no és més que una iniciació, i tot el que s'ha fet és purament preparatori.

L'ESTATUT DE TANGER

Un altre dels punts interessants que ha exposat el ministre d'Estat als seus companys de Govern ha estat el relatiu a l'Estatut de Tànger, puix que la seva vigència acaba el 31 de desembre. El ministre d'Estat ha exposat els diferents abastos del conveni internacional, i com que l'assumpte és delicat, s'ha acordat tractar-lo amb més amplitud en posteriors reunions, a les quals portarà una ponència el senyor Martínez de Velasco.

NO SON 40. SINO 300 MILIONS QUE ES DESTINEN A L'AVIACIÓ MILITAR

Un dels assumptes al qual més atenció ha dedicat el Consell ha estat el relatiu al pla general d'aviació, sotmes al Govern pel ministre de la Guerra. Comprèn aquest pla l'adquisició i fabricació d'aparells a Espanya, adquisició d'aparells a l'estranger, compra d'autogirs, d'aparells de reconeixement, etc., construcció de camps d'aviació, mitjans de defensa, i tots els mitjans materials que es considerin necessaris per col·locar l'aviació militar espanyola al nivell de les nacions que més ben muntes tenen aquests serveis. Es dedicaran a aquests serveis 300 milions de pessetes, i l'anualitat primera es fixarà en el pressupost de 1939.

Aquesta anualitat és de 40 milions de pessetes, i és la més curta de les cinc anualitats en què es va portar a cap el pla. Aquest pla forma part del pla general de defensa nacional, i per al seu desenvolupament es dictarà un decret de caràcter reservat a la mateixa forma que es feu amb part del pla de defensa nacional. El pla es refereix als serveis d'aviació militar i no tracta per a res de l'aviació de caràcter civil.

El senyor de Pablo Blanco ha donat compte als seus companys de la qüestió de l'ordre públic, que és satisfactori.

FABRICA DE RELLOTGES

KRONOS

Rambla Canaletes, núm. 3 (xamfrà Tailors)

EL PROBLEMA DEL BLAT

El ministre d'Agricultura ha parlat del problema blader, que presenta una situació falaguera, però el ministre ha posat de relleu la necessitat d'una solució definitiva i ha proposat el nomenament d'un comissari que, amb caràcter general, es dedicarà exclusivament a solucionar-lo.

El senyor Usabiaga ha dit que es tracta d'un problema que no ha de paralitzar-se i com que les crisis polítiques són molt freqüents i cada cop que en sorgeix una es canvia el titular de la cartera d'Agricultura, justifica el nomenament de la Comissaria en la necessitat de dur a cap una obra continua que podria ésser portada per la Comissaria i no pel ministre. Aquesta Comissaria podria tenir una orientació fixa i un criteri uniforme per a evitar les incidències de la política i dels diferents parers de les persones que poden regir la cartera d'Agricultura. Per a això, sense perjudici que el ministre resolgui en cada moment, el més convenient és la constitució d'un organisme assessor que tingui aquesta continuïtat i vagi estudiant les vicissituds del problema.

L'ASSISTÈNCIA DE DIPUTATS MAJORITARIS AL PARLAMENT I L'APROVACIÓ DELS PRESSUPOSTOS

En la part política del Consell s'ha tractat de la labor pendente a les Corts. El senyor Chapaprieta ha exposat davant els seus companys de Govern els seus punts de vista recollits sintèticament en les manifestacions que feu disabte als periodistes. Ha posat de relleu que en la Comissió que entén en els projectes econòmics, especialment en el de pressupostos, hi ha alguna resistència, d'una manera especial, en el que es refereix al projecte de drets reals, projecte que troba en aquella Comissió dificultats considerables. El ministre de Finances ha posat de relleu la necessitat de treure endavant aquesta obra comunitària. No es tracta d'una qüestió d'amor propi, com ho demostra el projecte d'admetre modificacions en sentit restrictiu o ampliador, i aduec de no fer qüestió de l'aprovació de tots els projectes, ja que alguns es pot eliminar. El que el ministre considera essencial és que el conjunt de l'obra, el que podria anomenar-se el seu esperit, quedés aprovat, puix que, del contrari, no s'avançaria ni un sol pas en el camí anhelat d'aportar els recursos pressupostaris.

Aquesta obra comunitària el senyor Chapaprieta inclou, no cal dir, l'ordenació ferroviària i el pla general d'obres públiques.

El cap del Govern ha demanat als ministres que són caps o representants de forces polítiques que estimulin llurs diputats perquè prestin calor i atenció a l'obra del Govern, no solament en les comissions, sinó al saló de sessions, a les quals han d'assistir tots els diputats, a fi de treure endavant aquests projectes, com una obra aliena al partidisme.

TENDÈNCIES POLÍTiques, OBRES QUE HA DE SORTIR ENDAVANT ABANS DEL PRIMER D'ANY

Els representants dels partits han contestat al requeriment del cap del Govern, en el sentit que donaran les ordres oportunes als diputats de llurs respectives minories. El ministre de la Governació, pels radicals, ha manifestat que parlaria amb el seu cap i amb els diputats dels partits, per a recomanar-los la mateixa atenció i assistència. Finalment els diversos ministres han fet present el seu propòsit d'ordenar a llurs respectius grups parlamentaris, que a partir de demà estiguin al saló de sessions en nombre suficient perquè les votacions siguin vàlides. Aquest nombre de diputats és, com se sap, de cent.

No ha estat fixada la data del vinent Consell, però el senyor Chapaprieta ha indicat que potser caldria celebrar una nova reunió abans de divendres.

EL QUE DIU EL SENYOR CHAPAPRIETA

UNA FÓRMULA PER A ASSEGURAR L'ASSISTÈNCIA DE DIPUTATS AL PARLAMENT

A dos quarts de sis de la tarda ha arribat a la Presidència el cap del Govern, el qual ha dit als periodistes que esperaven notícies, que no tenia res d'interès a comunicar-los.

Els informadors li han preguntat si romandria tota la tarda al seu despatx, i el senyor Chapaprieta ha contestat que a les set es traslladaria al Ministeri de Finances on rebria els alts funcionaris del departament per a tractar de qüestions de finances.

—Parlarem vos demà al Parlament? —No ho sé. Demà començarà a discutir-se al Parlament el primer projecte de caràcter econòmic, el qual es refereix a l'impost sobre la renda. Si s'interposa el Govern, és natural que no intervingui. En fi, no sé si parlaré o no, i com us dic, depèn que s'interposi o no el Govern sobre els projectes econòmics.

A un quart de vuit, el cap del Govern es traslladà, des de la Presidència a l'Ministeri d'Hisenda, on romangué fins darrera hora treballant amb l'alt personal del mateix.

A les nou de la vetlla, el senyor Chapaprieta rebé als periodistes, amb els sostingut una extensa conversa a prop del propòsit del Govern.

El President del Consell manifestà que segurament no interviendria a la discussió de demà, perquè al tractar-se de l'impost sobre la renda, al que té presentat un vot particular el senyor Vidal i Guadola, segons les breves impressions, aquest serà molt breu en la seva intervenció. No crec, per tant, que demà hagi d'intervindre. Si no m'estiren de la llengua no parlaré, encara que, com és natural, en un moment o altre de la discussió hauré d'exposar els punts de vista

reiteradament, exposats al Parlament i a la Premsa.

Els periodistes li digueren que durant el dia d'avui havien estat comentades les seves darreres declaracions sobre la seva posició respecte a l'aprovació dels projectes econòmics, i el President digué que precisament en el Consell d'avui havia demanat l'opinió dels seus companys respecte a l'aprovació ràpida del seu projecte i a la necessitat de que els diputats prestin a l'obra l'ajut necessari per a la seva ràpida aprovació. He repetit jo que he dit en moltes ocasions, que jo he vingut a fer una obra presupostària, en la qual he esmercat molt temps, i si aquesta no s'aprova íntegrament, jo no tinc res a fer. El Govern en Ple s'ha solidaritzat amb mi al plantejar jo el problema de l'existència dels diputats, i s'han convingut en un prorratge, entre els diferents partits que constitueixen el bloc, per a que hi hagi a la Cambra, en tot moment al menys 100 diputats, que són els indispensables per a la aprovació de les actes i demés aspectes reglamentaris. No crec que demà comenci la discussió de la totalitat dels pressupostos. Avui he conferenciat per telèfon amb don Abilio Calderón, el qual m'ha dit que demà al matí i a la tarda es reunirà la Comissió de pressupostos per a ultimar ràpidament els seus treballs. Així ho espero. Així, doncs, els representants del bloc han resolt fer les gestions que abans he dit per a l'assistència dels diputats, com també per al funcionament normal del treball en les comissions parlamentàries.

El Govern té el propòsit de que es discuteixin i s'aprovin els pressupostos per a la data fixada per mi en moltes ocasions. Se li preguntà si, a més de la tasca pressupostària, en el Consell d'avui s'havia acordat la part política a desentrallar a les Corts com a programa de Govern.

—Efectivament, —contestà—, no solament el Govern es proposa aprovar la Llei pressupostària, sinó altres projectes de gran interès, que també seran aprovats. Entre aquests figuren els d'obres públiques que es refereixen a l'ordenació ferroviària, el de pesca, que és molt important i que afecta a més de mig milió d'espanyols, el de Comunicacions Marítimes i altres relacionats amb els projectes econòmics. Respecte a altres projectes, n'hi ha dos que considerem importants, els que es refereixen a la Llei electoral i el de la Revisió Constitucional. També s'aniran elaborant altres de gran interès, nacional, i s'ultimarà l'obra que es refereix a les nostres relacions comercials amb l'exterior.

Crec que, com ha dit el senyor Calderón, els pressupostos podran ésser aprovats en 15 dies, i després quedaran temps per a aprovar els projectes que constitueixen el programa del Govern. Si arribéssim al 31 de desembre sense la completa aprovació de tots els projectes, després d'un breu descans es reprendrien les sessions parlamentàries per tal de seguir endavant la tasca.

¿SERA SUBSTITUIT EL FISCAL DE LA REPUBLICA?

Un periodista li ha preguntat si en el Consell d'avui s'havia acordat la substitució del fiscal de la República, i el President del Consell ha contestat:

—Hem tractat un xic d'això. Sembla que el fiscal de la República està una mica cansat; però, en definitiva, no s'ha acordat res en coner.

També li han preguntat si en el Consell d'avui s'havia aprovat alguna posició relativa als traspassos de serveis a la Generalitat de Catalunya, i el senyor Chapaprieta ha contestat negativament. S'ha aprovat el traspass d'Obres Públiques, però en el Consell anterior.

Ha acabat dient el President que esperava que aquests dies s'escolarien amb normalitat, i que es compliria el programa tractat pel Govern. Jo espero que la discussió dels pressupostos començarà dimecres. Es clar que no en faig qüestió de gabinet. E igual que comenci aquest dia o dijous.

El Sr. Antonio Espina a Madrid

Madrid, 4. — Ha arribat a Madrid el periodista senyor Antonio Espina, després del procés que se li ha seguit a Bilbao i del temps que ha romàs a la presó detingut. L'han rebut nombrosos companys.

Una ordre referent a les atribucions dels enginyers

Madrid, 4. — Per la Presidència del Consell de ministres s'ha dictat una ordre circular disposant que es constitueixi una Comissió interministerial amb el fi de redactar un Reglament que delimiti l'òrbita d'atribucions de les distintes classes d'enginyers, tant civils com militars, i dels arquitectes, i fixi, igualment, les tarifes per què s'han de regular les percepcions de tots llurs honoraris i emoluments.

Aquesta Presidència ha disposat que, presidida pel seu subsecretari, es constitueixi una Comissió interministerial, d'acord amb les següents normes:

Primera. Cada Cos especial d'Enginyers civils proposarà al Ministeri de què depengui, i aquest a la Presidència del Consell de Ministres, el representant que en nom del dit Cos ha de formar part de l'Assemblea Comissió, recaptant, així mateix, el ministeri d'Instrucció Pública i Belles Arts, del d'arquitectes el que ha de representar.

Segona. Els ministres de la Guerra i de Marina nomenaran l'enginyer, militar o naval, que hagi de prendre part en els treballs a què es refereix aquesta ordre.

Tercera. Aquesta Comissió proposarà, en el termini més curt possible, les normes o els preceptes que han de servir de base a la reglamentació que es proposa, determinant i fixant els honoraris que hagin de percebre, tant els enginyers de les distintes classes com els arquitectes, en l'exercici de llur professió.

Quarta. Queda anul·lada i sense efecte l'ordre que, relativa a la constitució d'aquest organisme, ha estat publicada en la "Gaceta de Madrid" del dia 5 dels corrents.

Contra els seus primitius propòsits, el senyor Rico Avello no dimiteix

La permanència de tropes era una font d'ingressos que s'ha de compensar

La llei de restriccions tindrà una aplicació especial al Marroc

Madrid, 4. — L'alt comissari d'Espanya al Marroc ha manifestat a preguents dels periodistes que havia vingut a Madrid a posar el càrrec que exercia a disposició del Govern, per considerar que no s'havien donat les indicacions que havia fet. Vaig sortir del Marroc en la creença que potser les meves indicacions no serien ateses, i per tant amb l'esperança d'alliberar-me de l'exercici d'un càrrec com el que ocupo. Però no ha estat així, puix que el senyor Chapaprieta m'ha donat la seguretat que resoldria totes les qüestions pendents i ha rebutjat la meua dimissió, pregant-me que continués en l'exercici del càrrec. I com que aquelles mesures vénen apareixent a la "Gaceta", veig que es compleixen les meves indicacions. Jo no podia amagar la preocupació que m'envia d'una manera extraordinària, respecte al fet que havent trobat la zona, que vaig prendre possessió del càrrec, deprimida econòmicament—perquè des d'any abans foren retirats els 30 a 50.000 individus de l'exèrcit i reduïdes les consignacions—no es realitzés cap compensació amb noves fonts de riquesa i ingressos. I si en aquesta situació no arribava a temps l'execució d'aquelles mesures i a més se m'imposava l'aplicació de restriccions anàloga a les que s'estimen precisades a la Península, estava convençut que la meua funció allí no podia ésser de resultats pràctics. El cap del Govern, amb gran comprensió del problema, m'ha autoritzat per a no aplicar al Marroc el sistema de restriccions en la mateixa forma que es ve aplicant a Espanya.

El requeriment del senyor Chapaprieta ha obert al seu deure i a la consciència, amb els seus propòsits, de realitzar una política d'austeritat pressupostària amb relació a l'exercici de 1936, semblant-me a mi raonable la posició del cap del Govern, en res discrepant amb les meves intencions. Per això li he anunciat el meu propòsit que la reducció de despeses es faci en els serveis que siguin susceptibles d'aquesta reducció, però li he assenyalat també la necessitat que les economies s'intervinguin en obres urgents de la zona, amb la qual cosa el senyor Chapaprieta s'ha mostrat conforme.

El president del Consell ha tingut també l'atenció d'accelerar l'emissió del títol de l'emprèstit de 1938, la tramitació del qual s'havia iniciat fa més de vint anys. Amb això s'atendrà els pagaments vençuts i a les obres útils ja conegudes, entre elles el mapa de construcció de la zona del Protectorat. Serà una realitat aquest mapa i es portarà a efecte en breu termini.

En l'última conferència amb el cap del Govern m'he ocupat preferentment de l'aspecte agrícola, i concretament de l'assumpte plantejat pels colons, els problemes dels quals cal atendre. Hem tractat també de la implantació d'un bon sistema telefònic, de la qüestió ferroviària, etc. És va a la reducció de despeses de l'exploració ferroviària i després a l'exploració directa per acabar amb el saldo desfavorable.

Lliuraré al cap del Govern la nota resum d'aquests desigs i d'altres aspectes relacionats sobre l'admissió a Espanya d'un contingent d'ous, bestiar porcí i altres productes de la zona. El cap del Govern es troba ben disposat a donar solució a aquests problemes, i jo per la meua part, obtingudes les mesures a què em refereixo, que erin de moltes i obstruïxin la labor de l'Alta Comissaria, espero tornar al Marroc alenat per la perspectiva de realitzar una labor positiva.

Ha dit per últim el senyor Rico Avello que en el seu desig de dimissió no hi havia hagut res que es refereixi a la política. Jo vaig anar al càrrec com a republicà autèntic per fer labor espanyola, exempte de partidisme, ja que no estic enquadrat a cap partit, i a la meua independència de disciplines partides ningú no ha atemptat.

Quan la sang és impura destil·la aquestes malalties

Unes vegades, els verins de la sang surten a la pell en forma d'herpes, acnes, òzeimes, furúncols, erupcions, etc. D'altres, la sang enverinada produeix reuma, gota, diabetis, fosfatúria i neuràlgies. I, amb freqüència, adopta la forma de nafres, flegmatis i òzeimes varicoses; o bé provoca l'arteriosclerosi, malaltia fatal que porta a la caducitat prematura i a la mort.

no solament purifica la sang venida, sinó que enforteix totes les seves funcions, normalitzant l'assimilació digestiva, la circulació i la respiració. Des del primer moment es manifesta la millora del malalt, cessen els dolors articulars, i amb un tractament asilid es neteja la pell de tota malaltia, es tanquen i cicatritzen les nafres i supuracions, i queda regularitzada la circulació sanguínia amb precisió meravellosa.

UNA CARTA INTERESSANTÍSSIMA

"Des de fa molts anys, la meua esposa patia persistents òzeimes caracteritzats per grans erupcions amb escamació de la pell i acompanyades de picors i nalgues intolerables. També, molt freqüentment, se li formaven escoriacions que tardaven molt a tancar-se.

Tots els procediments emprats només calmaron la malaltia un temps molt curt. Finalment vaig consultar el metge senyor Julià Juste i Benito Chavarri, que viu al número 7 de carrer de Santa Teresa, el qual em va aconsellar que provés el Depuratiu Richelet, perquè era molt bo i indicat per a casos com el de la meua muller.

Vaig seguir el seu consell, i en acabar el quart flascó havien desaparegut totes les manifestacions esmentades, i en l'actualitat té la pell totalment neta, cosa que atribueixo també al fet que durant el tractament mai no he deixat de rentar-se amb el Sabó Richelet.

Vist un resultat tan magnífic, he decidit transmetre-us aquest testimoni en prova d'agraïment i per tal que serveixi d'exemple i signi un benefici per als qui es troben en circumstàncies semblants.

DOMINGO GRANDE
Trovada de San Mateo, 1, segon planta, Madrid.

De venda a les Farmàcies. Demaneu l'opuscle gratuït per al quartament de les malalties de la sang. Adreça: LABORATORI RICHELET - - Servei de Divulgació - Sant Sebastià

Només per 4 Ptes.

Només costa 95 cèntims

Sabó Richelet

Acceleu el tractament de la pell: tantíen Psoriat, Eczema, Dermatitis, etc. i neteja els porus de tota impuresa.

No deixeu d'usar el Richelet

Feu la prova amb una pastilla comestible que

7000

Vendrell

Hospital Pel·lotgeria

Els lleons del Congrés s'han de netejar

Madrid, 4. — La Cambra dels Diputats haurà de disposar la neteja dels basaments que sostenen els lleons que hi ha als dos costats de la porta central, puix que apareguren amb orris subversius en pintura vermella. Els escriptors foren esborrats pel personal del Congrés, però es fa necessària la intervenció dels obrers marmolistes, ja que la pintura que utilitzaren els autors del fet no és fàcil de treure sense picar la pedra.

EL CONTINGENT DE TROPES DE 1936

Madrid, 4. — Per ordre de Guerra s'ha disposat que es fixi en 148.000 homes el màxim contingent militar de tropes de l'Exèrcit de la Península, Balears, Canàries i Àfrica, durant l'any econòmic de 1936, sense incloure el Cos d'Invàlids i Penitenciària militar de Mad.

La musa catalana: "Geo-graphos"

Conferència del comte de Güell als Amics de l'Art vell

Ahí, amb motiu de la visita que els Amics de l'Art Vell feren al palau Comillàs, de la Rambla, el comte de Güell llegí una interessant conferència als visitants, reunits a la sala d'honor de la seva residència.

El senyor Güell, que ha dedicat una atenció constant i molt activa a les coses de Catalunya, sobretot a les d'ordre espiritual, amb aquesta conferència ha donat un altre testimoni de la seva vasta preparació en matèries històriques i artístiques catalanes i ha reunit en un esquema, compost amb gran agilitat mental, preciosos elements documentals, tot oferint bells suggeriments de veritable accepció catalanista.

En la introducció, el senyor Güell glossa el concepte "geo-graphos", descripció de la terra, i parla dels mapes primitius i de les concepcions diverses dels cartògrafs que l'antiguitat. Explica l'evolució segons la qual l'home en descriure la terra anota les ciutats i els regnes, i crea per aquest camí la geografia política, que fixa els límits dels diversos estats constituints políticament.

Encara que el concepte polític és el que predomina en la geografia, no és aquest l'aspecte que interessa al conferenciant en aquest moment. "Som artistes, no ens interessa ni l'administració, ni l'economia ni les lleis, no; ens interessa la inspiració, que ve del cel a la terra i després d'haver deixat rastre a la terra torna a anar com aquella papallona amb què els grecs simbolitzaven la llibertat de l'esperit; ens interessa la inspiració artística, que no deixa en la terra més rastre que les característiques estètiques de les obres que ha inspirat.

Amb aquests antecedents cites i conceptes crec justificat que reunits en aquest saló d'un vell palau de Barcelona, que fou la capital de tota la Catalunya, els artistes catalans parlem de "geo-graphos" artística catalana.

Seguint la definició de Ptolomeu de veure en el cel la imatge de la terra, i l'antecedent del "cosmo-graphos" de l'Edat Mitjana, que assenyalaven en les cartes les seves predileccions, jo empenyaré la vostra atenció, fixant, dibuixant, descriuint, en la terra els límits assenyalats per la irradiació que va deixar en el món la inspiració artística de la musa catalana.

Hauré així, seguint Ptolomeu, apropiat la terra al cel, car les muses estan per sobre del món terrenal, i també hauré seguit aquell cartògraf del segle XIV que enamorava de

Jesús col·locà el bressol de Natzeret al mig del món en assenyalant nosaltres en la terra l'objecte de la nostra predilecció. Car el que a nosaltres ens omple el cor és això: art i pàtria catalana.

Finida la introducció, el senyor Güell evoca anys de la seva joventut d'ateneïsta, i recorda que entre els seus papers vells i anotacions un dia trobava una tarja amb aquesta cita: "Ara que tingué els braços lliures, cerqueu les pedres per a reconstruir el vostre temple", i el conferenciant afegeix:

"He dit en la introducció que jo volia assenyalat damunt de la terra la línia que comprèn la inspiració de la musa catalana, i com que això equival a la reconstrucció del temple de la nostra cultura, seguint el pensament que he transcrit, la meua conferència tindrà per objecte invitavos a fer amb mi una excursió a través de la història de l'Art, en recerca de les pedres espargides per altres terres, per a reunir-les i amb elles tractar d'anar reconstruint el nostre temple, el temple de la nostra cultura."

Seguint aquest pla comença a estudiar la ceràmica com a exponent constant de les civilitzacions, fins arribar a la ceràmica dita hispano-àrabica, denominació deguda a un savi francès que la posà en curs l'any 1867, expressió incongruent, però d'una força suggestiva innegable. La incongruència, la inexactitud de l'expressió, malgrat la fortuna que ha tingut, són ben fàcils de demostrar, per tal com "hispano" és expressió d'un fet polític inexistient quan aquella indústria (la ceràmica) va néixer; fet històric esdevingut quan feia tres segles que d'aquella indústria no en quedava ni la cendra dels seus forns. Les indústries artístiques de Manises i Paterna són patrimoni artístic català tant com pugui ésser-ho un retable d'Huguet o Borrassà, perquè es deuen al bon govern del rei Jaume I, i creixen dintre la monarquia federal catalana i moren quan cau la monarquia.

El senyor Güell prova amb una documentació copiosa i amb lluminoses observacions la solidesa de la seva afirmació, i després d'evocar amb trets vigorosos la figura del rei Jaume I, diu que la denominació "hispano-àrabica" ha de desaparèixer per inexacta i enganyosa, i ha d'ésser substituïda per la de "catalano-valenciana" o "catalano-valenciano-àrabica", que és la que a dreta llei correspon a les obres que injusta-

ment són catalogades sota aquella denominació. Aquest passatge de la conferència, d'un gran interès documental i crític, porta el conferenciant a proposar l'homenatge més adequat a la gran figura de Jaume I, homenatge que segons el senyor Güell hauria de consistir en un monument, erigit a gran alçada, en un lloc avançat del port perquè "es veïa des de mar i des de terra", amb una llegenda que digués: "Al nostre gran rei Jaume el Conqueridor i a tota Catalunya, Mallorques, València, Rosselló, Conflent, Cerdanya, Aragó i Montpel·ler, que són prou noms per a fer un pedestal".

El rei Jaume I havia aclimatat aquella indústria moresca exercida per mudejars, com ho justifiquen la majoria dels noms dels artistes. L'obra del gran rei restà totalment esborrada del país valencià amb l'expulsió dels morescos. Paterna i Manises s'extingiren, però quedà la llavor i la tradició ceramista. A mitjan segle XVIII, un noble aragonès descendent de la família catalana dels marquesos de Vallfogona, establí la fàbrica d'Alcora, que produí bells i símils exemplars de pissis i porcellana.

Després el conferenciant passa a ocupar-se de la pintura valenciana dels segles XVI i XVII, per demostrar que el buit que la pintura renaixentista catalana obre en la nostra cultura des del 1500 al 1700 pot omplir-se amb noms gloriosos, com els de Joan Massip (Joan de Joanes), els Ribalta i el gran Ribera. L'espiritualitat de la monarquia federada era tan forta que, malgrat la ferida que va rebre al cor, encara durant dos segles els estats autònoms que la formaven seguien produint obres d'art, igual que un gegantí arbre de magnòlia, diu el conferenciant, "que talla i tot de la vella soca centenària jaia a terra com un cadàver i encara mesos més tard, a la primavera, l'herba engalanar amb flors les seves branques".

En parlar de la denominació hispano-àrabica, remarca el conferenciant, he dit que hispano era un fet inexistient en aquells dies, però en fer l'estudi de l'art del XVI i XVII ja no es pot dir el mateix, perquè aquell fet inexistència a l'Edat Mitjana, en el renaixement és un fet existent i gloriós.

"Penseu que durant el segle XVII estava ja bastint l'Escorial. Havien caigut damunt la seva fosca teulada pluges i neus de molts hiverns i raigs de sol d'orrida de molts estius; eren ja retallats fent murets gruixuts aquells boixos del jardí que en línies simètriques havien d'agranar estèticament les línies de l'edifici unitat amb la terra de Castella, conjunt majestàtic que, reproduït en el llac artificial de marc granític, es reflectia sota la finestra del despatx de Felip II, despatx centre matemàtic de la Hispània, des d'on s'havien de donar les ordres que, amb un compàs de temps i relleig de distribució matemàtica, arribessin en sèms als límits de les terres assenyalades per les dues mars.

Havia viscut i mort el Duc de Gandia. Hispània mantenia guerres a Flandes, Anglaterra, Amèrica, Berberia... Hispània tenia ambaixadors i virreis per tot el món.

I hi havia més: Velázquez era pintor de Cambra i feia els retrats d'aquells reis.

Què era la València del Renaixement?

"En l'ordre material d'impressió visual, era una ciutat gòtica; gòtica era el pont sobre el Tiber, la gran porta de la ciutat, les seves muralles i totes les esglésies i convents i les torres i campanars que sobreixien del conjunt urbà. El Renaixement començava a introduir-se en els altars dels temples, però encara per sota i per dintre de les línies gòtiques, i aquestes traces renaixentistes i les expressions realistes de la pintura i l'estatuària arribaren a València, no de Castella, sinó d'Itàlia.

L'idioma era el català, sense les petites diferències que en els segles posteriors el convertiren en dialecte de la nostra llengua.

Políticament, València era, constituïda com Estat autònom, tal com en l'Edat Mitjana; al seu Palau de la Generalitat s'exercia el govern. No ja en els temps de què parló (Joan Massip nasqué el 1523), sinó prop de dos segles més tard, es reuniren

a València les Corts autòctones amb els seus poders, assenyalant-se les deliberacions solament en català i sota la bandera catalana, car els valencians no en conegueren d'altra fins al segle XVIII.

La força tradicional cultural catalana era tan forta que, només 50 anys abans de néixer Joan Massip, i per tant quan vivia gent amb la qual ell podia parlar i tenir relació, hi hagué a València un certamen de Jocs Florals, al qual assistiren 40 poetes trobadors, catalans; i feia aleshores pocs anys que l'expansió cultural catalana arribava a tant, que el poeta castellà Villalobos escrivia en català i que Góngora de Bercos en un dels seus escrits, diu "contrada" en lloc de país.

A València, durant tot el segle XVI, els homes més il·lustrats coneixien a més del català el llatí, i els comerciants podien saber l'italià, car per aquells dies les relacions culturals de València eren com les comercials amb Catalunya i Itàlia.

El motlle d'Estat autònom amb què València va ésser constituïda dintre de la monarquia federal catalana explica això que vaig relatar, car a València el canvi polític que s'estava desenvolupant a la Península afectà molt menys que a Barcelona, que era la Cort i el centre de l'antiga monarquia federal.

A València, pels anys del 1500, l'únic canvi en relació amb la generació anterior era un canvi dinàstic: havia passat la Corona a una dinastia estrangera, i la Cort, en lloc de residir a Barcelona, estava a Valladolid; però la vida política, social, econòmica i cultural d'aquell país es movia dintre de la mateixa cellera que pels anys del 1400.

Aquest estat de coses va subsistir a València fins arribar al segle XVIII, que és el segle en què se silencià totalment l'art de la pintura a l'antiga federació catalana. Fins al XVIII, València vivia la seva cultura pròpia i isolada de la irradiació cultural de Castella, perquè la irradiació del far cultural de Castella, que, sota la denominació d'Hispània, s'estengué fins a tan lluny, deixà sota de la seva lluminositat i a la penombra de la seva influència una gran part del territori que va voler convertir en nacionalitat estatal.

En els temps en què Ribera i Ribalta pintaven a Itàlia, arribaven a aquelles terres els raigs lluminosos de l'Escorial amb més força que a València. Per això a aquells pintors els deien "espanyols", i fins es formà el cognom d'Espanolett, però Ribera no oblidava que la seva fe de baptisme estava escrita en català, i Ribalta, en un quadre que es penjat en una paret de l'Ermiteig de Petrotgrad, signà així: "Ribalta, catalano".

A la monarquia federada catalana, la pintura, des de començament del XV, vinguda d'Itàlia (Escola de Siena), passa a Palma, de Majorques, de Palma a València i de València a Barcelona.

Aquest cercle lluminós de l'art unitat pel color que és la unitat de la llum i per la tècnica, i la inspiració que és la unitat de la raça, subsisteix fins al segle XVIII. Al segle XV brillà més a Catalunya amb Dalmau i Huguet; ferida la nacionalitat i la capitalitat i a la Cort al XVI, es va apagar la lluminositat a Catalunya per brillar encara al XVI i XVIII a la branca autònoma valenciana, fins arribar al segle XVIII, en què el silenci de mort abraça la totalitat de l'antig reialme.

Després d'un segle llarg de silenci de mort, esquarterades les terres de l'antiga federació en províncies quadrícoles, esborrats tots els signes externs de la nacionalitat, l'esperit, que és allò immortal, reapareix com a fènix, amb el renaixement de l'època moderna, i reapareix amb la mateixa unitat amb què s'extingí en finalitzar el segle XVII.

Fortuny, nascut a Reus, als vint anys passa a Roma, on viu i es forma el seu caràcter d'artista. Jo tinc una pintura feta al segle XIX per un artista que mai sortí de València. Un dia entrà a l'habitació una màxima autoritat en art, i en veure aquesta pintura em digué: "Es un dels Fortuny més típics que he vist".

En els nostres dies, Sorolla i les platges de València, Mir als trossos de Sitges i Anglada als acantilats de Formentor, pinten amb íntim parentiu com pintaven al segle XV Jocamart, Dalmau i Huguet, car els colors són fills de la llum, i la inspiració i la tècnica neixen de la raça. I la llum i la raça segueixen éssent les mateixes a les terres de la antiga monarquia federal catalana.

Crec, per tant, que Massip, els Ri-

Quina satisfacció poder alliberar a l'amiga del dolor i malestar!

El Veramon calma de seguida el dolor, restitueix el benestar i equilibra els nervis precisament durant els dies crítics. És el producte predilecte de la dona moderna, puix no produeix cansament, sudors ni palpitations. Comprovi vostè la seva eficàcia extraordinària i la seva innocuïtat absoluta prenent-lo una vegada. És una veritable troballa de la química moderna que pot fer-li molts bons serveis.

VERAMON

Tubs de 10 i 20 tauletes. Sobre de 2 tauletes.

Gratis

Desitjo rebre gratuïtament un sobre de VERAMON (2 tauletes) Pub. 1.

Nom: _____
Adreça: _____
Retall aquest cupó i envia en un sobre obert, franquejat com imprès.

Productes Químics Schering, S. A.
Apartat 1030 Barcelona
Codi de 31 Desembre de 1935

balta i Ribera, s'han de denominar pintors de l'Escola Catalano-Valenciana dels segles XVI i XVII.

He cercat amb vosaltres dues pedres per a la reconstrucció del Temple de la nostra cultura, la pisa i la pintura del Renaixement.

Fa pocs dies que el Museu Municipal d'Olot vaig veure un document registre d'arxiu referent a concessions del Rei En Jaume, per instal·lació de telers de sederes, que podrien donar lloc a cosa molt semblant a la història que us he fet de Manises i Paterna. Vosaltres, Artistes, Arquitectes i Filòsofs, trobareu fàcilment altres pedres, més jo vull dirvos com servejo el temple de la nostra cultura totalitària, car encara que soc arquitecte, el veig ja dibuixat i enlairant-se sobre la terra.

Prometeu-me així que em detingui en la descripció somera de cadascuna de les naus del Temple, començant per les Acadèmies.

Després d'aquest magnífic fragment que hem transcrit parlà de la tasca de les Acadèmies i de la missió del Museu i de la protecció oficial al Teatre Català per fomentar-ne l'espaldament a totes les terres de parla catalana i de la col·laboració de tots els aspectes de l'espiritualitat de Catalunya. Si aquesta obra es realitzava, hauríem reconstruït el nostre temple; geo-graphos, hauríem descrit en la terra els límits d'un reialme governat per la Musa catalana, des d'una trona que com no fóra en el món ningú no la podria destruir. Sobirana que tindria un palau en la terra el qual no tenia parets, ningú no el podria enderrocar; temple de la nostra cultura, temple fort com de roca, car fóra de matèria espiritual i pensu que la força de l'esperit és superior a tot, puix un sol canó és suficient per a enderrocar les muralles d'un gran ciutat, més tots els canons de la terra són impotents davant d'una cosa tan tènue com són les notes que damunt d'un pentagrama canten en silenci una cançó patriòtica.

Jo no sé si tots els homes de parla catalana sentiran el mateix afalac en entrar al temple únic de la cultura totalitària catalana; crec que sí, mes encara que hi haguessin fills que renegessin de la seva mare, nosaltres sabem quin és el nostre deure, car la mare mai pot renegar del seus fills.

I ara vull demanar una almonia per a la reconstrucció del temple.

En els vells temps, l'església demanava als creients: el deu per cent de llur riquesa, pels béns espirituals. Jo vos dic que si a Catalunya, els presbostes de la Generalitat i de la Cap-

tal passen de 200 milions, dediqués dos milions anyals a l'obra que jo concretament he delimitat, en tres anys el temple seria reconstruït i, com resa un text sagrat, jo us dic que aquests cabals rendirien el mil per u de glòria a Catalunya.

El conferenciant acabà evocant la començadora figura de Verduguer, que visqué molts anys en aquell palau quan el conferenciant encara era un infant; i l'acompanyava de la mà per aquell mateix saló.

"Una nit, recordava el senyor Güell, en un jardí vora la platja, em digué tot mostrant-me el cel: "Jo no sé res d'astronomia, però, veus aquell estel? Tu li has de dir com jo li dic: Catalunya, car és l'estel que més brilla i és el més bell que hi ha al cel."

A l'emoció d'aquest record, evocat amb una força suggestiva impressionant, el comte de Güell hi afegí la que produí a l'auditori, uns versos magnífics de mossèn Cinto, aquests versos inoblidables:

"La Mare seia al marxa-peu del temple i jo'mig recolzat sobre sa falda i a tres dits de mos ulls l'instrument Omplia la rodona portalada. (Música Jo mentre l'ona cel·lècia bevia Primerença regira de la meua ànima A través de les cordes, fronts prenenes Per on el Paradís se m'hi vessava D'aquell bocí de món que coneixia A la terra i al cel doni una ullada I entre el floreig d'estrelles que naja...

Del vespre hermós entre les fosques Vegi en lo cel la Musa Catalana."

que condensen admirablement el sentit de la notable conferència del comte de Güell, d'aquesta ciutadà model de patriotes i de senyors, que fa honor a la seva ascendència i a Catalunya.

La nombrosa i distingida concurrència, entre la qual hi havia destacades personalitats de la intel·lectualitat catalana, dedicà una viva demostració de simpatia al conferenciant, que després fou objecte d'afectuosos felicitacions.

VIDAL
COMPRA I VENDA
DE
QUADRES
Pelayo, 62, pral. 2a
Teléfono, 10088

EXPOSICIONS D'ART

SALA BUSQUETS
PASSEIG DE GRACIA 88
Exposició de Mobles - Decoració - Ob-
jectes d'art
Exposició de Pintura
D'Escultura
E. CLARASSO
Fins al 15 de novembre

SALA BARCINO
MARCS GRAVATS PINTURA MODERNA
V. GARCIA SIMON
RIGOBERT SOLER
Pintura
Fins al 15 de novembre

ART ANTIC
Petrizoli, S. principis
Mobles, vitralls, porcelanes, quadres,
gravats, etc.
Exposició en objectes d'art i ornaments
EXPOSICIÓN PERMANENT DE PINTURA
ARTICA

SYRA
DIPUTACIÓ, 282 - TELÈFON 18710
Objectes per a presentació - Marcs
Exposició de pintura
D'Escultura
Fins al 15 de novembre

SALA GASPÀR
CONSELL DE CENT. 328
JOAQUIM TARRULLA
(pintura)
fins el 5 de novembre

LA PINACOTECA
PASSEIG DE GRACIA, 34
Marcs i Gravats
P. BACAT JAUMA
Aquarelles
Fins al 15 de novembre

RENART
Diputació, 271 - Telèfon 16217
Imagineria - Marcs
JOSEP CALVO
Aquarelles i dibuixos de la Barcelona vella
Fins al 15 de novembre

GALERIES LAIETANES
Cora Catalana, 618
Marcel·lini Santalucia, Pintura
Joan Blay - Reproduccions de la plana
Continua exposició Daniel Sabter
Antoni Giménez

Goloso

El más puro de los
Azúcares de Ricino con el
mejor jugo de Naranja

Este es el preferido de los niños

Recuerde al Azúcar Ricino del vaso
de cristal, el popular "Goloso" que
se encuentra de venta en todas las
Farmacias y Centros de Espectáculos.

LABORADO POR
BUSQUETS HNOS. Y C^{IA}
Corles, 591-A
BARCELONA

Fulletó de LA PUBLICITAT ★ Núm. 13

LESAGE

GIL BLAS DE SANTILLANA

després que el xantre li hagué contat tot el que sabia, al cap de tres setmanes, vingué a la presó.

Gil Blas em digué: "si jo fos un jutge sever encara podria retindre't aquí molt temps; però jo no vull fer durar les coses inútilment. Ves-te'n, ets lliure. Pots sortir quan vulguis. Però, digue'm: ¿et portessin al bosc on hi ha el soterrani, el sabries trobar?"

"No, senyor—vaig respondre—; com que hi vaig entrar de nit i en vaig sortir abans de l'alba, em seria impossible reconèixer l'indret on s'ocau."

Després d'això, el jutge se retirà tot dient que anava a donar ordres al porter perquè em deixés sortir. En efecte, al cap d'un moment, l'escarceller vingué amb uns mossos que em portaven un farcell. Sense dir una paraula i amb una cara de tres Déus em tragueren el portar i les calces, que eren d'un drap molt fi i ben noves, em posaren una mens de brusa esquilada; i em fragejaren a empetes al carrer.

La vergonya que em donava de veure'm tan mal vestit m'atortava l'alegria que ordinàriament senten els presos en recobrar la llibertat. Vaig tindre la temptació d'anar-me'n de la ciutat a corre-cuita per fugir de la vista de la gent, les mirades de la qual em costava molt de sostenir. L'agraïment, per això, pogué més que la vergonya. Vaig anar a donar les gràcies al xantre que m'havia portat tan bé amb mi. Els vint-i-un no poguéu aguantar-se al riure.

—Us asseguro que tal com anen no us hauria reconegut. Veig que la justícia no us ha estalviat cap de les seves habilitats.

—No em planyo pas de la justícia—vaig respondre—. Només voldria que tots els que l'exerceixen fossin persones de bé. Si altra cosa no, m'haurien hagut de deixar el vestit. Em sembla que me l'havia ben afanyat.

—Teniu raó—replicà el xantre—, però us diran que això són formalitats que han d'ésser observades. Ehl! que us penseu que el vostre cavall ha estat tornat al seu primer propietari? No us ho creguis sinó pas. Actualment és a l'estable de l'escriu, hi ha estat dipositat com una prova del robatori. Estic segur que el pobre gentilhome que l'havia comprat no li veurà mai més la cua. Però canviem de conversa—afegeix—. Què penseu fer? Quin projecte teniu?

—Voldria marxar a Burgos—vaig dir-li—per anar a trobar la senyora que vaig salvar. Potser em donarà algun diner. Em compraré un vestit nou i me n'aniré a Salamanca, on miraré de treure profit del meu llatí. El que em preocupa és que encara no sóc a Burgos i pel camí he hauré de viure; ja sabem que quan es viatja sense diners es menja molt malament.

—Ja us entenc—replicà—i aquí teniu la meua bossa; és ben magra, la veritat, però ja sabeu que un xantre no és un bisbe.

I tot dient això, es tragué la bossa de la butxaca, i me la donà amb tan bona cara que no vaig saber estar-me de prendre-la tal com era. Li ho vaig agrair com si m'hagués donat un tresor i li vaig prometre correspondre-li amb els mateixos serveis, que mai no he pogut realitzar. Després d'això vaig acomiadar-me'n i vaig sortir de la ciutat sense anar a veure les altres persones que havien contribuït al meu alliberament. Vaig contentar-me de beneir-les de tot cor.

El xantre tenia raó de no fer grans bocades de la seva bossa; vaig trobar-hi ben poca cosa i encara tot plegat, era menudilla. Per sort feia dos mesos que m'havia aplegat a una vida molt frugal, i en arribar a Puentevedra, poblet vora de Burgos, encara em sobraven alguns rals. Vaig anar-me'n per informar-me de Donya Mencia. Vaig entrar a un hostal, la mestressa del qual era una dona desnarada, seca, decidida i maliciosa. De seguida vaig adonar-me que la meua brusa li havia fet molt poc gust; com que li vaig perdonar de bon grat, vaig assegurar-me una taula i vaig menjar per tot formalitat que em portaven. Després d'això, vaig anar a buscar un vi delectable. Mentre feia aquell gest, que tan oportuna al meu abillament, vaig provar de fer converses

amb l'hostalera, que amb una muesa desdenyosa em va donar a entendre que no tenia pas ganes d'enamorar amb mi. Vaig pregar-li que em digués si coneixia el marquès de la Guàrdia, si el seu castell era gaire lluny i, sobretot, si sabia què s'havia fet de la senyora marquesa.

—No us perdeu pas per demanar—em respongué amb aire sèrrut.

Així i tot, però, i força de mala gana, em digué que el castell de Don Ambrosi era a una llegua escassa de Puentevedra.

En acabar de beure i de menjar, com que ja era nit, vaig demanar una cambra per anar-me'n a dormir.

—A vos una cambra?—em digué l'hostalera tot estribant-me una mirrada plena de desdeny—; no en tinc de cambres per a la gent que sopen amb un tros de formatge. Totes les tines plenes; espero persones d'importància que han de fer nit aquí. Si voleu un puc deixar anar a dormir a la pallissa. Em sembla que no serà pas la primera vegada que dormiu a la palla.

Això era més veritat del que es pensava. No vaig respondre res i vaig determinar-me prudentment a anar-me'n a la pallissa, on vaig adormir-me de seguida com un home que ja estava fet a veure-se'n de totes.

Capítol XIV

DE LA RECEPCIÓ QUE DONYA MENCIA LI FEU A BURGOS

Vaig matinejar. De seguida vaig anar a passar comptes amb l'hostalera, que ja era llevada i que em va semblar més menys i acollidora que el dia abans. Vaig atribuir-ho a la presència de tres homes de la Santa Hermandad que bromejaven amb ella amb molta franquesa. Havien dormit a l'hostal i les cambres que m'havia dit que tenia preses per a unes persones d'importància segurament les havien ocupades ells.

Al poblet vaig demanar el camí del castell. Per casualitat vaig empènyer un home del mateix tarannà que l'hostalera de Puentevedra. No en tingué prou de respondre a la pregunta que li feia, sinó que em digué que Don Ambrosi feia tres setmanes no

era mort i que la seva muller la marquesa s'havia retirat a un convent de Burgos, el nom del qual em digué. Vaig marxar de dret cap a aquella ciutat, en comptes de seguir el camí del castell, i vaig córrer al monestir on vivia Donya Mencia. Vaig pregar a la tornera del convent que dignés a aquella senyora que un minyó sortit feia pocs dies de la presó d'Astorga desitjava parlar-li. La tornera s'anava a fer la meua comissió, i al cap d'un moment tornà i em féu entrar a un parlatori, on no vaig trigar gaire a veure aperièixer, tota endolada darrera la reixa, la vídua de Don Ambrosi.

—Déu vos guard—em digué la senyora amb un to molt amable—. Fa quatre dies que vaig escriure a una persona d'Astorga; li demanava que us anés a veure de part meua i que us dignés que fessin el favor de venir-me a cercar així que sortís de la presó. No dubtava que us deixarien anar ben aviat: les coses que jo havia dit de vos al corregidor eren suficients per a treure-us d'allà. Em varen respondre que havien recobrat la llibertat, però que no sabien què us havien fet. Vaig tindre que no us tornaria a veure més i que no tindria el plaer de demostrar-vos el meu agrament, cosa que m'hauria mortificat molt. Consolen-vos—afegeix en veure la vergonya que em donava de presentar-me davant d'ella amb aquell vestit miserable—; no patiu de presentar-vos així davant meu. Després del servei important que m'havíeu fet, seria la dona més ingrata de la terra si no fets res per vos. Vull treure-us de la mala situació en què us troben. Per a mi és una obligació i puc fer-ho. Sóc prou rica per a correspondre-us com us mereixeu sense que això em causi cap molestia.

Ja sabem—continua—totes les meves aventures fins al dia que tots dos fòrem agafats. Vull contar-vos el que m'esdevingué després. Quan el corregidor d'Astorga em féu conduir a Burgos, després d'haver escoltat una relació fidel de la meua història, vaig tornar-me'n al castell de Don Ambrosi. La meua tornada hi causà una gran sorpresa; em digueren, però, que arribava tard, perquè el marquès, fent per la meua fugida com si l'hagués tocat un llamp, havia caigut malalt i els metges desconfien de salvar-lo. Per a mi, això fou un altre motiu per plorar-me del rigor de la meua sort. No obstant, vaig fer-li saber la meua arribada. Després vaig entrar a la seva cambra i vaig caure de genolls al capçal del llit amb la cara regallada de llàgrimes i el cor oprimat pel més viu dolor.

—Què us porta aquí?—em digué en veure'm—. Veniu a complir la vostra obra? No en t'rin prou de llavar-me la

LA GUERRA A ETIOPIA

Al front militar

(Ve de la primera pàgina)

ACCIDENT DE LA CIRCULACIÓ

Addis Abeba, 3. — El desafortunat Kibret de Xelín, que acabava d'arribar de aquesta capital, al cap d'un exercici particular compost de mil homes, ha resultat mort, amb tres dels seus principals partidaris, a conseqüència d'un accident d'automòbil ocorregut durant la nit al principal carrer d'Addis Abeba.

NO S'HA POSAT PREU AL GUGSA

Addis Abeba, 4. — El governador interí del Tigré, nomenat pel Negus, desmentia la notícia que hagi estat oferta cap recompensa pecuniària per la captura del ras Gugsa, que se sotmeté als italians.

300.000 ETIOPS CONCENTRATS AL SUD

Addis Abeba, 4. — D'un dels enviatos especials de l'Agència Havas. Els efectius etiops que són concentrats al sud pugen uns tres-cents mil homes, però és difícil que puguin ésser equipats en armes i municions.

No obstant, tenint en compte que la Somàlia britànica confina amb Etiòpia a l'est d'Harrar, és de preveure que entraran en territori etiop, procedents de Berbera, fortes quantitats de material de guerra.

AJORNAMENT DEL VIATGE IMPERIAL

Addis Abeba, 4. — L'emperador ajornarà fins a últims de novembre la visita que havia projectat fer al front sud. — Fabra.

ESCAMARUSSES PROU DEL RIU SETIT I DEL RIU ENDELLI

Front del Tigré, 4. — Un grup de guerrers etiops han intentat travessar el riu Setit per Leghin, prop d'Om Tager, i han estat rebutjats. — Fabra.

Es pot suposar que aprofitant l'ofensiva sobre Makalé les forces etiops volen intentar na contraatac cap a la frontera d'Ertra, per creure que aquest punt és el més debilitat del front italià. — Fabra.

Front del Tigré, 4. — Una columna de danakils procedents de Rendamo ha travessat el riu Endelli i marxaven en direcció a Lelegheddi. La seva intenció és arribar a Dedo. — Fabra.

Al front diplomàtic

Hoare dona compte a Baldwin de les negociacions de Ginebra

Sembla que Aloisi féu suggestions per millorar les relacions italo-britàniques

Anglaterra desment que hagi demanat autorització per utilitzar ports mediterranis

HOARE DONA COMPTA A BALDWIN

Londres, 4. — De les impressions recollides als cercles ben informats, es dedueix que l'atmosfera anglo-italiana s'ha adreixat força aquests dies, sobretot a conseqüència de les entrevistes de Ginebra entre Baldwin i Aloisi. No obstant, el Govern britànic manté el punt de vista exposat referent a la reducció de forces a la Mediterrània.

Sembla que Aloisi ha fet suggeriments personals i s'ha mostrat desitjos de millorar les relacions anglo-italianes.

HOARE VISITA BALDWIN

Londres, 4. — El senyor Hoare, acompanyat de Vansittart, secretari permanent del Foreign Office, ha visitat el senyor Baldwin a la seva tornada de Ginebra. Hoare ha exposat a Baldwin el resultat de les seves converses amb Laval i Aloisi, i s'ha mostrat satisfet de la quasi unanimitat que existeix a la S. de N. per a abdicar les sancions.

Sir Samuel Hoare ha manifestat que les converses celebrades a Ginebra han estat extremadament fructíferes i que constituïa un veritable estimul en veure els diversos Estats formant un conjunt d'opinions favorables totes a la política de pau.

Interrogat sobre les entrevistes celebrades amb el representant italià,

Reunió del Subcomité econòmic de Coordinació

En el cas de no aplicar-se les sancions, Roosevelt ampliarà a altres productes l'embargament sobre armes i municions

Ginebra, 4. — El subcomité econòmic de coordinació per a l'aplicació de sancions s'ha reunit aquest matí.

El president, senyor Vansittart, ha comunicat als membres la notícia de la mort de Robert Haas. Ha retut homenajes a la difunta personalitat traspassada, dient que era un dels més fidels servidors de la S. de N.

S'ha decidit després d'ajornar la qüestió del "clearing", de la qual s'ocuparà més tard el subcomité. Totes les Potències han decidit acceptar en principi la proposta del Canadà, que tendeix a estendre l'embargament sobre certs productes, tals com el petroli i els derivats del carbó, ferro i acer. Aquestes matèries no es trobaven a la llista de la proposta d'embargament acceptat en un primer moment per la S. de N. No obstant, els Estats membres de la S. de N. han declarat que l'aplicació de la proposta canadenca estava subordinada a

A NAPOLIS EMBARQUEN 16.666 CAMISES NEGRES

Nàpols, 4. — Entre avui i demà embarcaran 16.666 mil camises negres cap a l'Àfrica Oriental. El príncep del Piemont els ha passat revista abans d'embarcar. — Fabra.

EL CORESPONSAL DE "A B C" NO HA MORT

Madrid, 4. — Dintornatge publica l'"A B C" una notícia d'Abissínia donant compte que l'enviat especial senyor Carlos Mengotti havia mort després d'una ràpida malaltia. La notícia va causar gran sentiment entre els periodistes, car el senyor Carlos Mengotti era persona molt coneguda a Madrid; però avui, a les deu del matí, els familiars de Mengotti han rebut un telegrama disposat a Harrar, concebut en els termes següents: "Sortit miraculosament pulmonia. Em trobo hospital francès. — Carlos."

MES FORCES ETIOPQUES A ADDIS ABEBA

Addis Abeba, 4. — D'un enviat especial de l'Agència Havas:

Continua regnant absoluta tranquil·litat en aquesta capital, a pesar que continuament arriben tropes procedents de l'interior, de les quals unes pertanyen a Addis Abeba i altres no fan més que travessar la capital.

Circula el rumor que una bona part d'aquestes forces es dirigiran a la regió de Gorbah, on es té la impressió que el comandament italià es proposa intensificar els bombardejos.

El treball de defensa a la regió de Djijiga es porten molt activament, perquè es considera que podria arribar a ésser, més o menys aviat, un important punt de resistència.

Per al dia 8 de l'actual s'espera l'arribada d'una massa egípcia de la Gran Roja, que organitzarà els serveis sanitaris al front de l'Ogaden. També sembla esperar-se a Addis Abeba la pròxima arribada del príncep hereu, que es troba actualment a Dessie, el qual substituirà l'emperador, el seu pare, quan aquest marxi a un lloc del front, sigui el que sigui. — Fabra.

ITALIA NO HA PROTESTAT PER L'APLICACIÓ DE SANCTIONS PER PART D'EGIPTE

El Caire, 4. — L'Agència Reuter desmentia la notícia que Itàlia hagi protestat contra l'aplicació de sancions per part d'Egipte, amenaçant prendre mesures de represàlia.

ROMA NO TRENCARÀ LES RELACIONS ESPORTIVES

Roma, 4. — Als cercles esportius italians no s'indica que la qüestió de trencar les relacions esportives amb els països que han acordat imposar sancions a Itàlia no ha estat plantejada ni és probable que hi sigui.

ROOSEVELT AMPLIARÀ L'EMBARGAMENT D'ARMES A ALTRES PRODUCTES

Washington, 4. — Segons s'afirma en determinats cercles oficials d'aquesta capital, existeix la possibilitat

Amb gran entusiasme, Etiòpia celebra el cinquè aniversari de la coronació del Negus

Un discurs de Teclé Hawariate en el banquet ofert per l'emperador

Addis Abeba, 3. — Etiòpia ha celebrat avui en mig de gran entusiasme el cinquè aniversari de la coronació de l'emperador Haile Selassie, rei de reis.

Aquesta commemoració ha donat motiu als habitants d'Addis Abeba per expressar llur lleialtat a l'emperador i a la seva família.

En temps ordinari aquestes festes eren sumptuoses, però aquest any, a conseqüència de les circumstàncies actuals, l'emperador ha disposat que fossin tan senzilles com fos possible. L'emperador, acompanyat de l'emperadriu i del seu fill petit, han arribat a les cinc del matí a la basílica per oír la missa que ha celebrat el cap de l'Església cipta. Han ocupat un tron vermell, brodat en or, que havia estat col·locat a l'altar major.

Als voltants del temple una enorme multitud, continguda per un servei d'ordre integrat per soldats i companyies de joves exploradors instruits a l'Europa, manifestava constantment el seu entusiasme.

Entre els concurrents figuren nombrosos guerrers arribats de l'interior del país, armats de fusells, llances i altres armes. Les campanes repicaven sense parar i la multitud acollia amb entusiasme visques l'arribada de tots els alts dignataris.

L'emperador i la seva muller han

que sumen un recorregut total de 9.570 quilòmetres. Es preveuen altres supressions, i el de mercaderies es farà, d'esser possible, per les línies elèctriques.

ALEMANYA REPRESENTARÀ HONGRIA

Budapest, 4. — Els interessos hongaresos a Etiòpia en el successiu estaran sota la protecció de la Legació alemanya d'Addis Abeba, a petició dels subdits hongaresos que allà resideixen, que han demanat que els fos retirada la protecció italiana per resultar ineficàcia en les actuals circumstàncies.

LLIURAMENT DE PREMIS

Roma, 6. — El Duce ha fet lliurament de les medalles d'or que havien guanyat els aviadors italians per records batuts l'any 1934. Els condecorats han estat retornats tot seguit al Tresor italià perquè disposi del seu valor. Els aviadors premiats eren Renat Donati, Pini, Corradini, Angelo Tivoglio, Nicolás Demuro, Francesco Agello, August Grompi i Giorgio Oliari.

que en cas que s'intensifiqui el comerç amb Itàlia i Etiòpia, augmentant les adreccions lites pel President Roosevelt, es decidirà estendre l'embargament d'armes i municions, que en aquest cas afectaria el petroli, el carbó, el ferro i l'acer.

ALEMANYA REPRESENTARÀ HONGRIA

Budapest, 4. — Els interessos hongaresos a Etiòpia en el successiu estaran sota la protecció de la Legació alemanya d'Addis Abeba, a petició dels subdits hongaresos que allà resideixen, que han demanat que els fos retirada la protecció italiana per resultar ineficàcia en les actuals circumstàncies.

LLIURAMENT DE PREMIS

Roma, 6. — El Duce ha fet lliurament de les medalles d'or que havien guanyat els aviadors italians per records batuts l'any 1934. Els condecorats han estat retornats tot seguit al Tresor italià perquè disposi del seu valor. Els aviadors premiats eren Renat Donati, Pini, Corradini, Angelo Tivoglio, Nicolás Demuro, Francesco Agello, August Grompi i Giorgio Oliari.

El món voldria saber...

per A. J. CUMMINGS

Flaqueja el Govern britànic en la seva política ginebrina? Heus aquí una pregunta que es formula en aquests moments en molts països. El món voldria saber... Han sorgit rumors que preveia certa actitud contemporitzadora en el Gabinet de Londres.

I els esdeveniments de la quinzena última donen cos — un cos poc lluitat — a tals rumors.

Recordem breument el que ha succeït. En la crisi sorgida entre Itàlia i la Societat de Nacions el Govern de la Gran Bretanya, per una vegada, i gairebé a última hora, prengué la davantera a Ginebra i indicà el camí d'acord amb la llei internacional. Aquesta acció encertada ha realitzat el seu prestigi més que en cap moment de 1931 ençà. També s'ha mostrat el primer en l'aplicació de sancions a l'agressor. Els representants del Govern britànic han expressat rotundament la seva intenció de mantenir i defensar el Pacte comú. Una potent flota anglesa ha estat nuant la guàrdia a la Mediterrània.

Recordem breument el que ha succeït. En la crisi sorgida entre Itàlia i la Societat de Nacions el Govern de la Gran Bretanya, per una vegada, i gairebé a última hora, prengué la davantera a Ginebra i indicà el camí d'acord amb la llei internacional. Aquesta acció encertada ha realitzat el seu prestigi més que en cap moment de 1931 ençà. També s'ha mostrat el primer en l'aplicació de sancions a l'agressor. Els representants del Govern britànic han expressat rotundament la seva intenció de mantenir i defensar el Pacte comú. Una potent flota anglesa ha estat nuant la guàrdia a la Mediterrània.

Allegant l'anhel de buscar un rendiment popular per a aquesta política clara i resolta, el Govern britànic s'ha apresat a convocar eleccions. Però s'han produït certes maniobres misterioses que exigeixen un aclariment. Els fets parlen tots plegats, gairebé sense necessitat de comentaris. El dimarts de la setmana passada el Foreign Office envià una nota a França sobre la qüestió d'una reducció eventual dels vaixells britànics a la Mediterrània. Si bé es donà a entendre que la Gran Bretanya no accedia al requeriment de Laval, ara es diu que el "gest" d'una retirada parcial dels vaixells no està definitivament exclòs mentre França faci al seu torn el "gest" d'acceptar la cooperació. Dit sigui d'altra manera, divendres s'estava disposat a Londres a "transigir sobre allò que s'havia rebutjat anteriorment."

El mateix dia sir Eric Drummond, ambaixador britànic a Roma, tingué una "entrevista cordial" amb Mussolini, i "tornà a assegurar a sa excel·lència que el Govern britànic no tenia cap intenció d'adoptar mesures... que anessin més enllà de les recomanades per la S. de N.", etc., etc.

Es, almenys, quelcom desafortunat veure la policia celebrant "entrevistes cordials" (destinades a la publicació) amb el rei quan els tribunals han pronunciat ja la seva sentència. I no sembla gaire necessari assegurar al rei que la policia no ha d'anar més enllà del que marca la llei.

Però què corregeix realment en aquesta "entrevista cordial", a part les noves seguretats tan amablement ofertes al Duce? Per què en la nota oficial, redactada, naturalment, de comú acord, no es parla per a res de la resposta de Mussolini? Per què no s'ha canviat tan sobtadament de la premsa feixista italiana i es mostra ara tan amable envers la nació anglesa, que estigué insultant i deridint de manera tan groguera? Per què es prenzu tant feina el dissabte passat Mr. Stanley Baldwin per a reforçar les seguretats donades per l'ambaixador i mostrà tant d'anys a posar de relleu la importància d'aconsegir la pau sense establir cap distinció entre la pau tal com la concep Mussolini i la pau que ha d'imposar la Societat de Nacions?

Fa un parell de setmanes es digué que Laval havia obtingut el consentiment d'Anglaterra per ajornar dies l'aplicació de sancions, amb l'objecte de negociar durant aquest interval termes "favorables" de pau amb Itàlia. Després es desmentí. On era la veritat: en el rumor o en la negatva?

El mateix senyor Eden, al qual molts retreien haver demanat a Ginebra, en nom del Govern britànic, "l'aplicació més ràpida i dràstica de les sancions econòmiques". Ha canviat també de to de sobte. Ja no és més ràpid ni dràstic. A finals d'aquella setmana, i després d'haver rebut instruccions de Londres, no sols preté suport a la proposició dilatòria de Laval, sinó que el mateix proposà que es fixés la data del 31 d'octubre, no per a començar a aplicar les sancions, sinó per a decidir en quina data ulterior podria començar la tasca de fer una mica més difícil la sanant aventura del feixisme italià. (Quin

l'és aleshores quan el Govern britànic prepara un "pastell" amb Laval i Mussolini i que, de la mateixa manera que Laval ve tractant de muntar a un temps els dos cavalls de l'amistat amb Roma i les obligacions de Ginebra, el Govern britànic, espantat per la seva pròpia audàcia anterior, ara tracta de muntar els quatre cavalls al mateix temps: França, Itàlia, la S. de N. i el rearmament mentre posa les ulleres al seu propi ruc — la campanya electoral — fins que hagi terminat la farsa.

Si no m'equivoico, i no crec equivocarme, el Govern Baldwin tractarà de muntar tots aquests cavalls fins que hagi saltat sense estrebacs l'obstacle de les eleccions generals. No obstant, pot esdevenir quècom no previst. És possible que els esdeveniments vagin massa de pressa perquè aduuc aquesta maniobra escandalosa de duplicitat política pugui tenir èxit.

De totes maneres, un Govern que de tal manera traïcions les seves obligacions, els seus compromisos, el seu poble i la pròpia civilització, no podria sobreviure gaire temps. El seu prestigi cauria al llot per tots els continents; i seria odiat i repudiat per totes les races de color, aduic per centenars de milions de subdits britànics a l'Índia.

Tal hauria d'ésser el resultat si els estadistes britànics s'avinguessin a una gitanada amb Laval i Mussolini per a un repartiment, més o menys dislessat, d'Abissínia; o si accedessin pactar amb l'agressor mentre un sol soldat italià romangué al territori tan imperdonablement envaït i devastat.

Copyright A. L. T. E. A. (Exclusiu de LA PUBLICITAT.)

Crònica d'Alemanya

COM SON TRACTATS ELS JUEUS

(Ve de la primera pàgina)

Els uns adverteixen: "Hi ha perill per als jueus a trepitjar els nostres carrers. Els altres orienten: "Jueu: el camí de Jerusalem no passa per aquí; passa de l'altre costat de la porta".

Enfront de la porta de la ciutat, els jueus poden llegir: "Els jueus són el dimoni". Si els compreu quelcom, el dimoni us arrapa pel cabell". O bé: "El qui coneix un jueu coneix el mateix dimoni".

Si, malgrat tot, entrem al magatzem i en sortim amb un paquet sota el braç, una bona ànima ens encalca un bon tros i ens va desgranant a l'orella: "Traïdor, traïdor del poble". Aquesta letania dura fins que se'n cansa o fins que s'adona d'una altra víctima. Així no és tot. Davant de certs magatzems jueus, els espies van proveïts d'aparells i retratats els "traïdors", la fotografia dels quals surt més tard en publicacions antisemites, amb tot un repertori de qualificatius adreçats. Si es tracta de la dona d'un funcionari, aquest ja es pot considerar "ex".

Els jueus poden continuar venent, però no solament els compradors eventuals són coaccionats, sinó que els altres comerciants aris que els proveïen són expulsats de les cambres de comerç. Els jueus no poden tancar llurs comerços, ni poden acomiadar llurs dependents aris. S'han d'arruinar. Només els queda el recurs de vendre's el negoci però per cap diner car, els compradors aris volen creure, naturalment, partit de les circumstàncies.

Els jueus poden abandonar Alemanya, però si tenen diners no se'ls poden endur. En un lloc centric hi ha un dibuix que representa un jueu ben nu, i sota la següent inscripció: "De quina manera han de marxar d'Alemanya els jueus".

A l'entrada d'un bosc prop de Berlín es pot llegir: "Els jueus faran bé de no aventurar-se per les avingudes hospitalàries d'aquest bosc alemany". Llegit en un parc: "No es permet l'entrada als gossos i als jueus".

Hi ha, cinemes i teatres, l'entrada als quals és prohibida als jueus. Rebeu una invitació per a una festa qualsevol? Hi trobareu sempre una nota que diu: "No és valdora per als jueus." Voleu visitar l'emissora de ràdio Berlín? A la porta hi ha dos S. S. als costats d'un Sant Pau que controlen els arribants. Podeu assistir a un concert a la sala d'emissions, però abans us cal provar que sou aris. És de creure que si un jueu s'infiltra entre la concurrència, la qualitat artística de la transmissió se'n ressentirà.

De tot arreu s'han acomiadat els funcionaris i dependents jueus. Ara s'ha obert oficialment la campanya benèfica hivernal, però ja se sap que els jueus no se'n beneficiaran. Les autoritats han còrrer els seus "nacionals" pobres. És obvi que hi ha encara jueus rics, però al pas que van les coses no saben si ho seran encara gaire temps, i es refusen a desprendre's d'un capital que han de menestear per anar tirant a la S. de N., per por de comprometre's, no volen donar detalls; però es calcula que hi ha actualment més de cinquanta mil jueus berlinesos que no tenen mitjans de vida. Tot fa preveure que aquest hivern dels jueus alemanys serà el pitjor que hauran conegut d'encà que deixaren de viure en ghettos. Es diu si després de tot els jueus hi hi perdran gaire en veure's exclosos dels socorsos d'hivern. L'any passat una pobre dona rebé per tot subsidei una lliura de sal. És cert que s'havien recollit molts milions de marcs, però també ho és que s'evaporaren misteriosament. El mateix "Times" se'n feu ressò. Es creu que sobreviuen per al rearmament del Reich.

D'un quant temps encà, tot se sacrifica al rearmament. El doctor Goebbels, de la pau, parlant de l'escassetat de veïures que patim a Berlín: "Ens manca mantega i carn de porc, és veritat; però, en canvi, tenim un dels exèrcits millor equipats del món."

Un cop apagat l'orgull patriòtic, l'home del carrer creu que això és una mala

consolació mentre no es trobi la manera de menjar als d'avions o cuixes de tancs. Però el trio Hitler-Goering-Goebbels pensa, evidentment, d'una altra manera, com si tinguessin davant dels ulls l'exemple de Sparta. Per tal de dur a terme la totalitat de llurs grans projectes, no els fa res sotmetre la nació al règim de privacions.

La situació és difícil. S'havia previst que es passaria un mal hivern, i ara ja es comença d'insinuar que la primavera potser no serà gaire millor. Uns quants mesos encara es podia encara donar la culpa als jueus però ara ni així no gosser fer, perquè ja els han eliminat de tot arreu.

Per acabar, una història jueva, de les d'ara. Un arí, Frederic, tenia una promesa jueva. Ester. Tan promesa eren que ja vivien junts. Un dia tingueren una ramya banal, i Frederic, per oblidar, s'embragà; però pagà la despesa amb diners fets del patrimoni d'Ester. Aquesta, furiosa, el tirà al tribunal. Al cap d'un parell de dies feren les paus, i Ester volgué deixar el seu plany sense efecte. La justícia, però, havia seguit el seu curs, i el judici tingué lloc. Els dos promesos, de comú acord, feren pledegar a l'avocat el cas de parentiu. Com que entre família no hi ha lurt, per força s'havien d'abolir. El jutge, conseqüent nacional-socialista, evocà el primer Congrés de Nuremberg i la llei de Protecció de la Rassa. Segons aquesta, no és permès el matrimoni entre aris i jueus. Si el matrimoni és impossible, de cap manera es pot donar el cas de prometatge. El parentiu entre Frederic i Ester és, doncs, nul i inexistent. Frederic fou condemnat a sis mesos de presó.

Jaume GASCON

Berlín, 8.

El plebiscit a Grècia

(Ve de la primera pàgina)

ADUHC A Creta RESULTA QUE SON MONARQUICS

Atenes, 4. — L'Agència Atenes comunica que el primer resultat procedent de l'illa de Creta diu que sobre 7.553 votants, amb prou feines n'hi ha un centenar que hagin votat per la República. A tot arreu es tenen notícies que l'èxit de la monarquia ha estat aclaparador.

EL REGENT CONDYLIS FA DECLARACIONS

Atenes, 3. — El regent senyor Condylis ha adreçat al poble grec un missatge en el qual, entre altres coses, diu:

"La monarquia és indispensable al país, i no fou instituída sense objecte i menysament pels nostres inoblidables avantpassats."

Vegem com tota els Estats balcànics tenen la monarquia com a fonament del règim.

Trenquem els lligams que puguin existir amb els partits estèrils i ajudem-nos perquè puguem reanimar el país, infiltrant un esperit de vida i d'anhel de grans obres."

"D'ara endavant, Jordi II és sobirà hereditari i inamovible de tots els hel·lenes — ha declarat Condylis —. No sabem com solventar la situació, però podem assegurar que el rei ve com a rei de tots, que no coneix partits ni opinions, que només coneix els grecs, als quals garantirà la igualtat i la justícia."

El mateix Condylis ha telegrafiat al rei i li ha anunciat l'èxit assolit, tot posant de relleu l'entusiasme que existeix a tot Grècia.

Es creu que la missió encarregada d'anar a oferir el tron al rei sortirà el dijous vinent cap a Londres.

LA PROBABLE AMBAIXADA LA PROBABLE AMBAIXADA AL REI

Londres, 4. — Als cercles grecs d'aquesta capital es creu que la delegació grega que vindrà a oferir el tron al rei Jordi estarà composta dels senyors Mitromichalis, ministre

Dr. CASASA
ELENCORRACIA AGUDA I CRÒNICA.
QUARENTENY TOTAL. — SUPLENIR
PELLS, LLAGUES DE LES GANES
Cafè, 20, enjorcs - D'11 a 2 i de 5 a 6 — PRIMA CONCORS

COM EVITAR...
ANTI VENEROL
De venda a totes les farmàcies, drogueries, etc. Establiment Wier, Via Lancia, 34 - Barcelona

COM EVITAR...
ANTI VENEROL
De venda a totes les farmàcies, drogueries, etc. Establiment Wier, Via Lancia, 34 - Barcelona

de l'interior i de transport; el general Papagaio, ministre de la Guerra; i Balansa, president de l'Assemblea nacional. — Fabra.

JA COMENÇA D'HAVER-SE ENTUSIASME

Atenes, 4. — De l'Agència d'Atenes: La població d'aquesta capital i dels seus voltants s'ha dirigit aquesta tarda espontàniament a la Plaça de la Constitució, on el regent, general Condylia, ha pronunciat un discurs en el qual s'ha felicitat del resultat del plebiscit d'ahir, que ha marcat — ha dit — una victòria per a la monarquia, la restauració de la qual respon als sentiments pregonats i únics del poble hel·lènic.

El senyor Condylia ha pronunciat el seu discurs des d'un balcó del mi-

nisteri de Comunicacions; i ha estat aclamat amb gran entusiasme per la multitud.

L'ex-president del Consell, senyor Tsaldaris, ha adreçat un telegrama al rei anunciant-li que el poble, per una majoria triomfal, s'ha declarat a favor de la seva tornada al tron, i espera d'ell la confirmació de l'ordre interior i el bon funcionament de les institucions parlamentàries, la qual cosa assegurarà la prosperitat del país. — Fabra.

LA PROBABLE SORTIDA DEL REI

Londres, 4. — Coneguts els resultats del plebiscit celebrat ahir, s'assegura que el rei Jordi de Grècia sortirà d'Anglaterra dintre una quinzena per tal de traslladar-se a Atenes. — Fabra.

ALTRA INFORMACIÓ DE L'ESTRANGER

Itàlia celebra l'aniversari de l'armistici concertat amb Àustria-Hongria

Roma, 4. — Avui s'ha celebrat a tot Itàlia l'aniversari de l'armistici concertat amb Àustria-Hongria la victòria de Venècia, i amb aquest motiu, ha tingut lloc una gran manifestació davant el Palau de Venècia.

Des de fa diversos dies, la premsa fa ressaltar que l'esmentada victòria fou decisiva per a la causa dels aliats, sense que en el moment de concretar-se el Tractat de pau, l'esforç italià fos recompensat com devia, tenint en compte que Itàlia tingué 680.000 morts, més d'un milió de ferits i 480.000 mutilats.

Avui al matí s'han celebrat a Roma diverses cerimònies, i ha estat una de les més importants la missa celebrada a l'església construïda a les runes de les termes de l'emperador Diocleciana, d'acord amb la qual es congrega una enorme multitud, desfilant de presenciar l'arribada del representant del rei, duc de Spoleto, del senyor Mussolini i altres autoritats, tots els quals foren objecte de grans manifestacions d'entusiasme.

Una altra de les cerimònies que ha tingut lloc, ha estat la visita feta pel vice-governador de Roma a la tomba del soldat desconegut, per tal de disposar una bona. Una vegada efectuada, s'ha muntat una guàrdia d'honor, en la qual alternaran durant tot el dia condecorats de guerra, mutilats, ex-combatents, milicians, ballies, veterans de marxa sobre Roma, etc., etc.

Tots els periòdics dediquen comentaris a la jornada d'avui, dient "El Lavoro" feixista que de la mateixa manera que a Versailles no es féu justícia a Itàlia, tampoc no se'n hi vol fer ara en les seves reivindicacions sobre l'Àfrica oriental.

Per la seva part, "La Tribuna" censura que els petits i els grans països s'hagin posat a les ordres d'Anglaterra per a la qüestió de les sancions, a excepció de França, que s'ha negat a actuar de vassall de la Gran Bretanya.

LA UNIO SOCIALISTA A FRANÇA

Paul Boncour elegit president

París, 3. — En la sessió celebrada aquesta tarda pel Congrés de la Unió Socialista, el senyor Qsat ha posat de relleu que els tres grups socialistes independents havien arribat a un acord i que estan disposats a una acció comuna.

A continuació el senyor Paul-Boncour ha fet ús de la paraula i ha dit que els tres partits socialistes havien buscat, no allò que pugui dividir-los, sinó allò que pugui unir-los, i que per això havien tingut èxit en llur tasca.

No tinc necessitat — ha dit — d'explicar perquè som republicans: socialistes no ho som en tota l'extensió de la paraula, però el socialisme és tant o més justícia que les mateixes dictadures, que sempre havien pensat destruir-lo, i que després li han fet les més àmplies concessions.

Noaltres també som socialistes, perquè l'economia dirigida, controlada o coordinada, com vulguem anomenar-la, és, en el fons, socialisme.

Nacionals — ha dit — ho som: si la unió de les paraules no evocues per a nosaltres allò que vosaltres sabeu, nosaltres hauríem agafat el títol de socialistes nacionals.

Volem — ha afegit — que el socialisme recobri tota la seva força, afegint al seu títol nacional.

EL CONGRÉS D'UNIO

París, 3. — S'ha celebrat el Congrés que estableix la unió dels tres partits socialistes següents: republicà socialista, socialista francès i socialista de França que d'ara endavant s'anomenarà Unió Socialista i Republicana.

En l'acta ratificant l'estatut del dit partit, s'estableix la unió orgànica pels tres partits en llurs respectius congressos, i es declara que és l'expressió d'un contracte lliurement consentit per a una acció comuna.

A continuació el senyor Paul-Boncour ha llegit la declaració comuna, acabada la qual s'ha format un Comitè Directiu constituït per les personalitats següents: president, Paul-Boncour; vice-presidents, Etienne i Viollette; secretari general, Deat; tresorer, Feld; secretari administratiu, Favien.

UNA NOTA DEL NOU PARTIT

París, 3. — Una nota publicada pel partit neo-socialista de França diu que després d'haver examinat la situació creada, han decidit associar-se a tota mena d'esforç d'unió popular susceptible de provocar la constitució d'una majoria democràtica i d'un Govern de renovació republicana. Per a això s'acorda la fundació d'un partit que per nom tindrà el de Partit Neo-Socialista de França, i el secretari provisional del qual serà Max Bonafous.

El govern xinès acorda nacionalitzar l'argent

També reforma el funcionament dels Banes

Xang-Hai, 3. — El Govern ha adoptat mesures per a conservar no sols les reserves de divises estrangeres existents, sinó també a reformar el funcionament dels establiments bancaris. Els bitllets emesos pels tres Bancs governamentals eren considerats d'ara endavant com a moneda legal, mentre que els d'altres Bancs seran retirats gradualment de la circulació; a més, aquests Bancs hauran de cessar d'emetre nous bitllets.

Tots els deutes el reembossament dels quals hagi estat estipulat en plata, seran pagats en bitllets de Banc, i els qui tinguin monedes de plata hauran de canviar-les per bitllets de Banc.

El tipus de canvi del dòlar xinès serà mantingut al nivell actual, i amb aquest objecte els Bancs governamentals hauran d'adquirir o vendre divises estrangeres en quantitats il·limitades, segons ho aconsellin les circumstàncies.

El Govern ah ha fet una declaració en la qual es manifesta disposat a equilibrar el Pressupost i fer tots els esforços que calguin per tal d'evitar la deflació.

Wang Xin Wei segueix millorant

Nankin, 3. — Segons un comunicat que ha estat facilitat pels metges de l'Hospital central que l'assisteixen, el senyor Wang Xin Wei segueix millorant en el seu estat, la qual cosa ve a confirmar les impressions optimistes que es manifestaren després de l'operació a què fou sotmès el dit senyor.

Es desment que Anglaterra hagi donat garanties a França a canvi de l'ajuda naval

Londres, 4. — Es desmenteix oficialment que la Gran Bretanya ofereix garanties a França a la frontera del Rin a canvi de l'ajut naval de França a la Mediterrània. Tampoc és qüestió de la Gran Bretanya extingir les seves obligacions contraïdes en el Tractat de Locarno; pel contrari, Anglaterra s'atén en aquest Tractat i no preveu noves obligacions ni compromisos en aquest sentit.

La tensió txeco-polonesa

ESCLATA UNA BOMBA AL PONT DE TISCHEN

Praga, 3. — La nit passada, cap a la una de la matinada, esclatà una bomba al pont que serveix d'unió a les parts txeco-polonesa i polonesa de la població de Tischen.

Els danys causats per l'explosió han estat insignificants, però la notícia de l'ocorregut ha causat una gran emoció als cercles d'aquesta capital.

La policia realitzà actives recerques per tal de determinar els autors de l'atemptat.

Proclamació de candidats a Anglaterra

Londres, 4. — Avui ha tingut lloc la proclamació de candidats per a les eleccions generals, que tindran lloc el 14 de febrer. El total de candidats és de 1.300, o sigui més de dos milions i mitjà que l'any 1924. Per no haver-se presentat candidats, han estat proclamats d'ofici alguns conservadors, 3 liberals i 13 laboristes.

EL NOU GOVERN DE DINAMARCA

Copenhaguen, 4. — Després de les recents eleccions al Folketing i de la victòria obtinguda pel Govern, el Gabinet Stanning ha estat modificat de la següent manera:

President del Consell: Sr. Stanning. Ministre d'Asser Estrangers: Sr. Munch. Ministre de Finances: Sr. Hansen. Ministre de l'Interior: Sr. Dahlgard. Ministre de Justícia: Sr. Steenke. Ministre d'Agricultura: Sr. Bording. Ministre de la Defensa Nacional: Sr. Alsing Andersen. Ministre de Cultes: Sr. Hansen (J.). Ministre d'Assumptes Socials: Senyor Christensen. Ministre de Comerç: Senyor Kjaerboel. Ministre d'Obreres Públiques: Sr. Fisker. i Ministre d'Instrucció Pública: Sr. Joergensen.

Els ministres de Finances, Interior i Instrucció Pública són radicals, i els altres, socialistes.

El pla quinquenal del govern anglès

Londres, 4. — Ha estat publicat el pla quinquenal del Govern, relatiu a les obres que s'han d'efectuar en els ferrocarrils britànics, i per a les quals se sol·licita un crèdit de 30 milions de lliures. Ulteriorment s'establiran les condicions de treball i quantia dels sous. El Govern té la intenció d'establir que en les obres a efectuar s'emprin materials anglesos en tots aquells casos que sigui possible utilitzar-los.

Dimissió de l'alcalde de Pequín

Pequín, 4. — A conseqüència de les demandes presentades pels japonesos, per intervenció de les autoritats d'ord de Xina, el senyor Yuan Liang, alcalde de Pequín, ha presentat la dimissió. Ha estat reemplaçat per Sung Xi Yuan, comandant de les guarnicions xineses de Pequín i de Tientsin, que sembla que està destinat a ocupar un alt càrrec en el Govern del grup de les cinc províncies.

Baldwin ha estat reelegit

Londres, 4. — El senyor Stanley Baldwin ha estat reelegit sense oposició en la circumscrició de Bewdley, a Worcesterhire.

Laval no dimiteix

Clermont Ferrand, 3. — Interrogat el senyor Laval sobre una informació que apareix en un periòdic parisenc del matí segons la qual el president del Consell tenia la intenció de dimidir, ha manifestat que la dita informació no tenia cap fonament, i l'ha qualificada de "pura fantasia".

Clausura de l'Exposició de Brusselles

Brusselles, 4. — Ahir, a les dotze de la nit, quedà clausurada l'Exposició Universal celebrada en aquesta ciutat.

MES INFORMACIÓ D'ESPANYA

ACTES POLITICS DE DIUMENGE A DIVERSOS LLOCS DE LA PENINSULA A LA CORUNYA

La Corunya, 4. — S'han celebrat dos actes polítics, sense que esdevinguessin incidents. Un socialista, en el qual intervingué el diputat senyor Alvarez del Vayo, i l'altre de la Ceda, amb intervenció del diputat senyor Fernández Ladreda, i els senyors Gil Casares i Pérez Barreiro.

Al teatre Linares Rivas, i amb assistència de molt de públic, s'ha celebrat el miting socialista en el qual han parlat els diputats senyors Rubiola i Alvarez del Vayo. Es mostraren partidaris de la celebració d'eleccions a tot Espanya, perquè arribés a la voluntat del poble espanyol. Han justificat l'actitud de la minoria socialista en negar-se a participar en les taques del Parlament i s'han mostrat conformes en la necessitat d'un front comú d'esquerrers per a donar la batalla a la reacció.

ACTE D'UNIO REPUBLICANA A JAEN

Jaén, 4. — Al teatre Cervantes s'ha celebrat el miting d'Unió Republicana amb assistència de nombrosos públics. A la Presidència seieren, amb el senyor Martínez Barrio, el Comitè provincial del partit i nombrosos representants dels Comitès de la província.

El senyor Lluís Barrena ha pronunciat unes paraules exposant la importància de l'acte, i recordant l'èxit que a tot arreu tenen els mitings que ve celebrant l'organització d'esquerrers.

En aixecar-se a parlar el senyor Martínez Barrio ha estat acollit amb una gran ovació. S'han donat visques a Martínez Barrio, a Aznar i a Largo Caballero.

El senyor Martínez Barrio ha posat de relleu l'entusiasme que a tot Espanya adverteixen les esquerreres els seus mitings. Això ho considera com un exponent de la situació actual, puix que el país s'inclina cap a l'esquerra d'una manera que no deixa lloc a dubtes.

Ha afegit els temps en què ell governa i ha manifestat que ell mai no es deixà imposar pels elements d'extrema dreta. Unió Republicana aspira a governar en data no llunyana i no oferirà res que no pugui començar. Per això en els seus actes es limita a exposar un programa que el dia que governi haurà de convertir-se en realitat. Des del Poder el partit d'Unió Republicana atindrà aquelles aspiracions justes de la classe treballadora, i arribarà també la justícia social al cap.

Recorda els motius de la seva separació del partit radical. Aquella separació li causà profund pesar, que encara no s'ha mitigat; però ell no pot seguir en aquell partit quan es pot a governar al costat de les dretes monàrquitzants.

Recorda les seves manifestacions fetes en altres actes, en els quals pronosticà la trajectòria que seguirà el senyor Gil Robles, la qual comprèn tres fases: la primera, apoderar-se del poder sigui com sigui, i això ho ha aconseguit. La segona, participar en la governació de la República amb un partit que no mereixes recel, com el

radical, i això també ho ha aconseguit. I la tercera, eliminar el partit radical de les funcions de Govern i de la política, i això últim ho està aconseguint. Però el senyor Gil Robles no podrà sortir amb la seva per la labor de la concentració d'esquerrers, que s'ha col·locat amb tota energia davant dels plans reaccionaris del l'lder d'Acció Popular. Aquesta concentració, la por a aquesta concentració és la que fa que encara se sostingui al Poder una mínima representació del partit radical.

Ha censurat el Govern i ha dit que es tracta d'un Govern de vida limitada, exposat a morir en qualsevol accident. Les Corts no tenen tampoc vida, i hauran de dissoldre's elles mateixes en el seu intent de reforma de la Constitució.

Ha parlat finalment de l'esdevenidor polític, i ha dit que s'imposa la convocatòria d'unes eleccions fetes amb les màximes garanties. Les dretes, encara que diguin el contrari, ja estan unides per a aquestes eleccions; per això s'imposa la formació d'un front d'esquerrers.

L'orador no recull una al·lusió que fa un assistent a l'acte, i termina fent un requeriment a tots els obrers perquè formin part d'aquest front.

ACTE D'ESQUERRA REPUBLICANA A CUENCA

Cuenca, 4. — S'ha celebrat un acte de propaganda d'Esquerra Republicana, acte que s'ha vist molt concorregut. Ha presentat els oradors l'advocat local senyor Aurelio López.

Ha fet ús de la paraula en primer terme el senyor Gabriel Franco, ex-diputat de les Corts, el qual critica l'obra del bloc governamental. Té censures per al partit radical, que amb la seva actuació ha aconseguit la desviació que ha sofert la República.

En aixecar-se a parlar el cap de la minoria d'Esquerra Republicana, senyor Augusto Barcia, és objecte d'una gran ovació. Diu que les esquerreres havien comès molts errors durant la seva governació, errors en els quals cal no tornar a caure en una etapa de Govern. S'arriba a una desharmonia entre els republicans autèntics que originà el fraccionament dels republicans. Aquest fraccionament ocasionà el triomf de les dretes, ajudades per alguns republicans històrics, però als quals té frases dures. Examina la labor realitzada pel bloc d'encà que començà a governar a Espanya, i diu que aquesta labor ha estat desastrosa en tots els ordres. L'atur obrer és molt més gran ara que quan abandonà el Poder el senyor Aznar.

Nega que el partit d'Esquerra Republicana sigui un partit socialista o socialitzant. Som un partit republicà que defensem uns postulats de justícia social, però no defensem la lluita de classes.

Es lamenta dels successos revolucionaris de l'octubre del 34, si bé els troba justificables, perquè les masses veieren el perfil que representava la

reacció al Poder. Per això Esquerra Republicana quan arribi a governar concedirà l'amnistia als presos polítics i socials. Termina dient que aviat arribarà el Poder a mans de les esquerreres. Poder que els serà lliurat pel poble i no per altres mans.

ELS PRESSUPOSTOS

Hi ha uns quants dicaments enllestits

Madrid, 4. — Aquesta tarda els periòdics, als passadissos del Congrés, han parlat amb el senyor Abilio Calderón, president de la Comissió de Pressupostos, el qual ha manifestat que la Comissió havia dictaminat ja alguns dels projectes, i que ha estat lliurat a la Mesa el dictamen del pressupost de la Presidència del Consell. Demà al matí i a la tarda es reunirà la Comissió per tal de seguir estudiant els d'altres departaments. Dintre de pocs dies se lliuraran a les taules alguns dictàmens més. Ha indicat el senyor Calderón que no creia que començés a discutir-se a la Cambra el pressupost de Presidència fins tant no estiguessin presents a la Mesa els d'altres departaments, a fi que una vegada començada la discussió no s'interrompi.

Els periòdics han preguntat al senyor Calderón si podien quedar aprovats els pressupostos abans del 31 de desembre, i ha contestat que la Llei econòmica pot quedar aprovada en 15 o 16 sessions. Crec fermament que el nou pressupost podrà restar aprovat abans de la data assenyalada a la Constitució.

Els estudiants a les Universitats mal preparats

Madrid, 4. — Referint-se a la Universitat Central, l'ex-soc-secretari d'Instrucció Pública, senyor Ramon Riza, ha dit:

—El nombre d'alumnes d'ingrés en aquest any no és inferior al d'anys anteriors. Es tracta d'un cas que es podria anomenar pudor professional. En la implantació d'un examen de capacitat com a mesura prèvia per a l'ingrés ha degut portar a l'ànim de molts aspirants la idea d'ampliar llurs coneixements. Això significa momentàniament una disminució en les xifres d'aspirants. Es poden concretar aquests en els anys anteriors en un promedi de 1.500 estudiants, i en l'actual solament han sol·licitat l'ingrés 800. Solament un 30 per 100 han estat suspesos, i si es parles en justícia, encara haurien d'haver-ho estat en major nombre, car segons els presidents dels Tribunals d'ingrés, si s'hagués aplicat un just punt de vista examinador, només haurien estat aprovats el 10 per 100 és a dir: 80 aspirants. Això pot interpretar-se com un nivell baixíssim de cultura adquirida en el batxillerat. El mal ve d'aquí precisament. Els estudiants duen a la Universitat una formació deficient, i en no trobar una prova que contrastés llurs coneixements, venien a la llicenciatura sense les garanties bàsiques suficients. Ara el xoc amb la realitat ha produït els primers resultats, que s'ha tra traduït de moment en una disminució del nombre d'alumnes.

Un inspector del timbre mata la seva esposa i fereix el seu fill

Granada, 4. — S'ha desmuntat un sagnant succeís en el qual l'inspector del Timbre senyor Josep Onieva ha matat la seva esposa.

El marit qüestionava sovint amb la seva esposa, senyora Mercè Bels i Torres, i avui quan es disposaven a dinar el marit ha tret una pistola, i perseguint la seva dona fins a l'alcora, l'ha matada d'un tret.

En adonar-se'n la filla ha sortit al balcó demanant auxili, i movent-se el fill gran del matrimoni corria al costat de la seva mare per intentar salvar-la, ha rebut un tret fet pel seu pare que ha caigut a terra mal ferit.

El criminal ha intentat fer-se escapar, però ha estat detingut per xofer de la Diputació Provincial, Ramon Hidalgo Castillo, i present-li la pistola l'ha portat a la comissaria.

El fill ha estat recollit en greus estat, i els metges que l'han reconegut li han apreciat una ferida de bala que li travessa el pit amb sortida per la regió escapular i frega els òrgans més importants. No obstant, els metges confien salvar-lo.

Els presos socials a Segòvia

Madrid, 4. — Per tal de comprovar unes greus denúncies dels presos socials que extingien condemna a l'Hospital-presó de Segòvia, un redactor de "Solidaridad Obrera", de Barcelona, acompanyat de la doctora Annetta Poch, es presentà a la dita localitat, i de la seva labor espera informar que farà públics oportunament.

Els gestors de Madrid elegeixen alcalde

Madrid, 4. — Presidida pel governador, ha celebrat sessió l'Ajuntament. S'ha elegit alcalde el senyor Rodríguez Villamil per 19 vots i 1 en blanc. Els votants han estat 20.

El governador ha pronunciat després un discurs d'elogi del senyor Villamil.

També han estat nomenats gestors els senyors Aragón i Escudero, que substituïren, respectivament, els senyors Salazar Alonso i Muntán.

El senyor Rodríguez Villamil ha pronunciat breus paraules agraint l'elecció i dient que actuarà desilguit de tot matís polític, car el senyor Melquíades Alvarez l'ha deixat en absoluta llibertat per a l'exercici de l'Alcaldia.

El senyor Bellon es fa càrrec dels documents de l'afar Strauss

Madrid, 4. — Aquesta tarda el jutge especial, senyor Bellon, nomenat per a instruir la causa derivada de l'Assumpte Strauss, s'ha entrevistat amb el fiscal de la República, senyor Lorenzo Gallardo, el qual li ha lliurat els documents que obren al seu poder, relacionats amb la dita causa instruída en virtut de denúncia del Govern. El fiscal ha lliurat al senyor Bellon diversos plecs per a la pràctica de diligències, que el jutge especial ha començat a portar a cap avui mateix.

El Congrés d'Esquerra Republicana de Madrid

Madrid, 4. — Al Centre d'Esquerra Republicana s'ha celebrat l'acte de clausura del Congrés provincial de la Joventut del partit. Hi ha assistit nombros públic.

Han intervingut els presidents de les agrupacions juvenils de Madrid, capital i província, i per últim, l'ex-diputat de les Corts senyor Lluís Fernández Clérigo ha pronunciat un eloqüent discurs per esboçar l'ideari del partit. El seu discurs ha estat objecte de grans aplaudiments.

LESQUERRA REPUBLICANA A SEVILLA

Sevilla, 4. — A la Societat Econòmica d'Amics del País s'ha celebrat assemblea extraordinària per tractar de qüestions de règim interior d'Esquerra Republicana i elecció de la seva nova Junta Municipal. S'ha acordat nomenar una comissió per a enllestitir els detalls de l'elecció. Els eleccions es faran a l'estatge del partit, a fi que hi puguin assistir el major nombre possible d'afiliats.

TENEN MES SORT QUE A BARCELONA

LOCALS REOBERTS

Madrid, 4. — Agents de la Direcció de Seguretat han procedit a aixecar la clausura que des del mes de juny pesava sobre els locals d'esquerra radical-socialista de Madrid. La Direcció es proposa celebrar aviat un acte en el qual interviuràn destacats elements del partit, acte que serà la iniciació d'una campanya intensa d'esquerra radical-socialista, que es proposa realitzar per tot Espanya.

LA DESCOMPOSICIÓ DEL PARTIT RADICAL

Orense, 4. — Han presentat la dimissió de llurs càrrecs nou gestors municipals pertanyents al partit radical i que segueixen les orientacions polítiques dels senyors Basilio Alvarez i Justo Villanueva. Funden llur dimissió a no estar conformes amb la política que segueix el partit, i en llur desig de donar facilitats a la nova organització municipal, existint disparitat amb llurs companys de la CEDA.

NOTÍCIES SOLTES

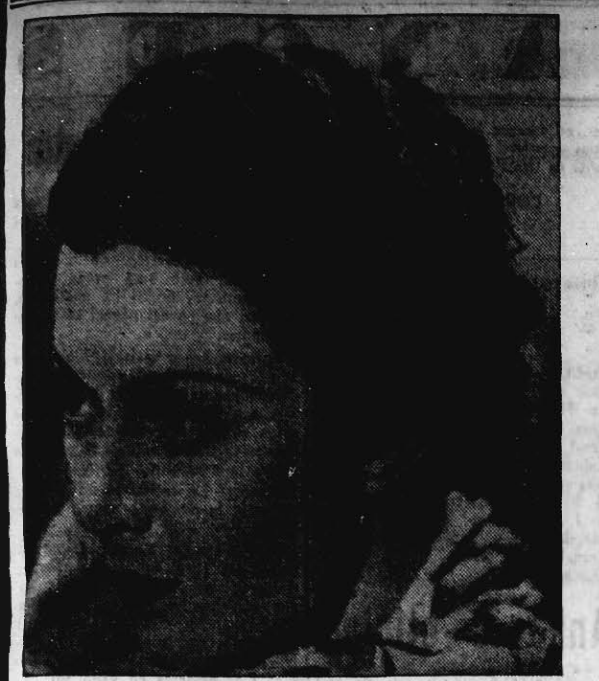
Senyores: Escolau cada dia a les 12.30 els consells que s'ofereixen a la Radio Associació. Sessió femenina i de bellesa del famós producte Espanya.

XOCOLATES

Fa 138 anys que es fabriquen

EL CINEMA

Mary Ellis, protagonista del film Paramount "Recordemos aquellas horas"

INTERVIUANT ELS TECNICS

Una vida de gos

Un operador d'actualitats parla del seu ofici. — Anècdotes, records, d'un home que va pel món a la recerca de guerres, de revolucions, de divorcis principescos, de cops de puny i de cops d'Estat...

Bob és operador d'actualitats. Acaba d'arribar a París. Potser hi sojornarà 48 hores. Potser 8 dies. Més, no. Pel compte d'una casa d'actualitats, Bob es passeja pel món, ell, l'assistent, l'operador del so i el camió, a la recerca de cops d'Estat, de divorcis principescos, de guerres, de cops de puny i de cops de borsa. La seva ànima és molt simple. Tota llisa. Quant al seu exterior, reflecteix les innombrables fronteres que travessa amb la mateixa desimboltura que nosaltres travessam la nostra porta. El barret que porta és de Saragossa. Aquesta solada de Nàpols, aquestes cigarretes de Ginebra, aquesta corbata de Hamburg, aquestes sabates de Londres... Interviuat per un periodista parisenc, Bob ha contat algunes anècdotes, ha creat alguns records... Escolteu-lo:

"L'altre dia, a Niça, el príncep de Gales. No vol que el filmin. Ens amaguen a unes roques. Davant Eden Roc. Després d'una espera de sis hores, d'astícies, hem pogut filmar setanta metres. Però tot ha estat desvirtuat per la direcció. El príncep, cent-se sol, es va despullar completament, es va banyar... Breu: acutava com el més insignificant dels mortals. Impossibles... Compreneu?"

Huey Long, aquell dictador de la Louisiana que ha estat assassinat darrerament, arriba en avió a Nova York, acompanyat del seu "barman". L'interroguem: "Vinc a ensenyar als habitants de Nova York com es fan els cocktails. — Res més? — És l'essència de la meua publicitat."

A Metz, per a la inauguració del monument als morts, discurs del President Lebrun. "Prou punys enlaire!"

COLISEUM

SEGONA SETMANA

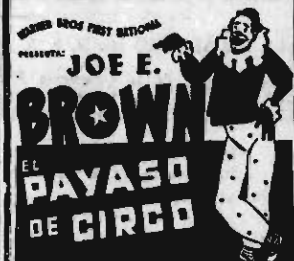
21.000 PERSONES han vist aquest film fins ahir; qualsevol d'elles us diran que és

L'ESPECTACLE MES GRAN QUE S'HA VIST FINS AVUI

Es un film Paramount Es desparten localitats per a dimecres, dijous i divendres

MOLT AVIAT

El film clau de l'any

JOE E. BROWN

EL PAYASO DE CIRCO

"BOCAZAS"

La seva boca és tot un circ

MARYLAND

La batalla entre l'ideal de Justícia i el poder absolutista

Una obra sensacional.

Cinema Nacional

Cifesa obre un concurs amb un premi de mil pessetes

Com és públic entre els aficionats al set art, Cifesa ha contractat l'eximia actriu Caterina Bàrcena per a protagonitzar tres pel·lícules a base d'assumptes i ambientament català. Doncs bé: en adreçar-se al senyor Gregori Martínez Sierra sollicitant un guió per a l'esmentada obra, aquest ha cregut que el més convenient seria, per tal de realitzar un film del gust del públic, obrir un concurs, el qual consistiria a donar mil pessetes com a premi a aquell que suggerís el títol d'una obra que Cifesa i els seus directores considerin propi per a ésser portada al llengua catalana per la sudita Caterina Bàrcena.

El concurs consisteix en què, sota una plica closa, amb nom, cognoms i adreça dels concurrents, aquests envien a Cifesa, Mar, 60, Valencia, títol de la novel·la, conte, comèdia, sarsuela, drama, personatge històric o legendari que considerin apte, i l'obra o personatge podrà ésser de caràcter còmic, sentimental, dramàtic o melodramàtic. Al títol que s'indiqui haurà d'acompanyar-se una lleugera explicació del personatge, el qual no excedirà de deu línies escrites a màquina. Naturalment, els títols han d'ésser d'obres originals espanyoles, bé modernes o bé clàssiques.

Si el títol que resultés acceptat fos suggerit per dos o més concurrents, entre aquests es realitzarà un sorteig davant notari, per tal de concedir al que resultés premiat les mil pessetes amb què Cifesa obsequia l'afavorit.

El concurs per a l'admissió de títols quedarà tancat el 15 de desembre vinent.

Quan Daladier era President del Consell, odiava ferocement el cinema. Havia ordenat a tots els seus col·legues de no deixar-se filmar. Un dia, al Ministeri de la Guerra, sorprenem Herriot, la nostra providència. Conversava amb Paul-Boncour. Sollicitat, l'alcalde de Lió se'n acosta, amable, tot arrossegant davant l'objectiu Paul-Boncour, el qual, els ulls clavats a les finestres de Daladier, exclama: "Si l'amo ens veies!"

Fou el mateix Paul-Boncour qui, a Ginebra, arran d'una conferència sobre el desarmament, gosà fer aquest paral·lel entre Balbo, que acabava de travessar l'Atlàntic, i Pierre Cot, alumne pilot: "Sento molt que la jove-nívola paraula del nostre ministre de l'Aire, que camina sobre les empremtes del seu confrare Balbo...". Uns metres de cel·luloide anulat, naturalment...

En definitiva —pregunta el periodista a Bob—, els vostres records més interessants són els metres de cel·luloide anulats, no és veritat?

—Sí. Fins que no hagi estat inventada la cinemateca de les benelèxies...

LA PRODUCCIO NACIONAL

Caterina Bàrcena ha estat contractada per Cifesa

L'eximia actriu Catalina Bàrcena, després dels seus triomfs a Hollywood, es disposa a filmar les pel·lícules que té contractades amb la nostra marca nacional Cifesa.

Per ja el guió per un eminent literat espanyol a base d'un assumpte suggestiu i modern, Cifesa es disposa a preparar aquesta pel·lícula, que serà la primera que protagonitzarà Caterina Bàrcena per a Cifesa, i que, segons contracte, ha de presentar-se al públic en l'actual temporada 1935 a 1936.

La lectura del guió ha produït agradable impressió als qui l'han escoltat, i Cifesa, així com la mateixa Caterina Bàrcena, tenen la seguretat que amb aquest film el cinema espanyol aconseguirà un triomf més de tipus internacional.

CINEMA EN COLORS

"Becky Sharp" abans d'aparèixer al lleng ho féu a l'escena

Becky Sharp, l'heroïna cinematogràfica de "La Fera de la Vanitat", abans que el lleng l'hagi captada a través de les grans figures a Mamoulian i Miriam Hopkins, aparegué a les taules novatorques amb la seva silueta meravellosa de bellesa i perversitat.

El dia 12 de setembre de 1899 Minnie Maddery Fiske interpretà el rol principal de la referida obra. Minnie Maddery Fiske ha estat jutjada com una de les més glorioses actrius de l'escena, així com excel·lents actors han protagonitzat la bellíssima obra titulada "La Fera de la Vanitat".

El personatge "Rawdon Crawley", interpretat en el film per Alan Mowbray, fou protagonitzat per Maurice Barrymore, pare d'Ethel, Lionel i John. El marqués de Steyne, protagonitzat en el film per Sir Cedric Hardwicke, ho fou en l'escena per lord Tyrone, que fou interpretat per George Arliss en 1904.

El renom farandulenc de Becky Sharp és veritablement tradicional. La immortal Becky té el ranci valor del classicisme literari i escènic. Al lleng arriba també amb el seu aparell d'humanisme i realitat, i hi duu ensams una total innovació.

Color natural, no color pintat. Color arrencat de la naturalesa i de la vida. Labor de tècnics experts, "La Fera de la Vanitat", una nova fita que lluirà la marca Ràdio Films.

AVIAT

ABDUL HAMID

EL SULTAN ROJO

La batalla entre l'ideal de Justícia i el poder absolutista

Una obra sensacional.

Cinema Nacional

Cifesa obre un concurs amb un premi de mil pessetes

Com és públic entre els aficionats al set art, Cifesa ha contractat l'eximia actriu Caterina Bàrcena per a protagonitzar tres pel·lícules a base d'assumptes i ambientament català. Doncs bé: en adreçar-se al senyor Gregori Martínez Sierra sollicitant un guió per a l'esmentada obra, aquest ha cregut que el més convenient seria, per tal de realitzar un film del gust del públic, obrir un concurs, el qual consistiria a donar mil pessetes com a premi a aquell que suggerís el títol d'una obra que Cifesa i els seus directores considerin propi per a ésser portada al llengua catalana per la sudita Caterina Bàrcena.

El concurs consisteix en què, sota una plica closa, amb nom, cognoms i adreça dels concurrents, aquests envien a Cifesa, Mar, 60, Valencia, títol de la novel·la, conte, comèdia, sarsuela, drama, personatge històric o legendari que considerin apte, i l'obra o personatge podrà ésser de caràcter còmic, sentimental, dramàtic o melodramàtic. Al títol que s'indiqui haurà d'acompanyar-se una lleugera explicació del personatge, el qual no excedirà de deu línies escrites a màquina. Naturalment, els títols han d'ésser d'obres originals espanyoles, bé modernes o bé clàssiques.

Si el títol que resultés acceptat fos suggerit per dos o més concurrents, entre aquests es realitzarà un sorteig davant notari, per tal de concedir al que resultés premiat les mil pessetes amb què Cifesa obsequia l'afavorit.

El concurs per a l'admissió de títols quedarà tancat el 15 de desembre vinent.

Quan Daladier era President del Consell, odiava ferocement el cinema. Havia ordenat a tots els seus col·legues de no deixar-se filmar. Un dia, al Ministeri de la Guerra, sorprenem Herriot, la nostra providència. Conversava amb Paul-Boncour. Sollicitat, l'alcalde de Lió se'n acosta, amable, tot arrossegant davant l'objectiu Paul-Boncour, el qual, els ulls clavats a les finestres de Daladier, exclama: "Si l'amo ens veies!"

Fou el mateix Paul-Boncour qui, a Ginebra, arran d'una conferència sobre el desarmament, gosà fer aquest paral·lel entre Balbo, que acabava de travessar l'Atlàntic, i Pierre Cot, alumne pilot: "Sento molt que la jove-nívola paraula del nostre ministre de l'Aire, que camina sobre les empremtes del seu confrare Balbo...". Uns metres de cel·luloide anulat, naturalment...

En definitiva —pregunta el periodista a Bob—, els vostres records més interessants són els metres de cel·luloide anulats, no és veritat?

—Sí. Fins que no hagi estat inventada la cinemateca de les benelèxies...

LA PRODUCCIO NACIONAL

Caterina Bàrcena ha estat contractada per Cifesa

L'eximia actriu Catalina Bàrcena, després dels seus triomfs a Hollywood, es disposa a filmar les pel·lícules que té contractades amb la nostra marca nacional Cifesa.

Per ja el guió per un eminent literat espanyol a base d'un assumpte suggestiu i modern, Cifesa es disposa a preparar aquesta pel·lícula, que serà la primera que protagonitzarà Caterina Bàrcena per a Cifesa, i que, segons contracte, ha de presentar-se al públic en l'actual temporada 1935 a 1936.

La lectura del guió ha produït agradable impressió als qui l'han escoltat, i Cifesa, així com la mateixa Caterina Bàrcena, tenen la seguretat que amb aquest film el cinema espanyol aconseguirà un triomf més de tipus internacional.

CAPITOL

DIJOS, ESTRENA

"Becky Sharp" abans d'aparèixer al lleng ho féu a l'escena

Becky Sharp, l'heroïna cinematogràfica de "La Fera de la Vanitat", abans que el lleng l'hagi captada a través de les grans figures a Mamoulian i Miriam Hopkins, aparegué a les taules novatorques amb la seva silueta meravellosa de bellesa i perversitat.

El dia 12 de setembre de 1899 Minnie Maddery Fiske interpretà el rol principal de la referida obra. Minnie Maddery Fiske ha estat jutjada com una de les més glorioses actrius de l'escena, així com excel·lents actors han protagonitzat la bellíssima obra titulada "La Fera de la Vanitat".

El personatge "Rawdon Crawley", interpretat en el film per Alan Mowbray, fou protagonitzat per Maurice Barrymore, pare d'Ethel, Lionel i John. El marqués de Steyne, protagonitzat en el film per Sir Cedric Hardwicke, ho fou en l'escena per lord Tyrone, que fou interpretat per George Arliss en 1904.

El renom farandulenc de Becky Sharp és veritablement tradicional. La immortal Becky té el ranci valor del classicisme literari i escènic. Al lleng arriba també amb el seu aparell d'humanisme i realitat, i hi duu ensams una total innovació.

Color natural, no color pintat. Color arrencat de la naturalesa i de la vida. Labor de tècnics experts, "La Fera de la Vanitat", una nova fita que lluirà la marca Ràdio Films.

AVIAT

ABDUL HAMID

EL SULTAN ROJO

La batalla entre l'ideal de Justícia i el poder absolutista

Una obra sensacional.

Cinema Nacional

Cifesa obre un concurs amb un premi de mil pessetes

Com és públic entre els aficionats al set art, Cifesa ha contractat l'eximia actriu Caterina Bàrcena per a protagonitzar tres pel·lícules a base d'assumptes i ambientament català. Doncs bé: en adreçar-se al senyor Gregori Martínez Sierra sollicitant un guió per a l'esmentada obra, aquest ha cregut que el més convenient seria, per tal de realitzar un film del gust del públic, obrir un concurs, el qual consistiria a donar mil pessetes com a premi a aquell que suggerís el títol d'una obra que Cifesa i els seus directores considerin propi per a ésser portada al llengua catalana per la sudita Caterina Bàrcena.

El concurs consisteix en què, sota una plica closa, amb nom, cognoms i adreça dels concurrents, aquests envien a Cifesa, Mar, 60, Valencia, títol de la novel·la, conte, comèdia, sarsuela, drama, personatge històric o legendari que considerin apte, i l'obra o personatge podrà ésser de caràcter còmic, sentimental, dramàtic o melodramàtic. Al títol que s'indiqui haurà d'acompanyar-se una lleugera explicació del personatge, el qual no excedirà de deu línies escrites a màquina. Naturalment, els títols han d'ésser d'obres originals espanyoles, bé modernes o bé clàssiques.

Si el títol que resultés acceptat fos suggerit per dos o més concurrents, entre aquests es realitzarà un sorteig davant notari, per tal de concedir al que resultés premiat les mil pessetes amb què Cifesa obsequia l'afavorit.

El concurs per a l'admissió de títols quedarà tancat el 15 de desembre vinent.

Quan Daladier era President del Consell, odiava ferocement el cinema. Havia ordenat a tots els seus col·legues de no deixar-se filmar. Un dia, al Ministeri de la Guerra, sorprenem Herriot, la nostra providència. Conversava amb Paul-Boncour. Sollicitat, l'alcalde de Lió se'n acosta, amable, tot arrossegant davant l'objectiu Paul-Boncour, el qual, els ulls clavats a les finestres de Daladier, exclama: "Si l'amo ens veies!"

Fou el mateix Paul-Boncour qui, a Ginebra, arran d'una conferència sobre el desarmament, gosà fer aquest paral·lel entre Balbo, que acabava de travessar l'Atlàntic, i Pierre Cot, alumne pilot: "Sento molt que la jove-nívola paraula del nostre ministre de l'Aire, que camina sobre les empremtes del seu confrare Balbo...". Uns metres de cel·luloide anulat, naturalment...

En definitiva —pregunta el periodista a Bob—, els vostres records més interessants són els metres de cel·luloide anulats, no és veritat?

—Sí. Fins que no hagi estat inventada la cinemateca de les benelèxies...

LA PRODUCCIO NACIONAL

Caterina Bàrcena ha estat contractada per Cifesa

L'eximia actriu Catalina Bàrcena, després dels seus triomfs a Hollywood, es disposa a filmar les pel·lícules que té contractades amb la nostra marca nacional Cifesa.

Per ja el guió per un eminent literat espanyol a base d'un assumpte suggestiu i modern, Cifesa es disposa a preparar aquesta pel·lícula, que serà la primera que protagonitzarà Caterina Bàrcena per a Cifesa, i que, segons contracte, ha de presentar-se al públic en l'actual temporada 1935 a 1936.

La lectura del guió ha produït agradable impressió als qui l'han escoltat, i Cifesa, així com la mateixa Caterina Bàrcena, tenen la seguretat que amb aquest film el cinema espanyol aconseguirà un triomf més de tipus internacional.

OMPLINT UN BUIT

El film humorístic que mancava a la producció nacional

Contra aquest ambient de preocupacions i conflictes en què viu el món no hi ha res com un espectacle divertit.

L'home de negocis, dedicat al moviment de les grans quantitats; la bella dama, reclosa a casa seva, l'oficinista avorrit amb les seves vuit hores d'activitat; el jornalet que no sap d'altres coses sinó de reivindicacions socials; tothom acull amb molta d'alegria unes hores d'esbarjo.

Per lluitar-nos de "tots aquests mals", Cifesa, la productora cinematogràfica que tant es preocupa del cinema nacional ha portat a la pantalla una pel·lícula que serà un èxit definitiu d'humor. Títol? "La filla del penal". Realitzador de de l'assumpt? Maroto.

Amb ella — amb "La filla del penal" — pot tenir la seguretat el nostre públic que no existeixen preocupacions, conflictes ni problemes difícils. Carmen de Lucio, Blanca Negri i Antoni Vico, principals "herois" de la pel·lícula, són els encarregats de demostrar-nos que encara podem esperar en aquest món moments de veritable felicitat.

"La filla del penal", el film humorístic que li mancava al nostre cinema, serà presentat pròximament en totes les sales d'Espanya.

COSES DE HOLLYWOOD

Un famós compositor, imitador d'estrelles

Ultra ésser un excellent compositor, Mack Gordon és un notable cantant que pot imitar a la perfecció les figures més prominents del cinema. Però els seus imitacions no apareixen al lleng, cor el compositor les executa a la seva oficina dels estudis Paramount, on acostuma a aplegar-se un interessant grup d'espectadors quan corre la veu que ordon es disposa a provar una nova cançó.

Mack Gordon i Harry Revel, que treballen sempre junts, escriuen les seves cançons per a determinades estrelles i Mack s'encarrega de comunicar-los cert segell característic amb el seu coneixement de les peculiaritats de cada actor o actriu.

No fa molt compongueren quatre cançons que Bing Crosby anava a cantar en "Twee ter Tenight" i Gordon provà cada número cantant amb la veu greu i llanguida del notable baríton i imitant els seus gestos a la perfecció.

Igual fa quan compon cançons per a Carl Brisson, Joe Morrison, Dixie Lee o qualsevol altre cantant. Molt la seva veu amb tal habilitat que igual pot imitar un tenor que una tipte lleugera.

Mack declara que la seva gesta màxima fou la imitació de Mary Ellis, de l'elenc del teatre Metropolita de Nova York, quan escrivia les cançons de "Paris in Spring".

PROJECTOR

AVUI, EL CATALUNYA

estrena el darrer film de Benito Perojo, "Es mi hombre". Amb aquesta pel·lícula debuta al lleng el popular actor de teatre Valeriano León. Dos artistes tan voluts del públic cinematogràfic com Ricardo Núñez i Mary del Carmen figuren també en el repartiment d'aquest film. La coneguda triple Selma Pérez de Carpio s'ha prestat gentilmente a cantar la famosa "java" francesa que porta el títol de la cinta, i que constituirà segurament una de les escenes més aplaudides de la pel·lícula. Carlos Arniches és l'autor de l'argument de "Es mi hombre". Benito Perojo n'és el director. No cal presentar-los. Arniches és el creador d'un dels més celebrats gèneres teatrals. Perojo és l'home que ha donat al cinema nacional una normalitat, i el realitzador peninsular que coneix més bé l'ofici.

La modestia personal de Sobrevilla, autor i director de "La hija de Juan Simón", en simpedeix, per ara, profunditzar més en els seus propòsits... Es home, com a base, de moltes accions, però de poques paraules...

La modestia personal de Sobrevilla, autor i director de "La hija de Juan Simón", en simpedeix, per ara, profunditzar més en els seus propòsits... Es home, com a base, de moltes accions, però de poques paraules...

La modestia personal de Sobrevilla, autor i director de "La hija de Juan Simón", en simpedeix, per ara, profunditzar més en els seus propòsits... Es home, com a base, de moltes accions, però de poques paraules...

La modestia personal de Sobrevilla, autor i director de "La hija de Juan Simón", en simpedeix, per ara, profunditzar més en els seus propòsits... Es home, com a base, de moltes accions, però de poques paraules...

La modestia personal de Sobrevilla, autor i director de "La hija de Juan Simón", en simpedeix, per ara, profunditzar més en els seus propòsits... Es home, com a base, de moltes accions, però de poques paraules...

La modestia personal de Sobrevilla, autor i director de "La hija de Juan Simón", en simpedeix, per ara, profunditzar més en els seus propòsits... Es home, com a base, de moltes accions, però de poques paraules...

La modestia personal de Sobrevilla, autor i director de "La hija de Juan Simón", en simpedeix, per ara, profunditzar més en els seus propòsits... Es home, com a base, de moltes accions, però de poques paraules...

La modestia personal de Sobrevilla, autor i director de "La hija de Juan Simón", en simpedeix, per ara, profunditzar més en els seus propòsits... Es home, com a base, de moltes accions, però de poques paraules...

La modestia personal de Sobrevilla, autor i director de "La hija de Juan Simón", en simpedeix, per ara, profunditzar més en els seus propòsits... Es home, com a base, de moltes accions, però de poques paraules...

La modestia personal de Sobrevilla, autor i director de "La hija de Juan Simón", en simpedeix, per ara, profunditzar més en els seus propòsits... Es home, com a base, de moltes accions, però de poques paraules...

La modestia personal de Sobrevilla, autor i director de "La hija de Juan Simón", en simpedeix, per ara, profunditzar més en els seus propòsits... Es home, com a base, de moltes accions, però de poques paraules...

La modestia personal de Sobrevilla, autor i director de "La hija de Juan Simón", en simpedeix, per ara, profunditzar més en els seus propòsits... Es home, com a base, de moltes accions, però de poques paraules...

La modestia personal de Sobrevilla, autor i director de "La hija de Juan Simón", en simpedeix, per ara, profunditzar més en els seus propòsits... Es home, com a base, de moltes accions, però de poques paraules...

La modestia personal de Sobrevilla, autor i director de "La hija de Juan Simón", en simpedeix, per ara, profunditzar més en els seus propòsits... Es home, com a base, de moltes accions, però de poques paraules...

La modestia personal de Sobrevilla, autor i director de "La hija de Juan Simón", en simpedeix, per ara, profunditzar més en els seus propòsits... Es home, com a base, de moltes accions, però de poques paraules...

La modestia personal de Sobrevilla, autor i director de "La hija de Juan Simón", en simpedeix, per ara, profunditzar més en els seus propòsits... Es home, com a base, de moltes accions, però de poques paraules...

La modestia personal de Sobrevilla, autor i director de "La hija de Juan Simón", en simpedeix, per ara, profunditzar més en els seus propòsits... Es home, com a base, de moltes accions, però de poques paraules...

La modestia personal de Sobrevilla, autor i director de "La hija de Juan Simón", en simpedeix, per ara, profunditzar més en els seus propòsits... Es home, com a base, de moltes accions, però de poques paraules...

La modestia personal de Sobrevilla, autor i director de "La hija de Juan Simón", en simpedeix, per ara, profunditzar més en els seus propòsits... Es home, com a base, de moltes accions, però de poques paraules...

La modestia personal de Sobrevilla, autor i director de "La hija de Juan Simón", en simpedeix, per ara, profunditzar més en els seus propòsits... Es home, com a base, de moltes accions, però de poques paraules...

La modestia personal de Sobrevilla, autor i director de "La hija de Juan Simón", en simpedeix, per ara, profunditzar més en els seus propòsits... Es home, com a base, de moltes accions, però de poques paraules...

La modestia personal de Sobrevilla, autor i director de "La hija de Juan Simón", en simpedeix, per ara, profunditzar més en els seus propòsits... Es home, com a base, de moltes accions, però de poques paraules...

La modestia personal de Sobrevilla, autor i director de "La hija de Juan Simón", en simpedeix, per ara, profunditzar més en els seus propòsits... Es home, com a base, de moltes accions, però de poques paraules...

La modestia personal de Sobrevilla, autor i director de "La hija de Juan Simón", en simpedeix, per ara, profunditzar més en els seus propòsits... Es home, com a base, de moltes accions, però de poques paraules...

La modestia personal de Sobrevilla, autor i director de "La hija de Juan Simón", en simpedeix, per ara, profunditzar més en els seus propòsits... Es home, com a base, de moltes accions, però de poques paraules...

La modestia personal de Sobrevilla, autor i director de "La hija de Juan Simón", en simpedeix, per ara, profunditzar més en els seus propòsits... Es home, com a base, de moltes accions, però de poques paraules...

La modestia personal de Sobrevilla, autor i director de "La hija de Juan Simón", en simpedeix, per ara, profunditzar més en els seus propòsits... Es home, com a base, de moltes accions, però de poques paraules...

FINANCES

Market de l'été

La primera sessió de la setmana
va ésser bastant concorreguda, i les
transaccions escasses.

Blats: Les ofertes, un xic més abundoses, però amb preus sostinguts; amb tot no hi ha possibilitat per ara que aquest negoci rutlli com

Farines: Sense variació, i els preus només que sostinguts; aquesta situació persistirà mentre hi hagi dificultat per aconseguir el blat.

...viat com desapareguin aquests inconvenients és possible que els preu-
tendeixin a afiblar.

Morace: La cotització no presenta variació; la demanda només que regular.

licitud per l'ordi sigui poc important
els preus seguien, igual que altres
dies, al voltant de 37 pessetes posat
Barcelona. La ciutat sostinguda

les vendes per a altres places, bas-
tant actives. Oferien d'Extremadur
a 31 i 32 pessetes en vagó sortida
segons tarifa.

Garrofes: Per ara mantenen els preus fermes, encara que les vendes no siguin molt importants.

economica

bastant notable respecte a la recaptació del mateix període de l'any anterior. El saldo conjunt, però, encara és inferior en prop de vuit milions de pessetes.

bre 1935 . . .	Ptes. 7.975.071
bre 1934 . . .	" 6.000.000

Presencia en más . Ptes. 1.558.378

abre 1934	"	212.777.536
ència en menys .	Ptes.	7.892.601

Podou ésser substituïts amb noves autoritzacions.

autoritzacions aquells permisos prev
de canvi que no foren utilitzats, ja sig
total o parcialment, per causes just
ficades.

EL BALANÇ DE LA COMPANYIA
DE TABACS DE FILIPINES
Han estat aprovats darrerament e

comptes de la Companyia de Tabacs Filipines corresponents a l'any 1934. El benefici total obtingut en el referit exercici és de 8.345.270 pesseres contra 8.006.676 l'any anterior.

Com sigui que ja ha estat lliurat.

7 per 100 a compte dels beneficis, quan
un 10 per 100 que serà abonat dins
pocs dies.

Augment de les exportacions d'oli d'oliva

Enguany hom observa una major activitat en les sortides d'oli d'oliva amb destí a l'estranger que no en

comandes d'aquest gènere és aprecia-
da a les Repúbliques de l'Amèrica
Central, les quals, davant el conflic-
te chinès, han volgut aconseguir

els estocs d'oli, per tal de trobar-
previnguts en cas que Itàlia es vegi
impossibilitada de servir aquells me-
cats, ja sigui atenint-se a les su-

ciens econòmiques o bé per servir les necessitats del país.

COTONS ★ Informació de la casa Emili M. Gaissert ★ Dia 4 de novembre del 1933

[illegible]

CERESALS, FARINES I DESPULLES	LLEGUNS, FARRATGES I ALTRES
--------------------------------------	------------------------------------

Segete	94	87	Segete	17	18	Segete	170	160	Fais courts	3	2
Martins negro claro	84	67				Martins negro claro	110	100		3	2
Segete 0	67	63	(Press on sale in quarters of no live diamond)			Segete 0	105	110	(Press on quarters of no other diamond cuts)		
Trompete	40	50				Trompete					

COMENTARI

Dimenge, després del partit jugat al camp de Les Corts, el Barcelona va rebre de mans del president de la Federació Catalana la copa que el testimoniarà com a campió de Catalunya 1935-36. Aquesta va ésser la consagració oficial d'un triomf que de fet ja s'havia adjudicat l'equip en finalitzar la primera volta. Renouem, doncs, amb els d'aquelles plaques la nostra felicitació al club barcelonès per haver sabut conservar el títol que va adjudicar-se la temporada passada.

Una circumstància molt fàcilment s'ha dementar que cal remarcar en honor a l'equip barcelonista. Ha sabut conservar el títol de campió, i això no ho pot aconseguir d'una manera fàcil, filla d'una bona estrella, sinó per un esforç de superació, millorant la seva forma anterior, posant càtedra de bon futbol i aconseguint d'aquesta manera un esportista tornar a revalidar l'entusiasme per l'espectacle futbolístic i atraient novament les multituds als estadi de la lluita.

A l'homenatge tribuat als jugadors dimenge a la nit i durant el qual els hi dedicarem les nostres activitats a la política esportiva hi forem afluïts amb una gran multitud de gent, veient associats hi fent present a l'equip vencedor en representació de tots els altres contingents en aquest campionat suau acobat, que la nostra missió de crítica ha d'anar seguida sempre, naturalment, de blâme o d'elogi.

Blasmar l'actuació d'un jugador, jutjar-lo amb paraules que de vegades li semblen un xic dura per la labor desenvolupada, no és en el fons altra cosa que l'afany d'advertir-lo per a dur-lo a l'èxtasi i encaminar-lo a la possible perfecció. Del millorament individual n'ha d'èsser la bellesa del conjunt. D'un bon jugador la victòria d'un equip, i en promou l'equip l'entusiasme dels colors que són l'orgull i el bon nom d'un club. Per a nosaltres catalans, per al nostre sentiment catalanista, moltes vegades la superioritat esportiva en el conjunt promou ens ha compensat d'altres amargors passades.

Quan la tasca d'un equip o de el joc emprat per tot l'equip durant la lluita que ens cal ressenyar s'ha fet mercedor d'elogi, la nostra feina és més plena, la ploma llisca damunt el paper més fàcilment i el nostre treball és més agradable. T'ixim, doncs, una garlanda de fulles de roure, emblema de fortitud, i que cada lector hi encasti les flors que regni més escales per a oferir a l'equip campió de Catalunya, que enganyat és d'èsser el veterà Futbol Club Barcelona.

Tenim també un sots-campió. És el Badalona, l'entusiasta club de la costa que en el partit jugat dimenge va aconseguir-se aquest honorífic lloc que no tenim segur fins al darrer moment. Mereix premi a una tasca persistent que l'ha portat a assolir un envoltor lloc entre els clubs de primera categoria. El seu darrer contrarietat va ésser el Júpiter, el club que s'ha quedat a la cua de la classificació per una sèrie de circumstàncies desfavorables que a darrera hora van tenir a malmetre-hi les belles performances dels primers partits, quan no es inclinava a creure en el modest paper que li estava reservat. És un cas similar a l'esdeveniment al Girona, que no ha pogut acumular més de vuit punts.

Contràriament, el Sabadell, que va al tercer lloc, i l'Espanyol empatat amb el Girona, han estat dos clubs que a mesura que la competició tocava al seu terme han vist millorada la seva situació, però han fet tard. Ho manca aquella regularitat d'actuació esportiva que mena al triomf, i aquest no ha aconseguit el lloc que mereixia la tradició dels colors que respectivament defensen.

BLANC

FRONTO PRINCIPAL PILARCS

Avui, dimarts, tarda

TABOADA-VICENTE I

contra

GUILLERMIN-RAMOS II

Mit

GURUCEAGA-ARRIOLA

contra

ARGARATE-IBARLUCEA

El Barcelona - Espanyol

finí amb empat a un gol

La multitud acudí a presenciar aquest interessant partit, omplint el camp de Les Corts. L'instint popular no s'enganya i amb la seva presència donava una animació extraordinària a les magnífiques graderies i tribunes del terreny de joc. L'afició preveia emoció en la lluita i l'entusiasme, cosa que els hem d'escriure basant-nos íntegrament en les possibilitats tècniques de cada bàndol no podiem sospitar.

El partit tingué emoció i tingué interès fins als darrers moments, perquè el resultat fou incert, mentre la bola estigué en joc. Lluitaven dos equips que en el llarg del torneig que fins dimenge havien demostrat ésser millor l'un que l'altre, però que en el partit que comentem les forces es mostraven ben igualades, desgraciadament, però, perquè una dels contendents actuava amb baixa forma, no pas perquè el contrari hagués millorat, la seva baixa.

El cas, però, és que en el camp veíem dimenge una lluita ben anviada, ço que vol dir que les possibilitats del triomf existien per ambdues bandes i el resultat final va ésser justicier en no decantar-se en contra de cap equip. Si l'Espanyol no es mostrà millor que el Barcelona, pot donar-se per satisfet d'haver aconseguit una victòria moral que ben malament calgué als ecclèsiats del club barcelonista. Però, a més, té poca importància quan s'ha portat tant d'avantatge, però sofrir el primer contrarietat — pot perquè es tracta d'un empat — en la darrera lluita i que el Júpiter, el club que no aconseguí, pel fanàtic barcelonista té un gran valor i el diu que és pot de manifest, amb una gran xifra de presència, i encara que tingué una importància relativa, és un contrarietat que coincideix amb unes mesures de desafecció — encara que poques — dels afectes al moment de rebre l'equip, i la copa

El Campionat de Catalunya de futbol

El Barcelona és campió de Catalunya 1935-36

EL BADALONA, SOTS-CAMPIO

El Barcelona empatà amb l'Espanyol, el Badalona va batre el Júpiter, i el Girona i el Sabadell empataren. A la primera categoria B, el Sant Andreu en guanyar l'Europa, se situa novament al cap de la classificació.

que premia l'obtenció d'un campionat aconseguit en una brillant forma com feia temps no havíem presenciat.

Sortí al camp l'equip de l'Espanyol amb ganes de guanyar esperonat per l'amor propi de vencer al Barcelona i de bell antuvi posà de manifest aquesta desitjos donant un gran impuls al joc i imposant un tren ben viu. Això, que no causa ja sorpresa a ningú que hagi seguit les luites futbolístiques a casa nostra, que sempre hem vist com creixia la moral d'un equip quan s'ha acarat amb el Barcelona i més si aquest ha estat com ara en forma destacada dels altres; es veu que sorprenent els components de l'equip blau-grana d'una tal manera que en tota la durada del matx no sabien refer-se'n. No es veia aquell famós conjunt barcelonès per enlloc i així feu que descendissin al nivell de l'adversari. I moments hi hagué que l'Espanyol fou el millor i en altres excel·lència el Barcelona, i per això trobem just que el Barcelona marqués un gol i més tard l'Espanyol n'aconseguís un altre.

Diguem tot seguit que el gol blau-grana fou de tan bella factura que bé valia l'acudir a veure el partit. Va ésser en el primer temps i el preparà mestriolament Vantolrà internament i amb el seu coneixement de joc comprengué que l'excel·lent posició en què s'havia col·locat Martorell li impedia la rematada i passà tan precis a Pàges que aquest, oportunissimament, acabà bellament la jugada enviant la bola a la xarxa. Tres herois, Vantolrà, Pàges i Martorell, perquè el gol era imparabla.

Méys espectacular va ésser el de l'Espanyol, aconseguit al segon temps, al cap de vint-i-cinc minuts. Una pilota passada per Quesada a Prat, aquest la centrà produint una falsa sortida del porter iorra i en un batall Bosch rematà desviat la pilota Zabalo, fins que Green trobà l'oportunitat d'enviar-la a la xarxa.

Xutx al pal, oportunitats de marcar perdudes i no cal dir la influència que aquests esforços malmesos acostumen tenir en la marxa d'un partit, però tal com anà la lluita dimenge no podem pas dir-ne ni culpable ni mala, estrugança, sinó el poc sentiment de les línies atacants. D'aquestes, per comparança amb actuacions anteriors, la pitjor va ésser el quintet blau-grana. El què són les coses. Pàges va complir bé la seva tasca i tal vegada va ésser el millor, però creiem sincerament que si al seu lloc hi hagués hagut Munillo el rendiment de la línia atacant hauria estat més eficaç. La competència a què han eribat Munillo i Fernández és difícil de superar-la i probablement aquest no hauria tingut una actuació tan grisa com la que tingué dimenge. Fallà Escollà i una girada de peu a mig partit acabà d'handicapar-lo. D'olent com a davantier estigué Raich, encara que va estar treballador com sempre, i Vantolrà tingué uns bons moments, però no tingué amb què ligar les jugades. Aquest jugador sofrí una aparatosa caiguda en topar amb una defensa, la qual sembla no tindrà desagradables conseqüències.

La ratlla mitgera tingué moments bons i dolents judicada en conjunt, amb tot, creiem que no va pas perdre' per ella el partit. La part defensiva, la més regular de totes, emmig del general desgavell, va fer un bon paper suficient per a esgarriar l'atac contrari. Iorra, un xic atabalat, féu unes sortides poc afortunades, que no tinguéren més finals conseqüències per la manca d'eficàcia de la davantera contrària.

L'Espanyol, tal amb Martorell, un bon porter i per a batre'l calia una davantera que dimenge no vàrem veure. Parà tot el que li enviaren i ben secundat pel què el què a hém qualificat d'imparabla. Pardo i Pérez jugaren un bon partit i també Soler en els mitjos, i els seus companys de línia, quan se tractava d'estar a la defensiva, també eren eficaços.

Prat, que el tenim per un bon element, ben poc va fluir-se en aquest partit. Bosch, a l'altre extrem, va superar-lo. Quesada va ésser força eficaç i Green, un xic apagat, va fer tan observar que era al camp, quan tingué l'encert de marcar el gol.

El partit fou dur, propi de campió i el hi hagué llesionats. No arribà a embrutar-se perquè l'àrbitre no ho deixà fer.

Jugaren pel Barcelona: Iorra; Zabalo, Arans; Balmansa, Berkesy, Bardina; Vantolrà, Raich, Escollà, Fernández i Pàges.

Espanyol: Martorell; Pardo, Pérez; Espada, Soler, Lluçena; Prat, Quesada, Green, Manolin i Bosch.

Tingué cura de l'arbitratge el col·legiat Escartín. Ho féu bé, però filla tan prim amb els "oficiats" que per excés de zel s'assenyala algun que altre moment no ho era, i això sempre perjudica. Amb tot reconeixem la seva imparcialitat i sabé fer-se respectar en tot moment.

FRONTO NOVELTATS

Avui, dimarts, tarda, a les 4

Partit a estella

AZCUE-TRUCHI

contra

FIDEL-CHIO. ERDOZA

Mit, a les 10:15

Partit a sala

IZAGUIRRE-URSAY

contra

ZARRAGA-UNAMUNO

Detalla per cartells

L'EQUIP CAMPIO

Acabem de ressenyar un Barcelona-Espanyol que ha deixat la màxima expectació que podia, per a dimenge omplir de gom a gom el camp de can Ràbia, amb mitjà, no gens menys, que d'un Espanyol-Barcelona.

El Badalona, en vencer el Júpiter, és proclamat sots-campió

Encara que la màxima atenció de la jornada recaigués en el partit entre els dos eternals rivals, Barcelona i Espanyol, el matx que a la mateixa hora se celebrava entre el Júpiter i el Badalona — també rivals dintre de la seva categoria — constituïa, en canvi, per les circumstàncies indicades en què es trobaven els futurs aspirants al lloc de sots-campió, com un partit revesit del màxim interès i com una lluita que oferís totes les garanties que l'espectador que hi assistís veuria un bon partit.

Aquestes suposicions, cosa no gaire normal en coses del futbol, es convertiren en realitat. La lluita de dimenge al Poble Nou, ens va proporcionar una tarda de bon futbol, i això, encara que sembla inverosmènt, va correspondre més al Júpiter que no pas al Badalona, que fou l'equip que va eixir victorios.

El Júpiter, com té ja per costum, va ésser l'equip que millor joc va efectuar i que més ocasions se li presentaren per a marcar, però el Badalona, a base de més decisió en la seva davantera, va aconseguir finalment contrarietat la sorpresa que l'equip blanc-verd va donar al començament del segon temps. El partit va començar amb un atac del Badalona, en el qual Betancourt es féu distingir. Després va passar el domini a pertanyer al Júpiter, el qual repetidament posava la bola per davant del marc de Navés. Aquestes avançades no tinguéren un resultat positiu per les causes que són ja tradicionals en la davantera blanc-verda.

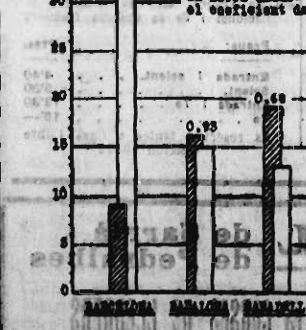
S'ha parlat molt que el Júpiter és mereix la victòria, però que no l'obté. Exemple: el partit darrer amb el Sabadell i abans d'això amb el Badalona. Les causes, doncs, forçosament han d'existir, i aquestes recauen en el tercer central de l'atac. Aquestes tres elements són d'una estatura molt baixa i si tenim present que per regla general les línies defensives dels nostres equips són completament oposades, es convindrà que aquesta és una de les principals causes d'aquesta ineficàcia. Per altra banda, el conductor de la línia, Garcia, no encaixa gaire amb el joc dels seus companys i Mena, a la línia mitjana, amb el seu joc poc eficaç, fa que l'interior hagi de baixar sempre a omplir el seu lloc.

Malgrat aquestes falles de la davantera del Júpiter, en els primers quinze minuts de la segona part, la línia d'atac local va aconseguir empatar a dos gols amb el Badalona, resultant que tal com anaven les coses feia tement que el Júpiter guanyés el partit. Però a partir de la meitat de la segona part, els atacs del Júpiter perderen consistència i fou aleshores quan el Badalona va decidir el partit encara que d'una manera difícil.

El Júpiter, com té ja per costum, va ésser l'equip que millor joc va efectuar i que més ocasions se li presentaren per a marcar, però el Badalona, a base de més decisió en la seva davantera, va aconseguir finalment contrarietat la sorpresa que l'equip blanc-verd va donar al començament del segon temps. El partit va començar amb un atac del Badalona, en el qual Betancourt es féu distingir. Després va passar el domini a pertanyer al Júpiter, el qual repetidament posava la bola per davant del marc de Navés. Aquestes avançades no tinguéren un resultat positiu per les causes que són ja tradicionals en la davantera blanc-verda.

S'ha parlat molt que el Júpiter és mereix la victòria, però que no l'obté. Exemple: el partit darrer amb el Sabadell i abans d'això amb el Badalona. Les causes, doncs, forçosament han d'existir, i aquestes recauen en el tercer central de l'atac. Aquestes tres elements són d'una estatura molt baixa i si tenim present que per regla general les línies defensives dels nostres equips són completament oposades, es convindrà que aquesta és una de les principals causes d'aquesta ineficàcia. Per altra banda, el conductor de la línia, Garcia, no encaixa gaire amb el joc dels seus companys i Mena, a la línia mitjana, amb el seu joc poc eficaç, fa que l'interior hagi de baixar sempre a omplir el seu lloc.

Malgrat aquestes falles de la davantera del Júpiter, en els primers quinze minuts de la segona part, la línia d'atac local va aconseguir empatar a dos gols amb el Badalona, resultant que tal com anaven les coses feia tement que el Júpiter guanyés el partit. Però a partir de la meitat de la segona part, els atacs del Júpiter perderen consistència i fou aleshores quan el Badalona va decidir el partit encara que d'una manera difícil.

A GIRONA

El Girona, malgrat dominar intensament el Sabadell, aconseguí empatar amb dificultat.

Decididament, el Girona no juga amb sort. No volem dir que actualment els locals comptin amb un equip de gran classe, això no; però sí tenen un equip discret que, de no haver-lo acompanyat la desgràcia en diversos partits, havia de classificar-se en millor posició.

Recordem el primer partit de campionat, quan en el seu propi camp fou batut pel Júpiter.

I bé, dimenge va estar a punt de repetir-se aquella anomalia tan freqüent en el futbol. Podia molt ben guanyar l'equip que, damunt el terreny, va trobar-se en inferioritat.

L'equip del Sabadell, sense cohesió, excel·lí solament en la part defensiva. Durant tota la primera part, els locals dominaren intensament els seus antagonistes i solament diverses arrencades que esdevinien perilloses per l'oportunitat de Gual, obligaren el tercer defensiu gironí a intervenir. Al cap de 30 minuts de joc, una passada llarga, inofensiva, fa intervenir Farró, que en voler lluitar la bola a Francàs l'introdueix el mateix dintre el marc.

Aquest gol desconcerta visiblement els gironins; però aviat reaccionen i tornen a imposar-se, però la davantera no arriba a fer joc efectiu. Al centre de la línia no hi ha jugador que cobreixi el lloc; hi ha solament un minyó reservista, ple de facultats, que fa el que pot i no el que hauria de fer, més, si es té compte que la parella de defenses contràries estan actuant amb molt d'encert, ajudats amb molta efectivitat per Font, que ha fet una partida magnífica.

En el curs d'aquesta tanda de joc, el Girona ha perdut diverses oportunitats de marcar. Lluc, completament sol davant el marc contrari, sense cohesió, i Florença atura molt bé. També Vilalta ha assenyalat un penal contra el Sabadell, per fault de Moral a Barceló, quan el gol era imminent, i que tirat per Torredelló s'ha deturat pel travesser.

A la segona part, el joc ja ha estat més anivellat, adoncs el Sabadell hi ha hagut moments que ha superat els gironins, però el joc ha estat deslucit i prodigat en incidents pel joc dur i a estones brutal que s'ha desenvolupat, malgrat el concert de xifut amb què ens ha obsequiat Vilalta.

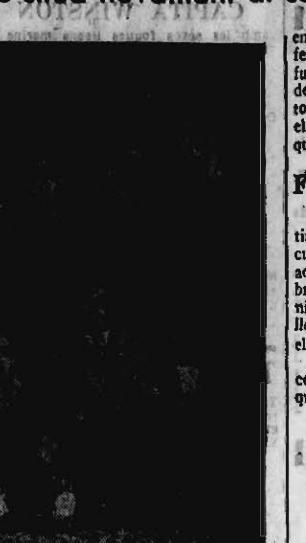
També els locals han perdut diverses ocasions de marcar. Recordem un córner en què la bola s'escumia de les mans de Florença, i Blanc la tragué gairebé de dintre del marc, i un xut de Ferrer que toca el pal. També Gual ha estat a punt de marcar, però la bola ha tocat un pal.

Mancaven quatre minuts per a acabar, quan Ferrer, rematant un cop franc llançat per Castiella, que diu sigui de passada, ha fet una excel·lent partida, aconseguint el gol de l'empat. L'ovació, que acull aquest gol és imponent.

El públic gironí que assistí a la partida, i que abans de començar el joc donava per guanyat el partit, a mitja part no podia amagar el seu pessimisme, i quan Ferrer aconseguí l'empat estiguéren molt contents del punt aconseguit. Remarquem això, perquè, paradoxalment, malgrat esperar guanyar, vist el desenvolupament de la partida, un empat assolit amb penes i treballa quan ja ningú no hi comptava. L'allegria. El que són les coses del futbol!

El Júpiter, com té ja per costum, va ésser l'equip que millor joc va efectuar i que més ocasions se li presentaren per a marcar, però el Badalona, a base de més decisió en la seva davantera, va aconseguir finalment contrarietat la sorpresa que l'equip blanc-verd va donar al començament del segon temps. El partit va començar amb un atac del Badalona, en el qual Betancourt es féu distingir. Després va passar el domini a pertanyer al Júpiter, el qual repetidament posava la bola per davant del marc de Navés. Aquestes avançades no tinguéren un resultat positiu per les causes que són ja tradicionals en la davantera blanc-verda.

S'ha parlat molt que el Júpiter és mereix la victòria, però que no l'obté. Exemple: el partit darrer amb el Sabadell i abans d'això amb el Badalona. Les causes, doncs, forçosament han d'existir, i aquestes recauen en el tercer central de l'atac. Aquestes tres elements són d'una estatura molt baixa i si tenim present que per regla general les línies defensives dels nostres equips són completament oposades, es convindrà que aquesta és una de les principals causes d'aquesta ineficàcia. Per altra banda, el conductor de la línia, Garcia, no encaixa gaire amb el joc dels seus companys i Mena, a la línia mitjana, amb el seu joc poc eficaç, fa que l'interior hagi de baixar sempre a omplir el seu lloc.

L'EQUIP CAMPIO

Acabem de ressenyar un Barcelona-Espanyol que ha deixat la màxima expectació que podia, per a dimenge omplir de gom a gom el camp de can Ràbia, amb mitjà, no gens menys, que d'un Espanyol-Barcelona.

El Badalona, en vencer el Júpiter, és proclamat sots-campió

Encara que la màxima atenció de la jornada recaigués en el partit entre els dos eternals rivals, Barcelona i Espanyol, el matx que a la mateixa hora se celebrava entre el Júpiter i el Badalona — també rivals dintre de la seva categoria — constituïa, en canvi, per les circumstàncies indicades en què es trobaven els futurs aspirants al lloc de sots-campió, com un partit revesit del màxim interès i com una lluita que oferís totes les garanties que l'espectador que hi assistís veuria un bon partit.

Aquestes suposicions, cosa no gaire normal en coses del futbol, es convertiren en realitat. La lluita de dimenge al Poble Nou, ens va proporcionar una tarda de bon futbol, i això, encara que sembla inverosmènt, va correspondre més al Júpiter que no pas al Badalona, que fou l'equip que va eixir victorios.

El Júpiter, com té ja per costum, va ésser l'equip que millor joc va efectuar i que més ocasions se li presentaren per a marcar, però el Badalona, a base de més decisió en la seva davantera, va aconseguir finalment contrarietat la sorpresa que l'equip blanc-verd va donar al començament del segon temps. El partit va començar amb un atac del Badalona, en el qual Betancourt es féu distingir. Després va passar el domini a pertanyer al Júpiter, el qual repetidament posava la bola per davant del marc de Navés. Aquestes avançades no tinguéren un resultat positiu per les causes que són ja tradicionals en la davantera blanc-verda.

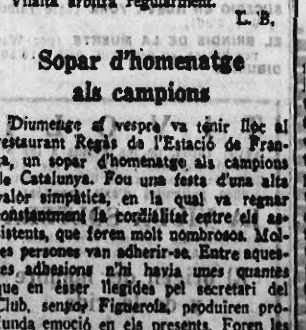
S'ha parlat molt que el Júpiter és mereix la victòria, però que no l'obté. Exemple: el partit darrer amb el Sabadell i abans d'això amb el Badalona. Les causes, doncs, forçosament han d'existir, i aquestes recauen en el tercer central de l'atac. Aquestes tres elements són d'una estatura molt baixa i si tenim present que per regla general les línies defensives dels nostres equips són completament oposades, es convindrà que aquesta és una de les principals causes d'aquesta ineficàcia. Per altra banda, el conductor de la línia, Garcia, no encaixa gaire amb el joc dels seus companys i Mena, a la línia mitjana, amb el seu joc poc eficaç, fa que l'interior hagi de baixar sempre a omplir el seu lloc.

Malgrat aquestes falles de la davantera del Júpiter, en els primers quinze minuts de la segona part, la línia d'atac local va aconseguir empatar a dos gols amb el Badalona, resultant que tal com anaven les coses feia tement que el Júpiter guanyés el partit. Però a partir de la meitat de la segona part, els atacs del Júpiter perderen consistència i fou aleshores quan el Badalona va decidir el partit encara que d'una manera difícil.

El Júpiter, com té ja per costum, va ésser l'equip que millor joc va efectuar i que més ocasions se li presentaren per a marcar, però el Badalona, a base de més decisió en la seva davantera, va aconseguir finalment contrarietat la sorpresa que l'equip blanc-verd va donar al començament del segon temps. El partit va començar amb un atac del Badalona, en el qual Betancourt es féu distingir. Després va passar el domini a pertanyer al Júpiter, el qual repetidament posava la bola per davant del marc de Navés. Aquestes avançades no tinguéren un resultat positiu per les causes que són ja tradicionals en la davantera blanc-verda.

S'ha parlat molt que el Júpiter és mereix la victòria, però que no l'obté. Exemple: el partit darrer amb el Sabadell i abans d'això amb el Badalona. Les causes, doncs, forçosament han d'existir, i aquestes recauen en el tercer central de l'atac. Aquestes tres elements són d'una estatura molt baixa i si tenim present que per regla general les línies defensives dels nostres equips són completament oposades, es convindrà que aquesta és una de les principals causes d'aquesta ineficàcia. Per altra banda, el conductor de la línia, Garcia, no encaixa gaire amb el joc dels seus companys i Mena, a la línia mitjana, amb el seu joc poc eficaç, fa que l'interior hagi de baixar sempre a omplir el seu lloc.

Malgrat aquestes falles de la davantera del Júpiter, en els primers quinze minuts de la segona part, la línia d'atac local va aconseguir empatar a dos gols amb el Badalona, resultant que tal com anaven les coses feia tement que el Júpiter guanyés el partit. Però a partir de la meitat de la segona part, els atacs del Júpiter perderen consistència i fou aleshores quan el Badalona va decidir el partit encara que d'una manera difícil.

en ocasió d'un viatge a València. Cal fer constar encara que tots els clubs de futbol van adherir-se a l'acte. A l'hora dels discursos parlaren els senyors doctor Soler i Julià, senyor Roca i Cavall, el jugador senyor Zabalo, capità de l'equip, etc.

Festival benèfic per a demà

Els esportistes que sempre s'han distingit quan s'ha tractat d'aportar recursos als necessitats, sobretot quan aquests es troben oferts en qualsevol branca esportiva, s'han acobat a l'organització d'un acte benèfic que tindrà lloc demà, dimecres, al teatre Nou, sota el patronatge del F. C. Barcelona.

Les entrades poden adquirir-se al Barcelona (Consell de Cent, 331) i a les taquilles del teatre Nou.

Resultats de diumenge

Campionat de Catalunya

PRIMERA CATEGORIA A

Barcelona-Espanyol	1-1
Júpiter-Badalona	2-3
Girona-Sabadell	1-1

La puntuació definitiva

Barcelona	10	9	1	0	41	9	10
Badalona	10	4	3	3	15	10	11
Sabadell	10	3	4	3	13	10	9
Espanyol	10	3	2	5	18	10	8
Girona	10	3	2	5	17	10	8
Júpiter	10	2	1	7	14	36	5

Per tant, resta campió el Barcelona, sots-campió el Badalona i darrer classificat el Júpiter.

PRIMERA CATEGORIA B

Calvià-Martínez	2-2
Hortà-Granollers	2-0
Europa-Sant Andreu	1-2
Sants-Terrassa	2-1

La puntuació

Sant Andreu	10	6	2	2	18	10	14
Granollers	10	6	1	3	25	12	13
Terrassa	10	6	0	4	23	21	12
Europa	10	4	2	4	22	10	10
Hortà	10	4	1	5	19	22	9
Sants	10	4	4	1	16	23	8
Calvià	10	2	4	4	17	24	8
Martínez	10	2	2	6	19	28	6

CANODROM GUINARDO

GRAN PROGRAMES DE CURSES DE LLIBRERS PER A AQUESTA SETMANA

AVUI, DIMARTS, A LES DEU EN PUNT DE LA NIT.

DIJOUS, A LES DEU EN PUNT DE LA NIT: CURSES DE LLIBRERS.

DISSABTE, A LES QUATRE DE LA TARDE I DEU DE LA NIT: CURSES DE LLIBRERS.

DIMENGE, A DOS QUATRE D'ONZE DE LA NIT I QUATRE DE LA TARDE: CURSES DE LLIBRERS.

Milans de locomotors: Autobusos ROCA, GOMILA, GARCIA, PELAYO.

Autobusos Lluçanès - Pineda, Maragall.

Tramvies MORTA.

TAXIS COLLECTIUS des de la PLAÇA DE CATALUNYA

Assemblea de la F. E. B.

Dissabte a la tarda, trobant-se representades les Federacions Castellana, Lleonesa i Catalana, la Federació Espanyola de Boxa va celebrar la seva assemblea anual. Es va aprovar l'acta de l'anterior, l'estat de comptes i el pressupost per a l'exercici vinent. També fou aprovada la gestió del Comitè Nacional en el que fa referència a la creació de diverses delegacions, i es va acordar que per tal de poder quedar constituïda una Federació regional cal que hagi existit almenys durant un any a la regió de referència una delegació.

Es van prendre a més els següents acords:

Celebrar els Campionats d'Espanya de 1936, després de la celebració dels Jocs de Berlín.

Tots els combats oficials entre amateurs seran disputats a la distància de tres repeses de tres minuts.

Ambs referència a la preparació dels boxadors que han de participar a les olimpíades es va acordar que la Federació nacional, d'acord amb les regionals, resolgui quan arribi el cas.

CLASSIFICACIO GENERAL
1.-Lluís Miró, senior, Hércules, 19
minuts 21 s.
2.-J. Fontseré, ídem, Fact, 19 m.
25 s.
3.-Vicenc Navarro, ídem, U. A.
Núrmí.
4.-Josep Borràs, ídem, Hércules.
5.-Antoni Smanida, ídem, U. A.
Núrmí.
6.-R. Sánchez, neofit, Hércules.
7.-Antoni Gracia, senior, Hércules.
8.-Manuel Martínez, íd. íd.
9.-Carles Camps, ídem, Icaria.
10.-Josep Andreu, íd., Hércules.
Fins a 33 classificats.

CLASSIFICACIO PER CATEGORIES
Seniors, Lluís Miró.
Juniors, Vicenc Jovanní.
Neofits, R. Sánchez.
Debutants, J. Conillera.

CLASSIFICACIO PER CLUBS
1.-Hércules, 1-3-4-5-6, igual a 19
punts.
2.-FAEET, 2-7-10-12-12, igual a 42
punts.
3.-Montnegre, 8-9-13-14-15, igual a
50 punts.

Bugby

Campionat de Catalunya
Una bona jornada inicial

Resultats
Santboiana, 25; Hospitalet, 3.
Horizonte, 0; Buc, 20.
Joventut, 0; Cornellà, 5.

La classificació

Santboiana	1	1	0	0	25	3	3
Buc	1	1	0	0	20	0	3
Cornellà	1	1	0	0	5	0	3
Joventut	1	0	0	1	0	5	1
Horizonte	1	0	0	1	0	20	1
Hospitalet	1	0	0	1	3	25	1
Barcelona	0	0	0	0	0	0	0

En el comentari del passat diumenge, avançarem la impressió que teníem de les dificultats amb què toparien els cornellanencs per a fer-se seva una victòria que algú considerava fàcilment assolible. Sabíem que els encontres d'entrenament, malgrat no tenir altra finalitat que la de preparar els seus jugadors, havien servit per a donar al quinze del Joventut una homogeneïtat no assolida fins aleshores pels vermells. La partida, magnífica, que lluitaren davant els seus campions n'és una bella mostra.

No obstant, no poden els nois del Joventut vanar-se d'una victòria de certa ressonància per diguem-ne desgràcia. En realitat, el descens de l'àrbitre en fou la causa principal. Havien marcat els vermells un assaig que els fou anul·lat d'una manera molt discutible; no obstant, continuaren amb empenya la persecució de la victòria. Però l'anul·lació també discutible del nou assaig impossibilità que sortissin del terreny clars vencedors. El triomf del Cornellà, doncs, restà proporcionalment de regal. Nosaltres, que no hem negat mai la valia del cornellanencs, podem dir que mereixeren sortir vençuts del terreny, a mans d'un adversari tècnicament inferior, però possessor d'un coratge a tota prova.

Els altres encontres de la primera jornada donaren clares i previsibles victòries al B. U. C. i a la Santboiana, havent-se acarat el primer a un quinzencelcom incomplet i un xic desballestat.

Liebrers

CANODROM GUINARDO
Primera cursa: Sandino, Madrileña, Adonis Abeta, Volante, Cascabel i Croquis.
Segona cursa: Air King, Mai Menjo, Beti, Zulima, Liaga-Kama i Aguilera.
Tercera cursa: Titi, Blau, Bill, Bianca, Upata, Conifero i Philips Winner.
Quarta cursa: Guajira, Miss, Bohemio, Bombita, Rudy i Tormenta.
Cinquena cursa: Set-Solis, Fantasma, Marchena, Lapelle, Buly i Callao.
Sisena cursa: Delfina, Piusa, Sanguijuela, Botafuego, Hapy i Dulia.
Setena cursa: Tibirimi, Cornes King, Saeta, Ginkama, Tom i Corso.
Vuitena cursa: Sonja, Kiki, Canquele, Chupa II, Kakutua i Xateta.
Novena cursa: Aguilillo, Cangrejo, Nina, Torijena, Belvis i Chiche.
Desena cursa: Diputado, Vals, Señorita, Gorrión II, Marchamalo i Apache.

Ciclisme

Avui comencen els Sis dies de París

Avui comença a París la cursa de sis dies que tradicionalment se celebrava al començament de la primavera i que ara canvia de data.

Sobrerament sap el lector l'interès que desvetlla aquesta cursa entre els aficionats parisiencs, com també els trucs i martingales, reals i suposats, coneguts i desconeguts, a què dona lloc. Enguany ha estat introduïda una modificació en l'organitzament dels punts. Ultra els que són adjudicats als equips segons el seu col·locació en els esprits, s'establirà una bonificació per dia atribuïble als equips segons la tasca que hauran fornint en cada jornada. Aquesta bonificació serà progressiva; així, la parella vencedora el primer dia beneficiarà de 50 punts de bonificació; la que guanyi el segon dia, 60 punts; i així successivament amb un augment de 10 punts per dia. Naturalment que en el que fa referència a l'adjudicació de la victòria final la classificació per punts no lleva

pas el guany de la cursa a la parella que arriba a acabar-la amb un avantatge d'una o més voltes damunt dels altres equips.

Hem aïllat la llista dels equips que hi passen: past:

Francesos A: A. Magne-Pellissier, Le Greves-Le Drogo, Moineau-Rigaux.
Francesos B: Speicher-Ladoux, Archambaud-Lapelle, Vietto-Giorgetti.
Italians: Guerra-Battistini, Olmo-Flemonetti, Camusso-Morelli.
Belgues: R. Maes-S. Maes, Aerts-Danneels, De Caluwe-Bondael.
Internacionals: Peltenaers - Valentyn (holandesos); Thierbach - Umbenhauer (alemanys); L. Montecó-Prior (espanyols).

Hoquei

Campionat de Catalunya

El partit corresponent a la segona jornada del Campionat de Catalunya jugats diumenge donaren els següents resultats:
Associació Comtal, 0; Terrasa F. C. 3.
Santfeliuenc H. C. 0; Intrepids Club, 1.
Sabadell H. C. 0; Polo H. C., 1.

Basquetbol

Promoció a la primera categoria

Diumenge, al matí, al camp de la Unió Manresana es jugà el primer partit de promoció a la primera categoria entre la U. C. de Joves, de Barcelona, i el Junior, de l'Hospitalet.

La victòria correspongué a l'equip de l'Hospitalet, que efectuà un bon partit. Obtingué el triomf per 24 punts a 9.

Arbitrat Vilalta i els equips foren els següents:
Junior: P. Vidal, Berbis, Benach, Vidal i Rodon.
U. Cristiana de Joves: Querol, Quiles, Bayragnet, Garcia, Villalba i Grau.

Puntuació

Atlètic Junior	1	1	0	0	24	9	2
U. C. Joves	1	0	0	1	9	24	0
U. Manresana	0	0	0	0	0	0	0

El I Concurs Oficial de l'atleta complet

Joan Font va al davant

Organitzat per la Unió Catalana de Federacions Esportives amb la col·laboració de les Federacions d'Atletisme, natació i gimnàstica, es celebrà ahir, diumenge, la primera jornada d'aquest concurs. Prengueren part en aquest Concurs 124 participants; se'n van classificar 96.

En aquesta primera jornada es celebraren les sis proves d'atletisme d'aquest concurs. Sobresortiren Font que feu 100 punts en salt de llargada i salt d'alçada, amb un total de 402 punts; Ricart feu 100 en el llançament de pes, Montgrèl feu 100 punts en el salt de llargada; i Mir també obtingué la mateixa puntuació en els 1500 metres.

La classificació dels participants és la següent:
1.- Joan Font (F. C. Barcelona), 402 punts.
2.- Ramon Montgrèl (B. U. C.), 385.
3.- A. Pujol (Reus Ploms), 376.
4.- Pere Obon (B.U.C.), 361.
5.- Pere Ricart (Junior), 361.
6.- Francesc Coll (Casal Icaria), 338.
7.- C. Felip (Reus Ploms), 328.
8.- Jesús Luque (B.U.C.), 323.
9.- Lluís Gausachs (Casal Icaria), 323.
10.- Martí Herbolz-Leimer (C. N. B.), 323.
11.- Cava (B. U. C.), 314.
12.- Frc. Tatcher (C. N. S.), 313.
13.- Daniel Seibold (C. N. B.), 311.
14.- Josep Pujol (Casal Icaria), 304.
15.- Joan Palau (C. N. B.), 303.
16.- Francesc Pinyol (C. E. E.), 292.
17.- Ramon Elias (Junior), 284.
18.- Ruben Garcia (F. A. E. G. E.), 279.
19.- González (B.U.C.), 278.
20.- A. Ariols (C. Reus Ploms), 275.

Per bé que tots aquest resultats són únicament de la primera jornada, i en la vinent tindran gran avantatge els nedadors, es dibuixen com a possibles guanyadors Joan Font del F. C. Barcelona o Ramon Montgrèl del B. U. C.

En el premi per a entitats a equips de tres participants, el Club més ben classificat és el B. U. C., i el premi a concedir a l'entitat que classificà més participants és gairebé segur que se'l obtindrà pel C. N. Barcelona amb la respectable xifra de 24 participants classificats.

El diumenge vinent, a la piscina del Club Natació Barcelona se celebrarà la segona jornada d'aquest Concurs amb les proves de gimnàstica i natació.

RADIO STATION

A. L. G. A.

Taller especialitzat en reparacions d'aparats de ràdio i cinema sonor.
Ronda de Sant Pere, 40, principal, segona planta.
Telèfon 10005

CAFES DEL BRASIL PER TOT ESPANYA

Exigiu els cafès del Brasil. Són els més fins i aromàtics.

CASES BRASIL

PELAYO BRACAFE CARIOCA

Cartellera d'espectacles

O L Y M P I A
AUVI: NIT, A LES DEU
BARREJA DIA DELS GRANS PROGRAMES DE CIRC
Exit extraordinari
14 formidables atraccions, 141
i els famolissims clowns
POMPOFF - THEEDY
HABUCODONORCITO I ZAMPABOLLOS
i el sensacional número
CAPITA WINSTON
amb les seves focs llums marins i
muntres boniques, que actuen per pri-
mera vegada a la

PISTA AQUATICA

Demà, dimecres: No hi ha funció per tal
de donar lloc a la preparació del
que debutarà el

Nou i colossal programa

DIJOURS, DIA 7
Tarda, a les 4:30. Nit, a les 10
amb

Sensacionals debuts!

NOTA: A l'objecte d'evitar aglomeracions,
es despatxen localitats amb tres dies
d'anticipació a Comptador d'OLYMPIA
i Centres de Localitats

TEATRE NOU

Tarda, 4:30. Butaca, 3 ptes. Localitats
regalades. LA ALEGRIA DE LA MUERTA.
EL CANTAR DEL ARRIERO I BOMBIEROS.
Nit: No hi ha funció per tal de donar lloc
als assaigs de

La Canción del Desierto

que s'estremarà el divendres vinent

TEATRE COMIC

Palau de la Revista
AUVI: Tarda, a les 5. Butaca a 1 pla.
EL HOMBRE INVISIBLE
Nit, a les 10:15.

DON JUAN TENORIO
(sonor 1935), per Josep Santpere

TEATRE VICTORIA

AUVI: Tarda, 4:30, popular: LOS GUA-
POS i actes primer i tercer de

MARINA

Nit, i cada nit, a les 10: 1: PACO... QUE
LAS DASI! I l'exit del mestre Baylac:

El abanico japonés

GRAN TEATRE ESPANYOL

Companys de Comedies valencianes
dirigides per PEPE ALBA

AUVI, DIMARTS, a les 5: Entrada i
butaca 1 pla. 1er: EL TRES NO-
VIOS DE TONYA. 2on: RATOLINS
DE CASA NUA. 3on: Els seus creadors
Pepe Alba i Facu Chulilla. Nit, a les
10:15: Entrada i butaca 2 pessetes.
1er: EL MALCARAT, per Pepe Alba.
2on: A riure! L'exit bomba

ELS ESTUDIANTS

Cada paraula una rialla. Són dues
hores irresistibles de riure. - Demà,
dimecres, a les 5: Entrada i butaca
1 pla. 1er: EL TRES MOVIES DE
TONYA. 2on: Reestrena:

Les chiques del barrio

Nit, a les 10:15: Entrada i butaca
2 pessetes. 1er: EL FILLS DELS
VELLS, magnífica creació de Pepe
Alba. 2on: L'obra bomba:

ELS ESTUDIANTS

LA VIOLETA

Las Violetes de la Nit
Pasadell de Gràcia 88 - Tel. 70900
Sessió continua de 3 tardes a 1 nit
Butaca, 1 pla.

NOTICIARI: FRANCE ACTUALITE,

FOX MOVIEZONE
Darreres informacions del conflicte
ITALO-ETIOPIC
DON JUAN TENORIO
film realitzat a Barcelona el 1909,
comentat en espanyol
CUANDO LLEGA LA MECATONIA
(aventures d'un cameraman Fox)
les més grans catàstrofes del món

GOYA

SANTA JUANA DE ARCO
LA PATRULLA PERDIDA
CANCION DEL RECuerdo
REVISTA I DIBUIXOS

IRIS-PARK

AMOR EN BUTA
HEROES DEL AZAR
TRES LANCEROS BENGALIES

BARCELONA

SECUESTRO SENSACIONAL
BABOONA
FRAUDE LEGAL

LA VIOLETA

AUVI: Sessió continua de 4 a 12:30
COROCE A TU MIMO (per Jack Holt:
4 i 9:30)
SUCCESO EN NUEVA YORK (Lily Talbot:
4 i 9:30)
EL BRINDIS DE LA MUERTE (per War-
ner Baxter, en espanyol; 6:40 i 10:50).
DIBUIXOS

TIVOLI

AUVI: Tarda, de les 4 fins a les 8
(sessió continua). Nit, a les 10.
Entrada: 1 pesseta. La UFA presenta
dues pel·lícules d'exit sorollosos:

LA VIUDA SOLTERA

divertidíssima opereta estrenada, i
el meravellós film documental
El origen del hombre
y de la vida

NATURALEZA Y ANOR

No apte per a: Infants de 16 anys

CINEMA RAMBLES

Rambla del Centre, 88 - Telèfon 10572
AUVI: NATURAL
RAZA DE DOMADORES
per Idin Wayne

BUQUE SIN PUERTO

per Nancy Carroll i Gene Raymond
EL SECRETO DE UNA VIDA
per Brigitte Helm i Joan Mural
Sessió continua des de les 4

A VENIDA

Continua de 4 tardes a 12:30 nit
NOTICIARI I DIBUIXOS
ORO EN EL MONTE
EL TREME
per Pepe Ortiz i Lúpidia Gallardo
i l'esgarriador film

El fantasma del convento

per Maria Ruel i Enrique del Campo

CINEMA CATALUNYA

Llar del cinema nacional
AUVI: Continua de 4 tardes a 12:30 nit
EDUCATIU: Estrada de la super-
producció nacional de Benito Perojo
ES MI HOMBRA
per Valeriano León, Mary del Carmen i
Ricardo Núñez

Hores de projecció: 4, 6:25, 8:40 i 11:15.
Completarà el programa ME ESTORNA EL
DIABLO (divertida comèdia musical), i
LOS PEQUES EN ALTA MAR (dib. color).
NOTA: La darrera volta completa del
programa a les 10

URQUINAGNA

AUVI: Tarda, a les 4. Nit, a les 10
L'exit veritat de la gran producció

POR UNOS OJOS NEGROS

per Dolores del Río i els cèlebres ballarins
Los de Marcos

CAPITOL

AUVI: sessió continua de 4 a 12:30
CONTRA EL IMPERIO DEL CRIMEN, per
James Cagney, LA MUER TRIUNFA, per
Joan Blondell

EXCELSIOR

AUVI: sessió continua de 4 a 12:30
EL JOROBADO o EL JURAMENTO DE
LAGARDENE, en espanyol, per Robert
Vidalm. VALDES DEL NEVA, per Paul
Hörbiger, CONOCE A TU MIMO, per Jack
Holt.

COMTAL

AUVI: sessió continua de 4 a 12:30
EL JOROBADO o EL JURAMENTO DE
LAGARDENE, en espanyol, per Robert
Vidalm. A LA 12 EN PUNTO, per Richard
Barthelmess, PRISIONEROS DEL PASADO,
per Lila Lee i Oulow Stevens.
DIBUIXOS

WALKYRIA

AUVI: sessió continua de 4 a 12:30
VAMPÍRES 1908, per D. Powell i Gloria
Stuard. EL PAS NUESTRO DE CADA DIA,
un film de Xim Vidor. A LAS 12 EN
PUNTO, per Richard Barthelmess, i DI-
BUIXOS.

MARYLAND

RAZA URQUINAGNA 5. TEL. 2766
Sessió continua. Tarda: 3:30, 5:30, 7:15.
Nit, a les 10

EL SASTRE VALIENTE (dib. en colors)

NOTICIARI FRANCE ACTUALITES
ALTA ESCUELA
Rudolf Forster - Angela Salokker
Preus: Butaca, 2:50. A les 7:15, 1:25.

FEMINA

Prosegueix el ressonant exit de
EL CUARTO N.º 309
per Franchot Tone i Una Merkel
El divendres vinent:
Per l'... estrena de

LA VIUDA ALEGRE

seguida d'un aristocràtic ball de gala.
Informeu-vos per anuets
Queda obert el despatx de localitats de
9 a 1 i de 3 a 8

LA VIOLETA

AUVI: Tarda, a les 4. Nit, a les 10
Gran exit d'Henry Garat en la graciosa
comèdia LOS DIOS DE DIVIERTEN
amb Florelle

cine Paris

AUVI: Tarda, a les 4. Nit, a les 10
Gran exit d'Henry Garat en la graciosa
comèdia LOS DIOS DE DIVIERTEN
amb Florelle

II SALO DE CREACIONS

(Palau número 1. Exposició de
Montjuïc)

DARRERS DIES! La setmana dels grans
espectacles. - AUVI, dimecres: L'Exposi-
ció està oberta de deu del matí a vuit
de la nit. Entrada: Una pesseta. A les
ciutades hores podran visitar-se tots els
Stand i instal·lacions d'aquest magnè-
ficament. - Tarda, a les 4:30: Al Saló de
Demostracions de la revista "Menage":
DIA CODONIU. Plats selectes. Tisanes
a base de xampany Codorniu, que seran
sortejades al final de l'exhibició obre els
senyors visitants, així com altres valuosos
premis. Tarda, a les 5: MESON TE DE
GRAN MODA. Homages de França a l'Ar-
tista Costura espanyola, que pren part en
les desfilades del II Saló de Creacions.
Amb assistència de l'Photobote senyor Con-
sol de França, del Cons. Consular Inter-
nacional i de la Colònia francesa

El secreto de una vida

PALAU DE LA MUSICA CATALANA
ORQUESTRA PAU CASALS
DIJOURS, 7 novembre, i tres quartes de deu:
CINQUE CONCERTS dirigit pel
Mestre Volkmar Andrae

Obres de Haydn, Beethoven, Weber, Ber-
lioz, Strauss i Andrae
Despatx de localitats: Unió Musical-Casa
Werner: P. de Gràcia, 54, de 4 a 7 tardes.

KENNEL de Barria de Pedralbes

AVUI: DEMA INTERESSANTS CONCURS DE LEONERS
Tramvies, Autobusos i Taxis Col·lectius des de la plaça de Catalunya

PHOSCAO

EL MES EXQUISIT DELS DESDEJUNIS I EL MES PODEROS DELS RECONSTITUENTS

El PHOSCAO constitueix l'aliment ideal per al desdèjuni i al berenar. El te i el cafè no fan més que donar una fuetada a l'organisme, mentre que el Phoscao nodreix, fortifica i estimula, sense fatigar l'estómac. Convé per a tots els temperaments, i el seu règim és aconsellat pels metges, tant als sans com als malalts, als convalescents, anèmics, ancians, a les dides, als dispeptics i a tots aquells que digereixen amb dificultat els aliments corrents.

El PHOSCAO només es ven en pots precintats; a dojo, és falsificat.

Dipòsit: FORTUNY. S. A., Hospital, 32 - BARCELONA

COLISEUM

AUVI: Tarda, a les 8:30. Nit, a les 10
CAMIONS DE TRAMPOLI (docu-
mentari). PARAMOUNT NEWS núm. 5
(Revista). LOS NIÇOS EN EL ZAPA-
TO (Dibuix en color de Max Fleis-
cher), i

LAS CRUZADAS

L'obra cin de Cecil B. de Mille.
(Es un programa Paramount)
NOTA: Degut al llarg metratge d'a-
quest programa, es prepa amb molt
d'interès la puntual assistència

VOLGA

Sempre el millor programa
AUVI: Tarda, 3:45 - Nit, 9:45
LA LEY DEL OESTE
(només tarda)
Irene de Zilly en

Sábado, domingo y lunes

Gene Raymond i Nancy Carroll en
BUQUE SIN PUERTO
Preu únic: Una pesseta

SPLENDID CINEMA

Consell de Cent, 217. - Telèfon 30616
AUVI: COLOSSAL PROGRAMA
CAPRICHO
gran comèdia per Joan Blondell
i Warren William

DIVINA

colossal producció Radio, per Ann Arding
i Nils Asther
DIBUIXOS SONORS
La gran i emocionant producció

GENOVEVA DE BRABANTE

la que fou Maro, Martí i Santa

PRODUCTES DE REGIM HOMEDES

Pans, gluten, soya, galetes, farines, gúfies, etc.
SEMPRE GARANTITS. CORRIPIA, 17 (davant de la Catedral)

INSTRUMENTS

Pianos - Pianos
LLOGUER
VENDA A TERMINIS
REPARACIONS
GARANTIA
CASA
PARRAMON
CARME,